

Idő-alapú médiaművek a kortárs képzőművészetben Time-Based Media in Contemporary Art

A C³ Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány és a Budapest Galéria kiállítása

An exhibition organized by C³ Centre for Culture and Communication Foundation and the Budapest Gallery

ÚJ BUDAPEST GALÉRIA | NEW BUDAPEST GALLERY

2015. december 5. – 2016. március 20. | 5 December 2015 – 20 March 2016

időalap / timebase

Idő-alapú médiaművek a kortárs képzőművészetben / Time-Based Media in Contemporary Art
Új Budapest Galéria / 2015.12.05. - 2016.03.20.

Régiések, design termékek,
Képző- és Iparművészek alkotásainak
vására minden vasárnap.

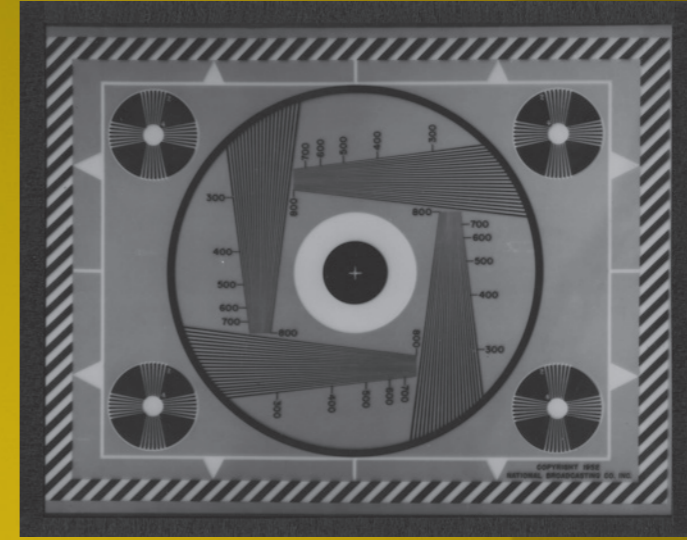
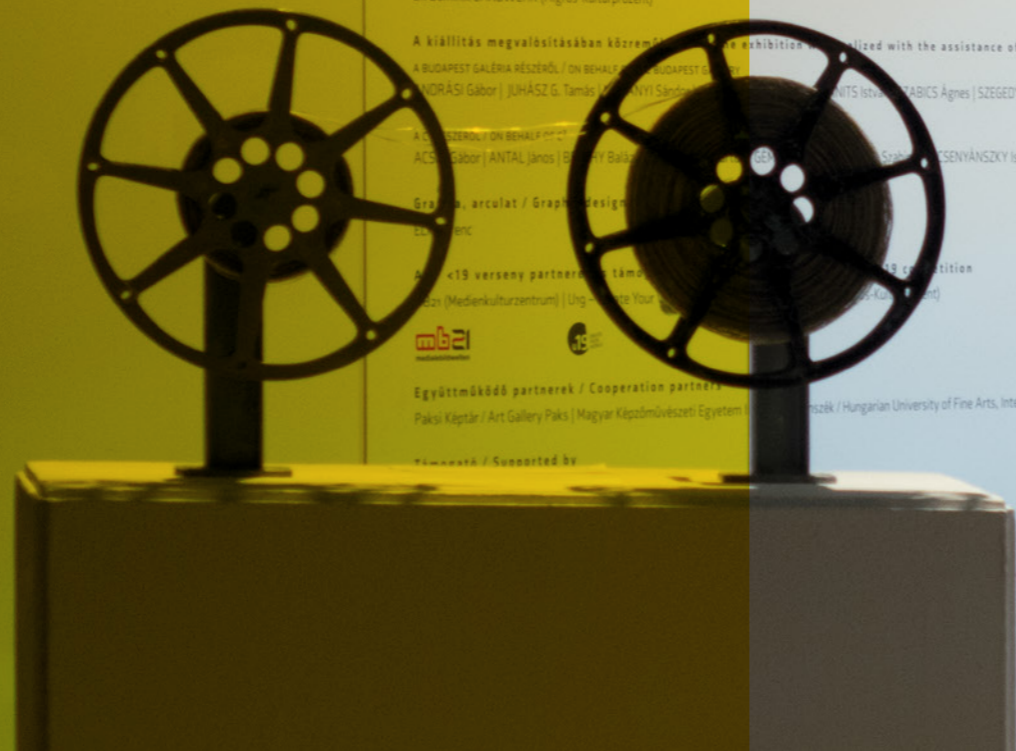
A Time-Base Corrector az analóg videoteknika kivételesen fontos kiegészítő egysége volt, stabilizálta a gyakran szétesésre hajlamos elektronikus jelet, korrigálta a szinkron, a hang és a kép esetleges technikai hibáit, s így jó minőségben tette láthatóvá, hallhatóvá a nézők számára az üzenetet. Ez az eszköz mára, mint ami a digitális világban szükségtelen, eltűnt – még mielőtt valójában magyarul meg tudtuk volna rendesen nevezni.

A „Time Based Art” – idő-alapú művészet – kategória is ennek az analógból digitálisba forduló kornak a terméke, mindazon műalkotások összefoglaló nevéként kísérelték meg bevezetni, melyek más módon veszik igénybe a néző idejét, mint a festmény, a szobor, a grafika vagy az épület: míg az utóbbiaknál a nézőtől függ, mennyi időt szán a műre, az idő-alapú – gyakran médiaművészetnek is nevezett – formánál a befogadás alapvető feltétele, hogy a néző erre határozott időtartamot dedikáljon saját személyes idejéből, amely alatt a művet feltárja, meghallgatja, megnézi. Idő-alapú a zene, a színház, a film, a rádió és a televízió, de idő-alapú a digitális technikák elterjedésével megszületett interaktív multimédia, a virtuális valóságok, az augmentált világok, a komputérgépek és az interneten létrehozott műalkotások sokasága is.

A bemutató törzsanyagát az elmúlt öt év (2010–2015) alkotásaiból válogattuk, ún. „egycsatornás” videoművek mellett installációk és archívumi jelleggel helyben nézhető, korábbi munkák, összeállítások mutatják az aktuális képet és jelenítik meg az átalakulások hátterét.

A bemutató speciális része a digitális kultúrát tágasabban értelmező szekció, melyben a legfiatalabb generáció, a 19 év alattiak kreatív számítógép-használatának sokrétűségéről győződhet meg a látogató a <19 Szabaddfogású Számítógép Verseny (<http://verseny.c3.hu/2015/>) révén, adott esetben akár a művésztől függetlenül.

Ez a kötet a kiállítás dokumentációja.

Time-Base Corrector was an indispensable unit in video technology. It stabilized electronic signals that were susceptible to fragmentation and corrected possible errors in synchronization, sound and picture, thereby making the message visible and audible in high quality to viewers. By now, this tool, which is unnecessary in the digital world, has disappeared – before ever having been given a proper term in Hungarian.

The “Time Based Art” category is also a product of this period when analogue gave way to digital. It was introduced as an inclusive designation of works which make different demands on the viewer’s time than paintings, sculptures, prints and buildings. While in the cases of the latter, the amount of time devoted to the contemplation of a work depends on the viewer, in the case of time-based works – often referred to as media art – a fundamental stipulation of the process of reception is that the viewer dedicate a determined amount of time (his/her own personal time) during which s/he ponders the work, listens to it, and watches it in full. Music, theatre, film, radio and television are all time-based works, as are interactive multimedia works, virtual realities, augmented realities, computer games and works created on the Internet.

The core of the works is a selection of compositions that were created over the past five years (2010–2015). Alongside so-called “single-channel” video works, installations and, offering a kind of archival perspective, earlier works and compilations provide a survey of the current state of affairs and insights into the background of these transformations.

A special part of the exhibition, the <19 Freestyle Computing Competition (<http://verseny.c3.hu/2015/>), interprets digital culture in a broader sense, offering visitors glimpses of the diversity of creative computer usage by the youngest generation (anyone under the age of 19), in some cases independent from art.

This publication is the documentation of the exhibition.

Hosszú instrukció

Háromféleképp lehet megnézni ezt a kiállítást:

Ön bejön, elmegy a recepció mellett, és elindul balra.

Ön bejön, elmegy a recepció mellett, és elindul jobbra.

Ön bejön, és nem indul el sem balra, sem jobbra, hanem ezt olvassa. Ön épp itt áll. Igénybe fogjuk venni az Ön idejét – Öntől függ, mennyire és hogyan.

Lehet, csak néhány percre: Ön máris abbahagyja az olvasást, kilép az ajtón, és elindul másfelé.

Lehet, hogy az egész életére: soha nem tudhatjuk, mi van valakire olyan hatással, amit később sem kíván többé már elfelejteni. Ezt a hatást nem lehet befolyásolni. Előállhat itt is, de ahhoz körül kell nézni.

Itt minden a médiumokról és a művészetről szól, vagyis Önről, aki e kiállítás önkéntes médiuma: ha továbbmegy, vállalja, hogy Ön figyel, és Önt figyelhetik is.

Utóbbi nem annyira fontos, mint gondolná: bármikor megtörténhet anélkül, hogy tudna róla.

Fontos az Ön figyelme: a művek csak attól vannak, hogy valaki figyel rájuk.

Néző (hallgató, olvasó) nélkül a művészet nem létezik.

Amit itt láthat, nem túl sok – de talán nem is kevés: mintegy négy és fél órányi idő, ha csak a kiállítási listán megnevezett idő-alapú művek időtartamát adjuk össze. Ennyi időt persze nem, vagy csak ritkán töltünk el egy kiállításon.

Talán nem is kell mindent megnézni: mindent amúgy sem láthatunk. De egy kiállításon akár ez is lehetséges: ilyenkor (ezért) érdemes többször visszatérni – itt most a belépőjegy kétszeri látogatásra szól.

Ez az információs tábla azért került ide, hogy segítse Önt, aki itt a legfontosabb, a látogatót, hisz minden Ön miatt készült.

Ha idáig eljutott a folyamatos olvasásban, azt javasoljuk, az alábbi három közelítési lehetőség közül válassza a második, didaktikus változatot, ugorja át az elsőt, és ne foglalkozzon a harmadikkal.

Első közelítés: kognitív

Minden kiállításhoz tartozik egy (jól-rosszul) kidolgozott elképzelés, amit azok, akik ezt csináltak, valamilyen oknál fogva optimálisnak gondoltak akkor, amikor a dolgot kitalálták, majd felépítették. A jelen kiállítás a kognitív közelítést választó, ideális nézőjét három szinten képzelem el:

(1) Nagyjából tudja, hogy miért jött ide, talán ismeri is a művek nagy részét, esetleg mindet. Amire kíváncsi, az adott koreográfia. No persze, jó néhány dolgot újra látni, figyelmesebben, felfrissíteni az emlékezetet, s a kontextus is más. A kognitív közelítéshez nélkülözhetetlenek az előzetes információk, hiszen ahhoz képest nézünk: ilyenkor a megismerés célja mindig az „én” és a „világ” közé állított aktuális interfész tesztelése, mely adott esetben kiállítás formáját ölti. Van rá fél-másfél óra, s egy megismételhetetlen alkalom.

(2) A kognitív közelítést választók általában nem élnek a többszöri belépésre jogosító kedvezményel: nem térnek vissza, az egyszeri alkalom keresői vagy foglyai. Ezért számukra a kiállítás megtekintéséhez meditációs mantraként

Lengthy Instructions

There are three possible ways to view this exhibition:

Upon entering, you go past the reception desk and turn left.

Upon entering you go past the reception desk and turn right.

Upon entering you go neither left nor right, but read this instead. You are standing here.

We will take some of your time – but it is up to you to how much, and how. Possibly only a few minutes:

You immediately stop reading, exit the gallery, and go somewhere else.

Possibly your entire life: one never knows how something may affect someone in a way that s/he hopes never to forget. This effect cannot be influenced. This could take place here, but one would have to look around.

Everything here is about mediums and art, in other words about you, a willing medium of this exhibition: if you continue here you consent to observe and be observed. The latter is not as important if you take into consideration the fact that it can take place anytime without your knowledge.

Your attention is crucial: the works only exist when they are observed. Without an audience (listener, reader), art does not exist.

What you can see here is not too much – but maybe not too little either: if we take into account all the lengths of all the time-based works included in this exhibition it adds up to nearly four and a half hours of viewing time. Of course rarely, if ever, do we spend this much time at an exhibition. Maybe we shouldn't even watch everything: after all, we can't see everything. But at an exhibition this too is an option: in such instances it is worthwhile to return – in this instance the entrance ticket allows you to enter twice.

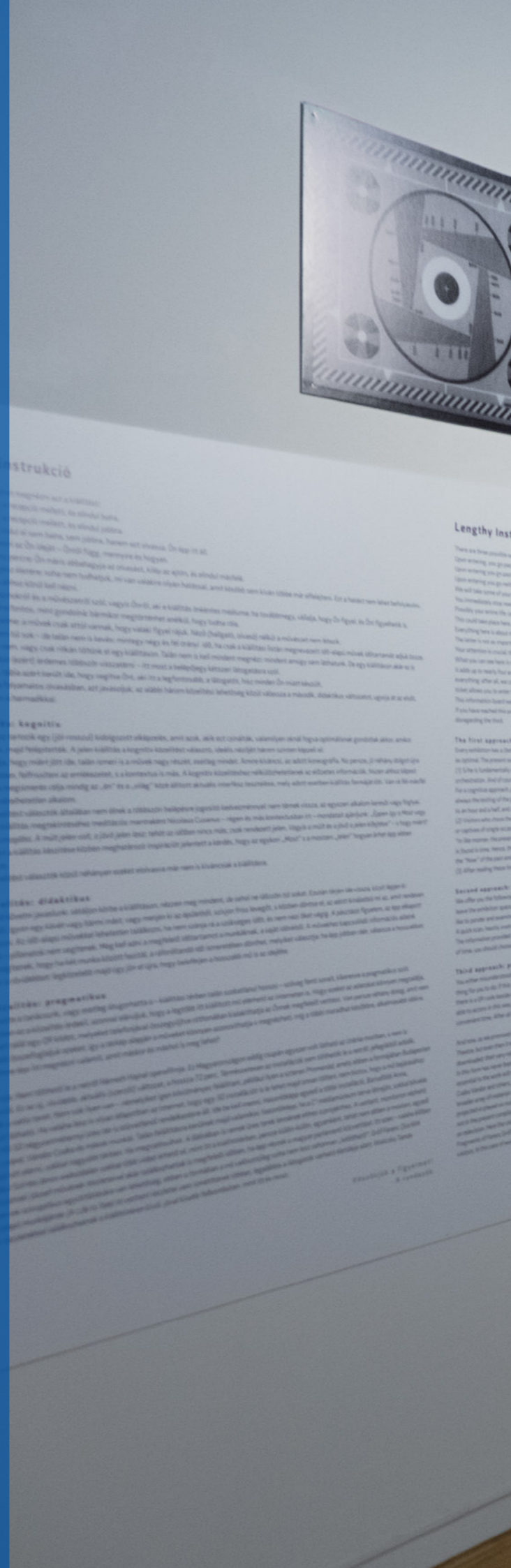
This information board was placed here to aid you, the visitor, the most important element here, as everything was done for you.

If you have reached this point in this text we recommend that, of the three approaches listed below, you chose the second, didactic version, skipping the first and disregarding the third.

The first approach: cognitive

Every exhibition has a (better or worse) concept, which in the eyes of those who organized it was for some reason regarded at the time of conception and construction as optimal. The present exhibition imagines a viewer who chooses the cognitive approach, the ideal viewer on three different levels: (1) S/he is fundamentally aware why s/he came here, and possibly knows many of the works, maybe even all of them. What interests her/him is the present orchestration. And of course it is nice to see some things again, to observe them more attentively, to refresh one's memory, not to mention that the context is new.

For a cognitive approach, preliminary information is indispensable, since our observations are determined by this information: in such cases, the goal of cognition is always the testing of the given interface placed between the “self” and the “world”, in this case it takes form in an exhibition. We have

Nicolaus Cusanus – régen és más kontextusban írt – mondatait ajánljuk: „Éppen így a Most vagy Jelen az időt zárja magába. A múlt jelen volt, a jövő jelen lesz; tehát az időben nincs más, csak rendezett jelen. Vagyis a múlt és a jövő a jelen kifejtése” – s hogy miért? Csupán azért, mert a kiállítás készítése közben meghatározó inspirációt jelentett a kérdés, hogy az egykori „Most” s a mostani „Jelen” hogyan érhet épp ebben a pillanatban össze. (3) A kognitív közelítést választók közül néhányan ezeket elolvastva már nem is kíváncsiak a kiállításra.

Második közelítés: didaktikus

Az instrukció, amit követni javaslunk: sétáljon körbe a kiállításon, nézzen meg mindent, de sehol ne időzzön túl sokat. Ezután térjen ide vissza, kicsit lépjen ki a kiállítóteremből, igyon egy kávé vagy bármi mást, vagy menjen ki az épületből, szívjon friss levegőt, s közben döntse el, az adott kínálatból mi az, amit rendesen végig szeretne nézni. Az idő-alapú művekkel lehetetlen találkozni, ha nem szánja rá a szükséges időt, és nem nézi őket végig. A pásztázó figyelem, az épp elkapott – kontextus nélküli – pillanatok nem segítenek. Meg kell adni a megfelelő időtartamot a munkáknak, a saját időnkéből. A művekhez kapcsolódó információs adatok például abban is segítenek, hogy ha két munka között hezitál, a ráfordítandó idő ismeretében dönthet, melyiket választja: ha épp jobban ráér, válassza a hosszabbat. Ha kevésbé, akkor a rövidebbet: legközelebb majd úgy jön el újra, hogy beleférjen a hosszabb mű is az idejébe.

Harmadik közelítés: pragmatikus

Ön vagy félreérthette a tanácsunk, vagy esetleg átugorhatta a – kiállítási térben talán szokatlanul hosszú – szöveg fenti sorait, kikeresve a pragmatikus szót. Jól tette: amennyiben ez a közelítés érdekli, azonnal eláruljuk, hogy a legtöbb itt kiállított mű elérhető az interneten is. Hogy ezeket az adatokat könnyen megtalálja, ezen művek mellett talál egy QR kódot, melyeket telefonjával összegyűjtve otthonában kialakíthatja az Önnek megfelelő vetítést. Van persze néhány dolog, amit nem tud így elérni, alább összefoglaljuk ezeket, így a térkép alapján a műveket könnyen azonosíthatja s megnézheti, míg a többi maradhat későbbre, alkalmasabb időkre. Végül is miért kellene épp itt megnézni valamit, amit máskor és máshol is meg lehet?

Tehát, ahogy ígértük: Nem tölthető le a netről Németh Hajnal operafilmje. Ez Magyarországon eddig csupán egyszer volt látható az Uránia moziban, s nem is az itt kiállított verzió. Ez az új, rövidebb, aktuális (szerzői) változat, a hossza 72 perc. Természetesen az installációk sem tölthetők le a netről: jellegükből adódik, hogy megkívánják a valós teret. Nem sok ilyen van – némelyiket igen körülményes felállítani, például ilyen a sztereó *Promenád*, amely ebben a formájában Budapesten még soha nem volt látható. Ha valaha lesz is olyan állapotban az internet, hogy egy 3D installációt is le lehet majd onnan tölteni, nem biztos, hogy a mű bejárásához nélkülözhetetlen 40-50 négyzetméternyi üres tér is közvetlenül rendelkezésre áll. Ide be kell menni. Hasonlóképp egyedi a többi installáció, Barnaföldi Anna, Szécsényi-Nagy Loránd, Vándor

anywhere from a half hour to an hour and a half, and an opportunity that will not come again.

(2) Visitors who chose the cognitive approach usually don't take advantage of the chance to use their ticket for repeated entry: they don't return, they are the seekers or captives of single occasions. Therefore for them we offer as a meditative mantra a passage from Cusanus (written a long time ago and in a different context): "In like manner, the present, or the now, enfolds time. The past was present, and the future will become the present: Therefore, nothing except an ordered present is found in time. Hence, the past and the future are the unfolding of the present." – and why? Because during the preparations for the exhibition, the question of how the "Now" of the past and the "Present" of now can meet in this moment was inspirational.

(3) After reading these lines, some visitors who chose the cognitive approach may not even be interested in the exhibition.

Second approach: didactic

We offer you the following instructions: walk around in the exhibition space, look at everything, but don't spend too much time anywhere. Then come back here, leave the exhibition space, have a coffee or something, or go outside the building, get some fresh air and decide which of the works included in the exhibition you would like to ponder and examine properly. It is not possible to appreciate time-based works if one does not devote the necessary time to them and observe them properly. A quick scan, hastily snatched moments devoid of context do not help. An appropriate amount of time, taken from one's available time, must be devoted to the works. The information provided regarding the individual works can help one decide, for example, which of two works s/he would like to ponder: if you happen to have plenty of time, you should choose the longer of the two, if you have less, chose the shorter, and next time come so that you can include the longer works.

Third approach: pragmatic

You either misunderstood our suggestion or skipped over the – for an exhibition space unusually lengthy – text looking for the word pragmatic. This was the right thing for you to do: if this is your approach, we will reveal to you that the majority of the works here can be found on the internet. In order for you to find them quickly, there is a QR code beside each work. If you save them on your telephone you can create your own screening at home. There are, of course, a few things you won't be able to access in this way, but we sum up for you below and thus, with the aid of a map, you can easily identify them and watch them here, leaving the rest for a more convenient time. After all why should you look at something here if you can do it somewhere else, at some other time?

And now, as we promised (the list): Hajnal Németh's operatic film cannot be downloaded from the web. Only once has it been screened in Hungary, at the Uránia Movie Theatre, but even then it wasn't this version. This is a newer, shorter, more current version by the artist. It is 72 minutes long. The installations, of

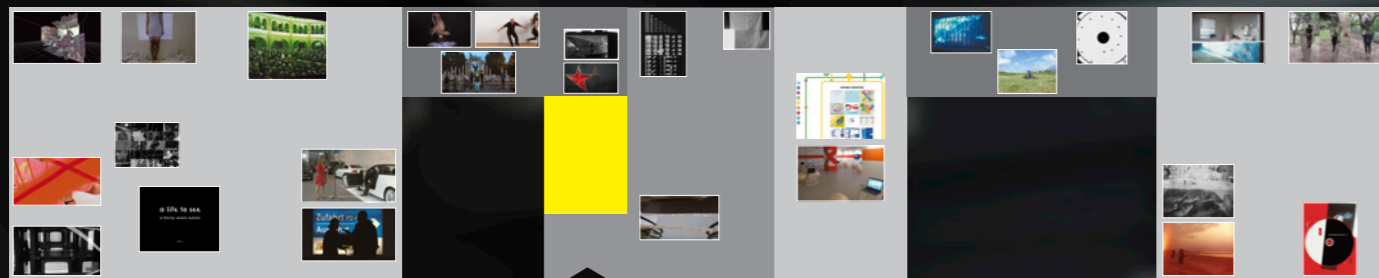
Csaba és mások munkái. Talán felállításra kerülnek majd valamikor, hasonlóképp, ha a C³ médiamúzeum terve létrejön, sokkal bővebb anyagot lehet majd ott elérni, sokkal nagyobb térben. Ha megvalósulhat. A Bálnában is remek üres terek lennének ehhez a projekthez. A vetített, monitoron nézhető művek közül például Szirtes János weboldalán sokkal több videó érhető el, mint itt a kiállítóterben, persze külön-külön, egyenként, tehát nem ebben a mostani, egyedi összeállításban. Szolnoki József művének részleteivel akár találkozhattak is megfelelő időben, ha épp nézték a magyar parlamenti közvetítést. Itt ezen – valaha élőben sugárzott – egy percek szinoptikus együttlátására van lehetőség, ebben a formában a mű valószínűleg soha nem lesz sehonnán „letölthető”. Gróf Ferenc (Société Réaliste) internetalapú munkájának (*A Life to See*) itt vetített részletei sem ismétlődnek többet, legalábbis a látogatók várható életideje alatt. Waliczky Tamás munkáiból is csak részletekkel találkozhatnak a kiállítóteren kívül, jóval kisebb felbontásban, mint itt és most.

Köszönjük a figyelmet!
A rendezők

course, also cannot be downloaded: their very nature demands an actual space. There are not many of them – some were quite complicated to install, for example the stereo *Promenade*, which in this form has never been exhibited in Budapest. If there will ever come a time that one can download a 3D installation from the internet the 40-50 sqm empty space essential to the work will not necessarily be at one's disposal. One must enter this space. The other installations, works by Anna Barnaföldi, Loránd Szécsényi-Nagy, Csaba Vándor and others, are similarly unique. They might in the future be installed again in a similar form. If the plan for a C³ Media Museum comes to fruition a much broader array of material will be made accessible in a much larger space. If the plan is realized. There are superb empty spaces in the Bálna for such a project. Of the works projected or played on monitors, far more films are available on János Szirtes' website, for example, than here in the gallery, of course separately, one by one, in other words not in the present compilation. Visitors might well already have come across fragments of a work by József Szolnoki, if they watched Hungarian parliamentary broadcasts on television. Here the visitor can see the one-minute (originally live) broadcasts in a synoptical manner. The work will presumably never be “downloadable” in this form. Fragments of Ferenc Gróf's (Société Réaliste) internet-based work (*A Life to See*) screened here will not be repeated, at least probably not in the lifetime of the gallery visitors. In the case of works by Tamás Waliczky only fragments can be viewed outside the exhibition space, and in much smaller resolution than here and now.

Thank you for your time!
The Organizers

**SZEGEDY-MASZÁK Zoltán –
FERNEZELYI Márton**

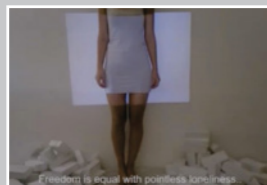
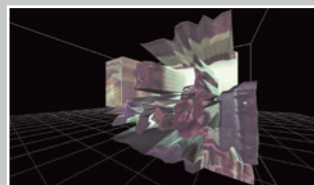
Promenád | *Promenade*, 1998/2002
Interaktív virtuális valóság installáció,
sztereó változat | Interactive VR
installation, stereo version

KIS Judit

Megelégedettség | *Contentment*, 2015
Videó, színes, hangos | Video, colour,
sound, 15 perc | min

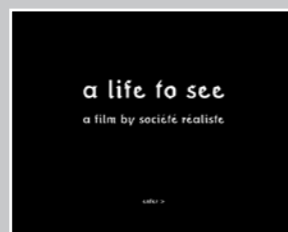
SZOLNOKI József

Egy perc | *One Minute*, 2015. Videó, kép | Video,
diagram. A kép mérete | The size of the picture:
30x36 cm. Az MTVA jóvoltából | Courtesy of
Hungarian State Television (MTVA)

KOMORÓCZKY Tamás

*Tabló (Tejleves–Alphaville) / Tableau
(Milksoup–Alphaville)*, 2014. Print,
116x74 cm

KOMORÓCZKY Tamás

Bluten Tag! 2014. Videó, színes, hangos |
Video, colour, sound, 14 perc | min.
Tejleves | *Milksoup – Alphaville*, 2014.
Videó, fekete-fehér, hangos | Video, b/w,
sound, 1 perc | min.

GRÓF Ferenc / Sociétés Réaliste

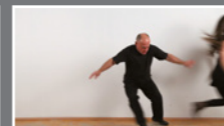
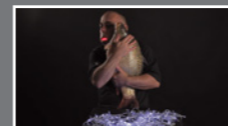
Egy életet át nézni | *A Life To
See*, 2012. On-line film, 885,768
óra | hours, 901,985 filmkocka
| frames

NÉMETH Hajnal

Összeomlás – Passzív interjú | *Crash –
Passive Interview*. 2011. Kísérleti
operafilm 12 részben, újravágott verzió |
Experimental operatic film in 12 acts,
re-edited version, Full HD, sztereó |
stereo, 72 perc | min.

SZIRTES János

Pro / Contra,
2013–2015. Videó
performansz
válogatás |
Selected video
performances,
2x25 perc | min.

MONHOR Viktória

Danger Music #17,
2014. Performansz,
videodokumentáció |
Performance, video
documentation,
színes, hangos, |
colour, sound,
20.24 perc | min.

BARNAFÖLDI Anna

„Mindenképpen
megtanulásra szánt
szövegrészek” |
„Text Parts to be
Learnt by All Means”,
2012. Installáció,
vegyes technika |
Installation, mixed
technique

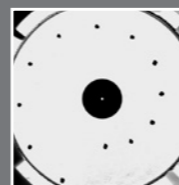
recepció /
reception

bejárat /
entrance

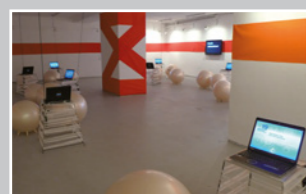

BARNAFÖLDI Anna
Média étűd | *Media étude*, 2015.
 Videó / kettős vetítés | Videos /
 double projection | loop,
 3.15 perc | min

SZÉCSÉNYI-NAGY Loránd
Egy médium tükrében | *In
 the mirror of a medium*, 2015.
 Elektro-mechanikus szelfi,
 multimédia installáció |
 Electro-mechanic selfie,
 multimedia installation

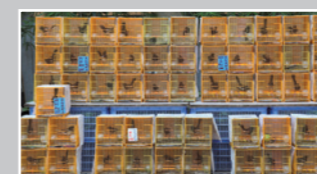
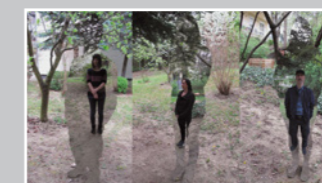
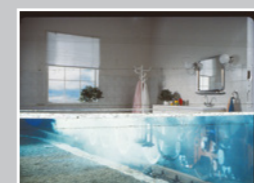
VÁNDOR Csaba
 „Lemegyek a földbe lakni...” | “I’ll go down to live
 under ground”, 2012/13. Videóinstalláció | Video
 installation
Időhurok – *TimeLoops*, 2015. Videóinstalláció |
 Video installation

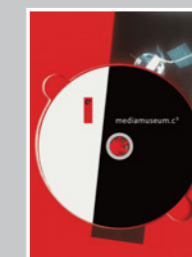
<19 Szabadfogású Számítógép
 Verseny | <19 Freestyle
 Computing Competition

Intermédia hagyományos filmkészítés |
 Intermedia traditional filmmaking course,
 2010–2015. Válogatás a RIGÓ Mária kurzusán
 készült munkákból | Selection of works made
 by the students of Mária RIGÓ. Works by:
 FARKAS Rita, HORVÁTH Zsófia, HUSZÁR
 Ildikó, KEMÉNY Zsuzsa, KIS Antal,
 KORPÓNOVIC S Roland, KRISTÓF Gábor,
 TULISZ Hajnalka filmjei. Montázs | Edited
 by Norbert Plaß KATONA
 16 és 35 mm filmek digitális változata, színes
 és fekete-fehér, néma | Digital copies of 16mm
 and 35mm films, colour and b/w, silent,
 22 perc | min

WALICZKY Tamás
Tükröződések | *Reflections*, 2014.
 Egycsatornás videó-installáció | One
 channel video installation, 6.14 perc |
 min. végtelenítve lejátszva | played
 in loop. Copyright © 2014 by Tamás
 Waliczky & Anna Szepesi

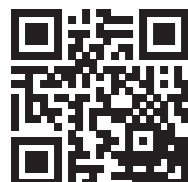

WALICZKY Tamás
Mikromozgások pillanatfelvételekben |
Micromovements in Snapshots, 2014.
 Egycsatornás videóinstalláció | One
 channel video installation, 5.37 perc
 |min. végtelenítve lejátszva | played
 in loop. Copyright © 2014 by Tamás
 Waliczky & Anna Szepesi

SZEMZŐ Tibor
Vágy, hogy indiánok lehessünk
 – *Kafka utolsó szerelme* | *We'd
 Laugh Together, Fool Around and
 Go Swimming* – *Dr. Kafka's Last
 Smile*, 2014.
 Színes és fekete-fehér,
 hangos | Colour and b/w, sound,
 25.09 perc | min.

A C³ médiamúzeum 1.0
 térfigyelő
 kamerákkal |
 C³ mediamuseum.
 c3.hu with surveillance
 cameras

MAURER Dóra

Timing | Időmérés, 1978/1980

kiadó | publisher: SUMUS Wien-Budapest

operatőr | camera: GULYÁS János, STOCKER Károly

16 mm kísérleti film, fekete-fehér, néma | 16 mm experimental film, b/w, silent

10 perc | minutes, digitális kópia | digital copy

Az *Időalap* kiállítás emblematikusnak tekinthető műve Maurer Dóra filmje a hozzá kapcsolódó vizuális szerzői elemzéssel együtt. Beke László szerint „A *Timing* Maurer egyik fő műve, a »képzőművészeti film« egyik legtisztább példája” (*Maurer Dóra mozgóképei. Az összehajtogatott idő*, lásd http://www.filmvilag.hu/xista_frame.php?cikk_id=9769).

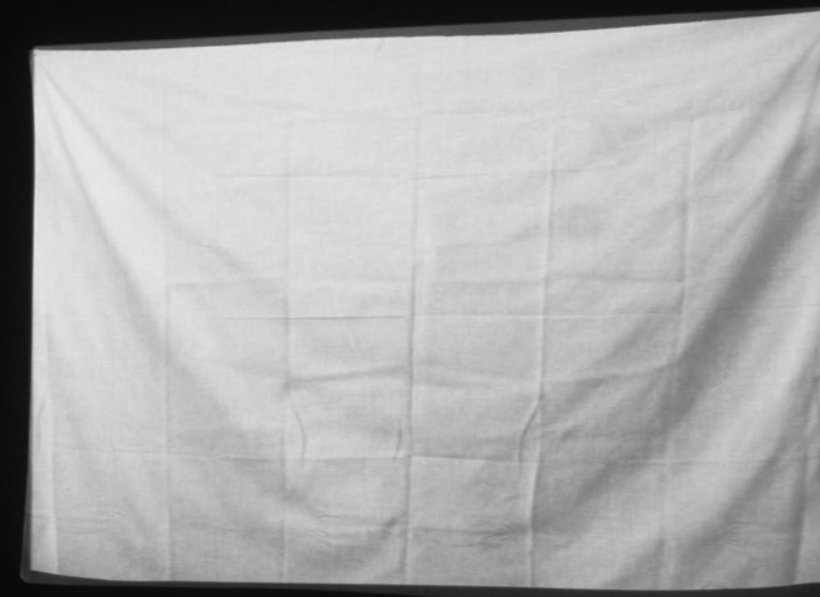
Király Judit írja: „A film cselekménye minimális: [Maurer] egy teljes karszélességnyi, tehát a saját testmérete által meghatározott méretű lepedőt hajtogat kettőbe, négybe, nyolcra, tizenhatra, harminckettőbe, hatvannégybe, végül az anyag lehetőségeit a végletekig kihasználva százhuszonnyolcra (ami hét hajtást jelent). A felvétel sajátossága, hogy a lepedő oldalárányai megegyeznek a 16 mm-es kamera képkivágásával. [...] Az aránybeli egyezés lehetőséget ad arra, hogy a filmet a felvétel során használt lepedőre vetítsék.

A film négy fő részből áll, az első rész mutatja be az alaphelyzetet, a lepedő hétszeri hajtogatását, míg a további variációk objektív elé tett képfelező maszkkal (2. rész), illetve képnegyedelő (3. rész) és képnolcadoló (4. rész) maszkkal készültek. A maszkkal készült részek esetében a film csak a maszk által szabadon hagyott felületeken, tehát csak a filmnyersanyag felén, negyedén, nyolcadán exponálódott. Emiatt a második részhez kettő, a harmadikhoz

Dóra Maurer's film and her visual analysis can be regarded as an emblematic work of the exhibition *Timebase*. According to László Beke "Timing is one of Maurer's chef d'œuvres, one of the purest examples of 'artistic film'" (*Maurer Dóra mozgóképei. Az összehajtogatott idő | Dóra Maurer's Films. Folded Time*, http://www.filmvilag.hu/xista_frame.php?cikk_id=9769).

Judit Király writes, "The film's action is minimal: [Maurer] folded a bedsheet of two arms' length width, in other words a sheet defined by the dimensions of her own body, first into two, then into four, then into eight, then into sixteen, then into thirty-two, then into sixty-four and finally, making use of the material's full potential, into one-hundred-and-twenty-eight parts (i.e. 7 folds). A unique feature of the recording is that the side proportions of the sheet correspond to the picture frame of the 16 mm camera. [...] This correspondence of the proportions makes it possible to project the film onto the same sheet that was used in the making of the film.

The film consists of four main parts, the first part shows the basic act of the sheet being folded seven times, while the subsequent parts were made with various masks placed in front of the camera lens: halving (2nd part), quartering (3rd part) and in the final, 4th part using a mask that divides the frame into eight sections. In these cases, the film was only exposed in the areas that were not covered by the mask, in other words: one half, one quarter and one eighth of the picture frame. For this reason, two recordings were made for the second part, four recordings were made for the third part and eight recordings were made for the fourth part, with the film being rewound several times in order always to start the recording at the beginning. Thus, in the final film the 'scene' is visible on the entire picture. [...] With regards to elapsed time, the film measures not hour-time, but subjective time. There is no absolute measuring unit, only time units referring to one another, some of which can

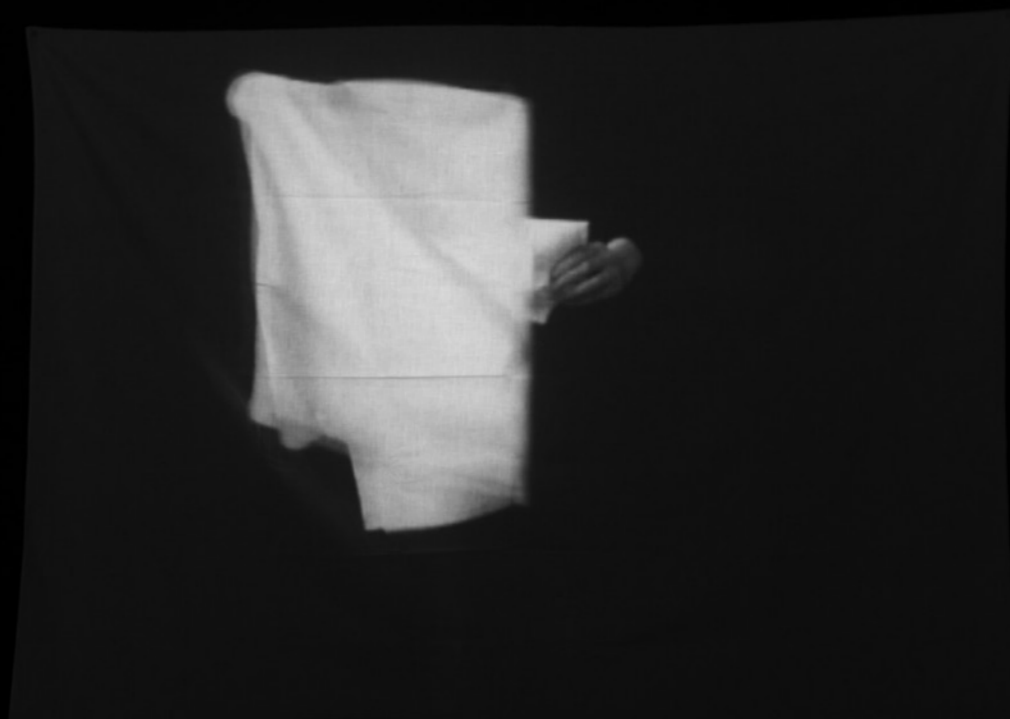
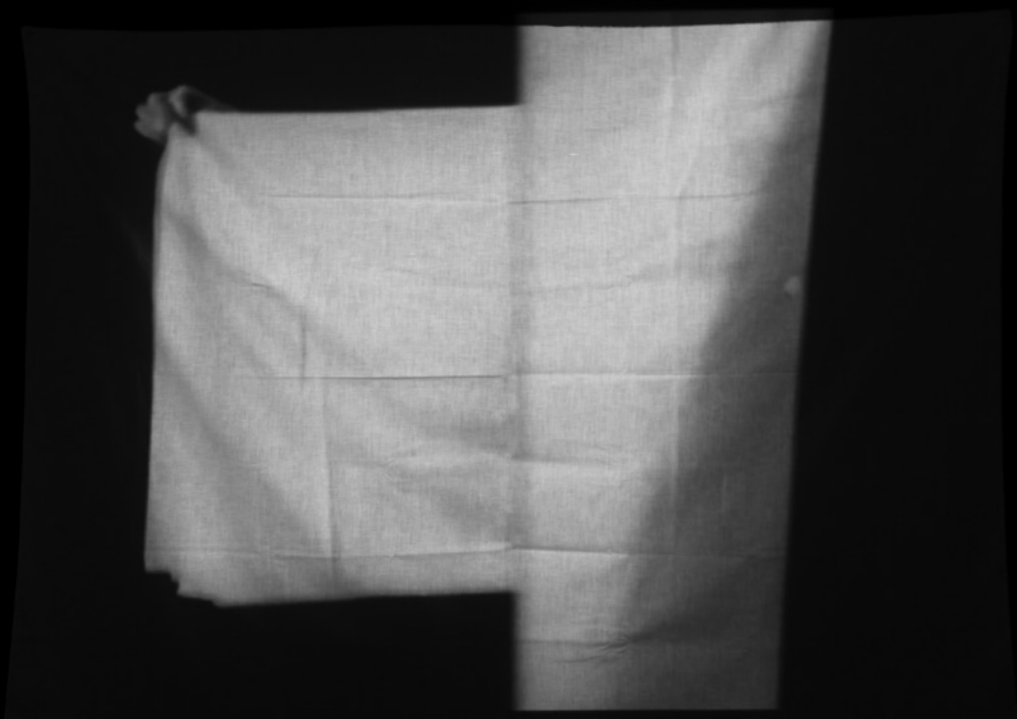
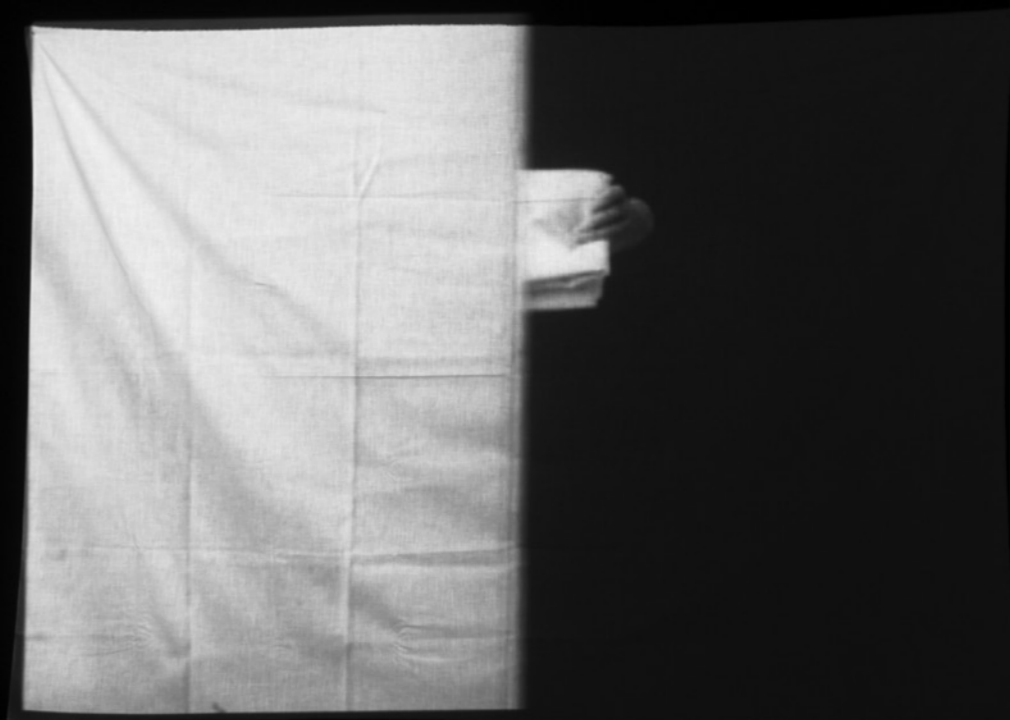
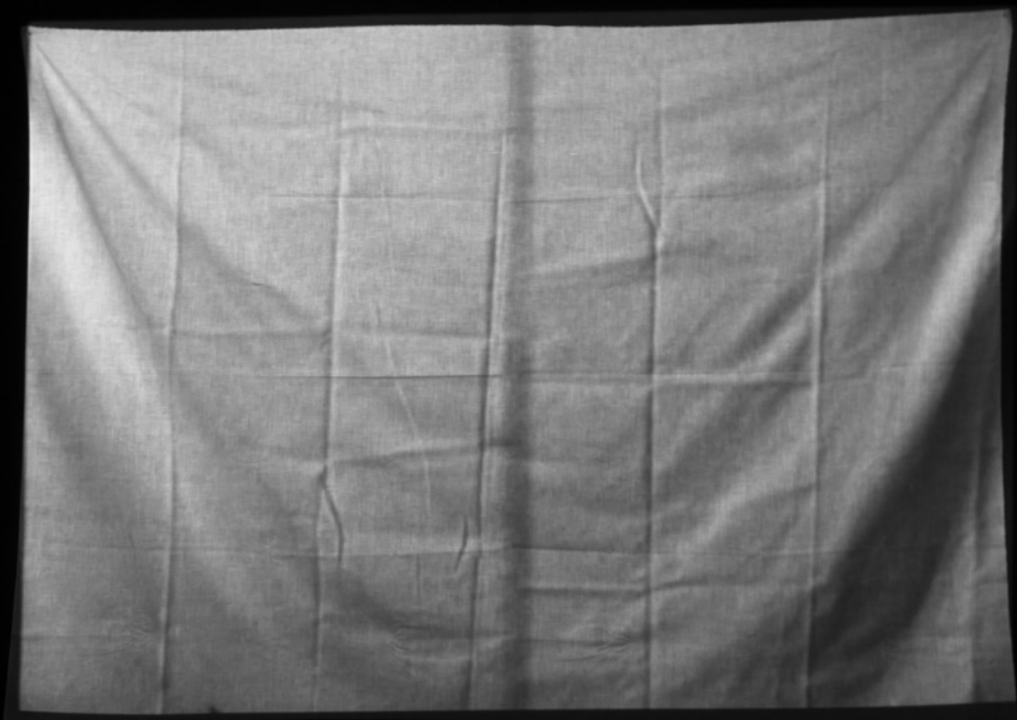
négy, a negyedikhez nyolc felvétel készült, a film többszöri, kezdőpontra való visszatekerésével. Így a kész filmen a kép egészén látható a »jelenet«. [...] Az idő tekintetében a film nem óraidőt, hanem szubjektív időt mér. Nincsen abszolút mértékegység, csupán egymásra vonatkoztatott időegységek vannak, amelyek között lehetnek egyenlők is, s amelyek együtt egy viszonyítás-rendet alkotnak. Minden újabb hajtogatás előtt öt másodpercre megjelenik a képmezőt teljesen kitöltő hajtogatatlan lepedő." (Király Judit, *Maurer Dóra munkásságának matematikai vonatkozásai*, lásd http://members.iif.hu/visontay/ponticulus/rovatok/hidverok/kiraly_maurer.html)

A művész megőrizte azt a lepedőt, amelyet a filmfelvétel alkalmából használt, így a film digitálisan átírt változatát az eredeti lepedőre vetíthetjük. Egy kiállítótér minden tárgyat kultikus aurával ruház föl, különösen mióta Walter Benjamin ennek az ellenkezőjét bizonyította. Az eredeti vászon, az üres vászon így nem csupán alkalmat nyújt filmbeli, strukturált megjelenítésének érzékelésére, hanem kiállított tárgyként látható azon rövid időtartamokban, mikor a folyamatos, loopolt vetítés éppen véget ért, és még nem indult újra: amikor a projektor feketét vetít. A film viszont anyagában nem eredeti, de szellemében igen. Amíg a 16 mm-es celluloid filmszalag elektronikus átírására csak az analóg videotechnika állt rendelkezésre, a filmkészítőknek azzal a konfliktushelyzettel kellett szembenézniük, hogy a film másodpercenként 24 képkocka sebességgel mutatandó, ám a videónál ez másodpercenként 25 félkép (más szabványnál 30), így az eltérés miatt az eredeti szekvencia feltétlenül módosul. A komputernél megszűnik ez a probléma: itt a film csupán egyetlen fájl, amelyet a szoftver bármilyen sebességgel meg tud jeleníteni – akár az eredetivel is.

be equal and which together form a comparison-order. Before each new fold, the unfolded sheet filling the entire area of the picture field appears for five seconds." (Judit Király, *Maurer Dóra munkásságának matematikai vonatkozásai*. *The Mathematical References of Dóra Maurer's Work*, http://members.iif.hu/visontay/ponticulus/rovatok/hidverok/kiraly_maurer.html)

The artist kept the sheet which she used during the filming, so we are able to project the digitally converted film onto the original sheet. An exhibition space endows every object with a cultic aura, especially since Walter Benjamin claimed otherwise. The original canvas, the empty canvas thus not only provides an occasion for us to perceive it as a film, as a structured representation, but as an exhibited object it appears for a brief time when the looped film ends and has not yet started again. The film is not original in its medium, but it is in its spirit. Back when only analogue video technology existed for the electronic conversion of 16 mm celluloid film strips, the film's author was faced with the problem that while the film is shown at a speed of 24 frames per second, in the case of a video this is 25 half-frames (30 in the case of other standards), and this difference results in a modification of the original sequence. This problem disappears with the computer: here the film is a single file which the software can play at any given speed – including the original speed.

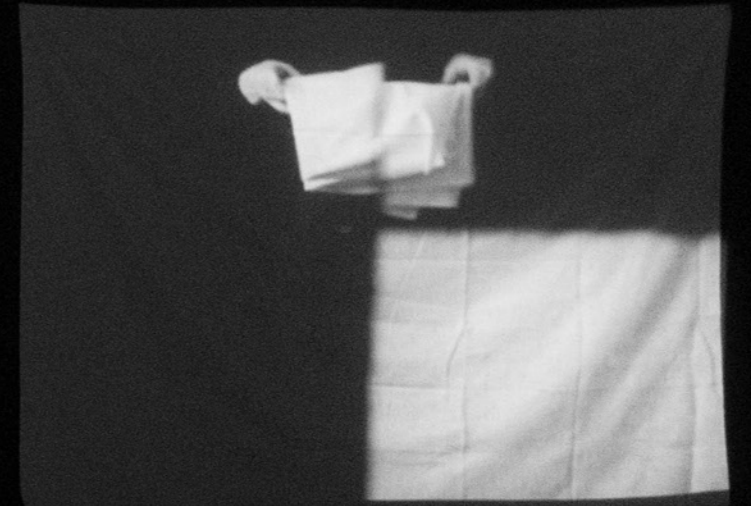
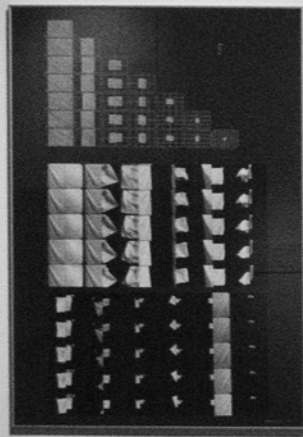
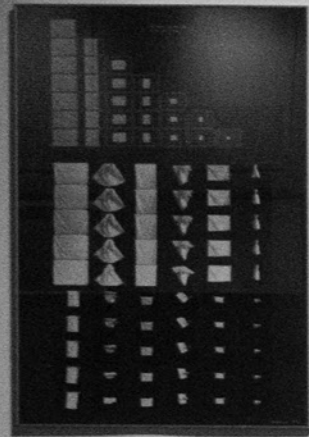

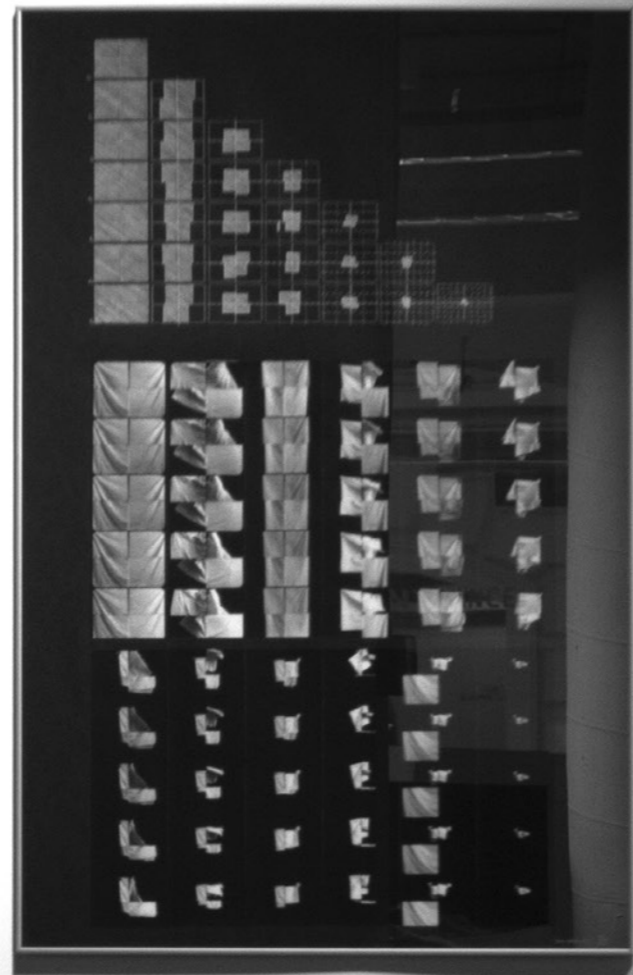
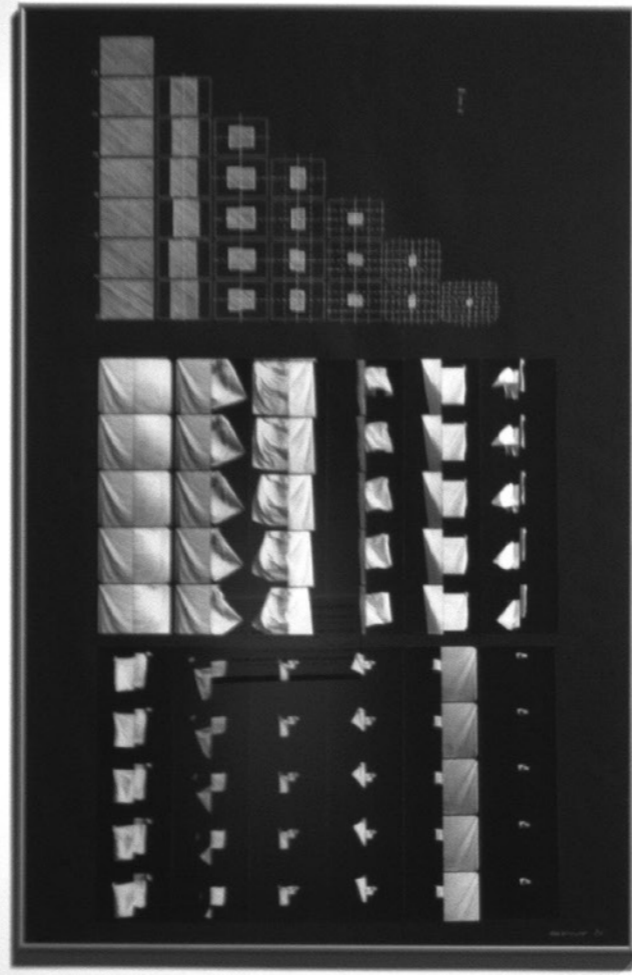
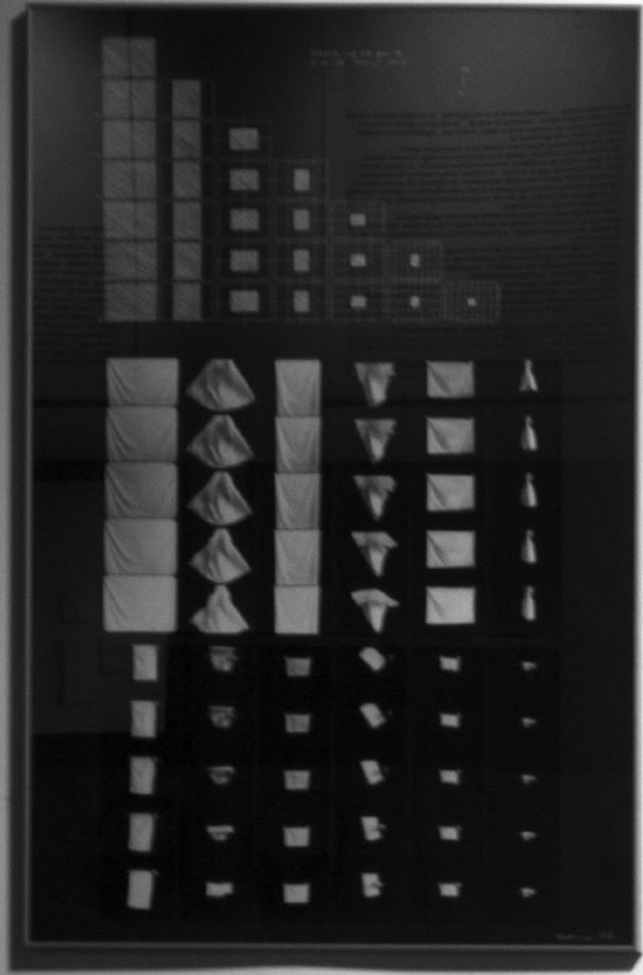

MAURER Dóra

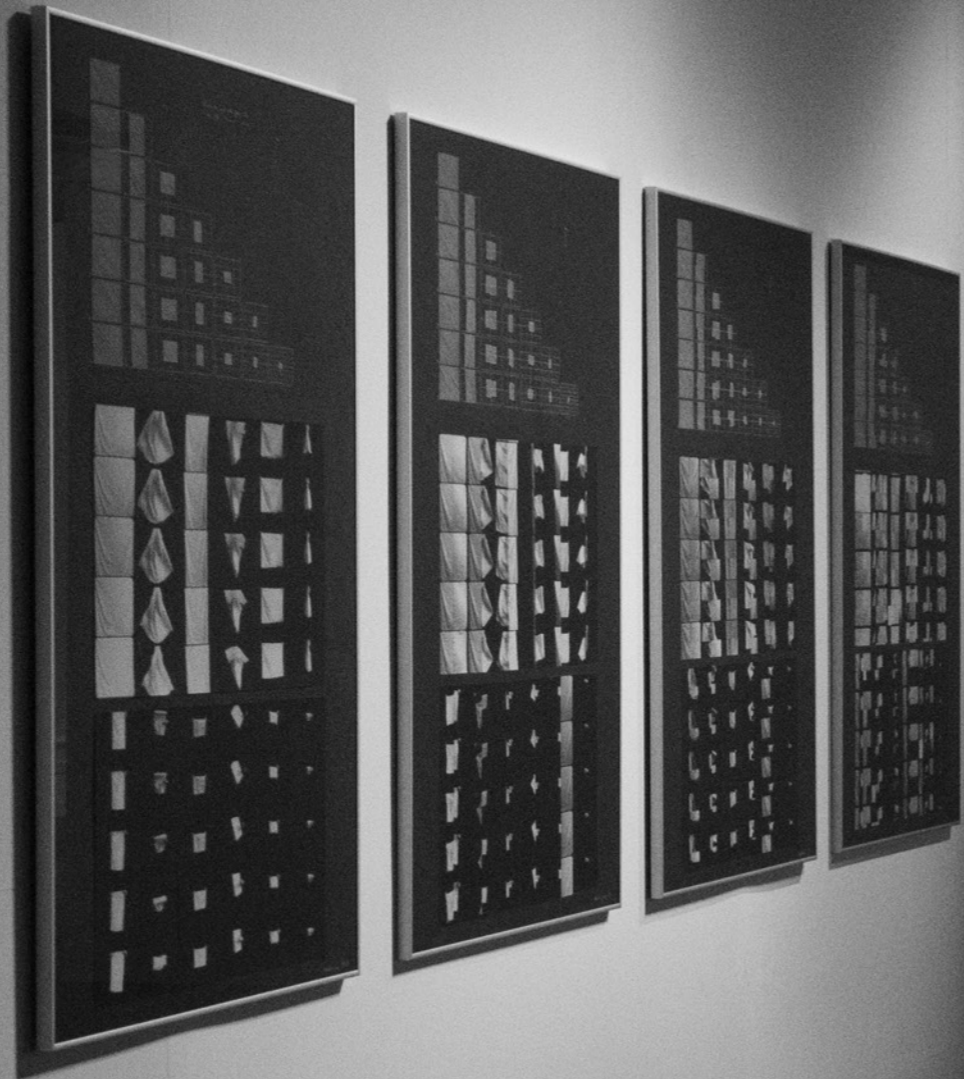
Időmérés | Timing I–IV., 1980

a 16 mm-es film képanalízise | picture analysis of a 16 mm film
rajz, fotó | b&w photographs mounted on cardboard, 100 × 70 cm (mind | each)
a Paksi Képtár tulajdona | courtesy of the Art Gallery Paks

WALTER DILL
"Walter Dill" (1964, 1965, 1966)
Three panels of a series of works by Walter Dill, featuring a grid of small, dark, rectangular elements arranged in a pattern that resembles a stylized letter or symbol.

RÉVÉSZ László László

Küthéra felé | On the Way to Cythera, 2012

videó, színes, hangos | video, colour, sound, 5.01 perc | min

Egy fal, két oldal | One Wall, Two Sides, 2012

videó, fekete-fehér, hangos | video, b/w, sound, 3.08 perc | min

Polmix, 2012

videó, színes, hangos | video, colour, sound, 4.40 perc | min

Valaki fogja az Orromat | Someone is Holding My Nose, 2012

videó, fekete-fehér, hangos | video, b/w, sound, 6.38 perc | min

SZIRTES János

Pro/Contra, 2013–2015

videoperformansz-válogatás | selected video performances

I. A kiállításrendező válogatása | Curator's choice

1. János Szirtes 2013 'PRO' No. 01 (0.50) Közzététel | Published: 2013. 01. 21. © János Szirtes, 2013. Cinematography: Ágnes Éva Molnár. HD quality is the property of the artist.
https://www.youtube.com/watch?v=iQXqHHu2_sQ

2. János Szirtes 2015 'PRO' No. 109 (0.56) Közzététel | Published: 2015. 02. 28. © János Szirtes, 2015. In collaboration with Gábor Juhász. Cinematography: Gábor Juhász. HD quality is the property of the artist.
<https://www.youtube.com/watch?v=wQCPaM-EOZA>

3. János Szirtes 2013 'CONTRA' No. 12 LEADER (2.45) Közzététel | Published: 2013. 09. 14. © János Szirtes, 2013 with participation of Enikő Fodor. Mezőszemerei Nyílt Tér Művésztelep, 2013.
<https://www.youtube.com/watch?v=EfVC3whAAOU>

4. János Szirtes 2014 'PRO' No. 57. (1.39) Közzététel | Published: 2014. 01. 10. © János Szirtes, 2014. In collaboration with Beatrix Simkó. HD quality is the property of the artist.
https://www.youtube.com/watch?v=jav-T_jplGg

5. János Szirtes 2013 'PRO' No. 12. (2.24) Közzététel | Published: 2013. 04. 04. © János Szirtes, 2013. In collaboration with Miklós Erhardt. Cinematography: Ágnes Éva Molnár.
<https://www.youtube.com/watch?v=NHZcUXJyPXw>

6. János Szirtes 2014 'PRO' No. 73. (0.56) Közzététel | Published: 2014. 03. 22. © János Szirtes, 2014. Inspired by the performance of László feLugossy – János Szirtes entitled NEW BREASTS in 1993. In collaboration with: Ágnes Éva Molnár.
<https://www.youtube.com/watch?v=vl6Du1I8lvs>

7. János Szirtes 2015 'PRO' No. 125 MEZOSZEMERE (0.29). Közzététel | Published: 2015. 09. 13. © János Szirtes, 2015. Cinematography: Ágnes Éva Molnár. HD quality is the property of the artist.
<https://www.youtube.com/watch?v=Bpz4nDJ0xUc>

8. Laszlo feLugossy & János Szirtes 2013 'PRO' No. 47. (9.10) Közzététel | Published: 2013. 11. 10. © János Szirtes, 2013. 3. MissionArt Vasgyári Művésztelep, Miskolc | 3rd MissionArt Artists' Retreat at the Iron Factory, Miskolc (HU). HD quality is the property of the artists
<https://www.youtube.com/watch?v=cy-338J-UHg>

9. János Szirtes 2013 'PRO' No. 29 LISBON (0.29) Közzététel | Published: 2013. 07. 28. © János Szirtes, 2013. With the support of Galerias Municipais, Lisboa (PO) & Budapest Gallery, Budapest (HU). Cinematography: Ágnes Éva Molnár.
<https://www.youtube.com/watch?v=ROUbhGm8JGw>

10. János Szirtes 2014 'PRO' No. 76. (4.30) Közzététel | Published: 2014. 04. 13. © János Szirtes, 2014. In collaboration with Ágnes Éva Molnár. Special thanks to András Böröcz and László Révész.
<https://www.youtube.com/watch?v=NdZkB1sOqj8>

11. János Szirtes 2014 'PRO' No. 100. (2.01) Közzététel | Published: 2014. 12. 18. © János Szirtes, 2014. HD quality is the property of the artist. Cinematography: Ágnes Éva Molnár.
<https://www.youtube.com/watch?v=SQS7U5kqRCY>

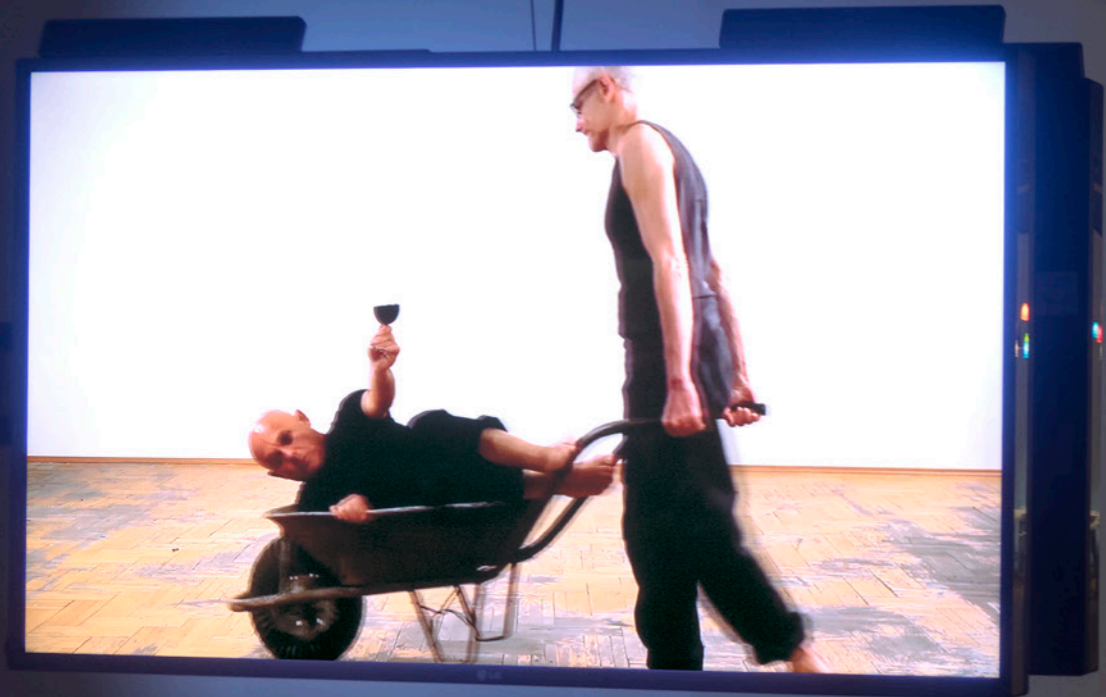
12. János Szirtes 2014 'PRO' No. 69 (0.59) Közzététel | Published: 2014. 02. 23. © János Szirtes, 2014. Concept: Anna Fabricius – János Szirtes. In collaboration with Anna Fabricius.
<https://www.youtube.com/watch?v=NIhb25OCxQM>

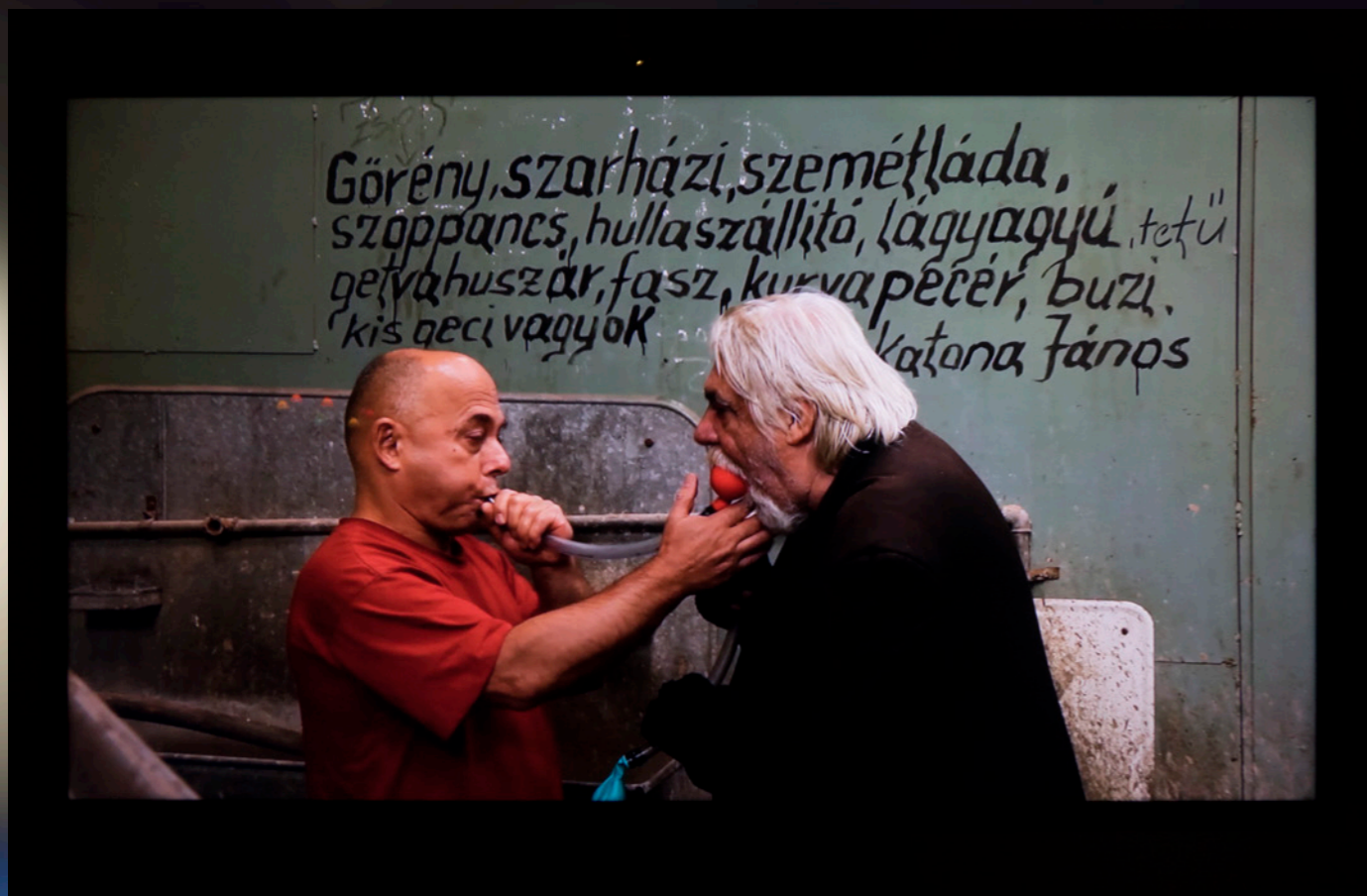
II. A szerző válogatása | Artist's selection

1. Contra 01.
2. Against 07.
3. Against 08.
4. Pro 13.
5. Contra 10.
6. Against 10.
7. Pro 32.
8. Pro 42.
9. Pro 36.
10. Pro 43.
11. Pro 44.
12. Contra 16.
13. Pro 60.
14. Pro 75.
15. Pro 83.
16. Pro 99.
17. Pro 104.
18. Pro 110.
19. Pro 112.

MONHOR Viktória

Danger Music #17, 2015

performansz, videodokumentáció | performance, video
documentation

színes, hangos | colour, sound, 20.24 perc | min

videó | video: Balla Zoltán

külön köszönet | special thanks: Hollós István, Tóth Balázs

Dick Higgins 1960-as években íródott *Danger Music* című partitúra-sorozatából a 17. számú, kimerülésig való üvöltésre invitáló darab, melyet 2014. szeptember 19-én adtam elő az *Eleven emlékmű – az én történelmem* nevű társadalmi mozgalom részeként, a Szabadság téren. Az előadás helyszíne a Magyarország német megszállása 1944. március 19. című emlékmű előtt található interaktív szökőkút közepe volt, ahol a következő rétegek keveredtek: a közönség által blokkolt szökőkút; a Krétakör által tiltakozásképp kifeszített, majd pár nappal később kiszakított tükörfólia; az *Eleven emlékmű* felhívására az emlékmű elé helyezett személyes, családi emlékeket őrző tárgyak – eleven emlékek; maga az emlékmű és az abban csúcsosodó aktuális (köz)életi probléma-halmaz, melynek kezelésére az *Eleven emlékmű* létrejött; valamint az előadás rendőrség általi dokumentálásának aktusa. Az előadott fluxus-partitúrát beszélgetés előzte meg és követte, melynek szakmoderátora Sugár János képzőművész, meghívott vendégei Sőrés Zsolt zajzenész, Szkárosi Endre költő, előadóművész, Szőke Annamária művészettörténész volt, moderátora pedig Horváth Balázs.

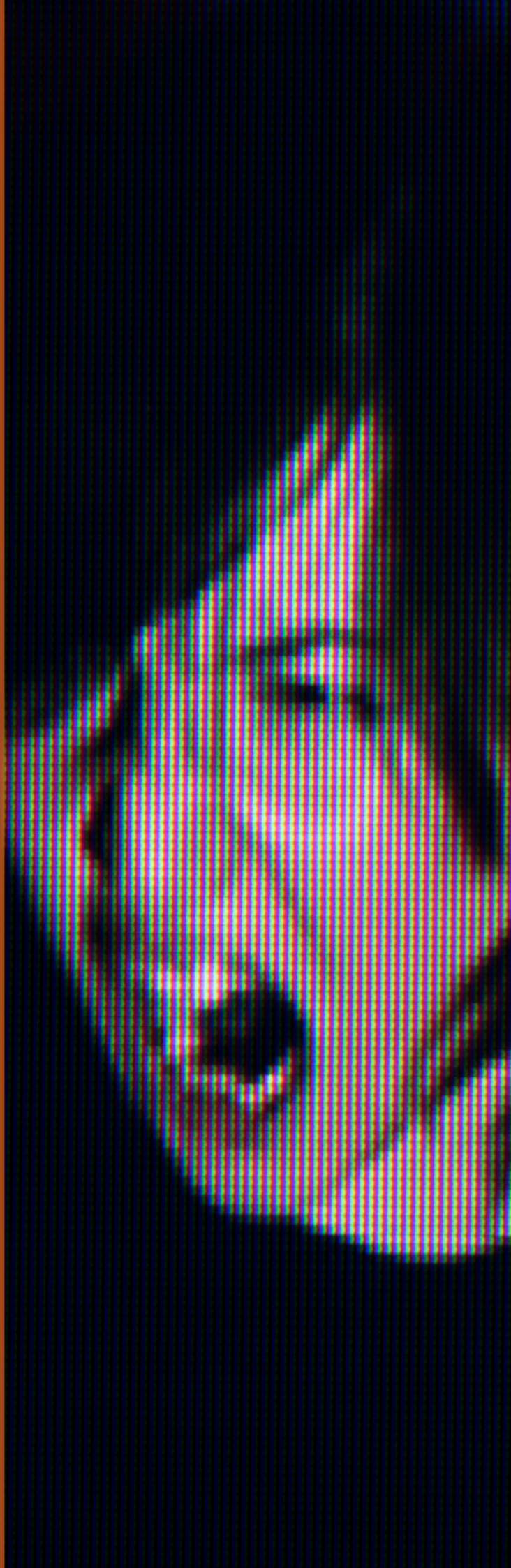
A performansz értelmezése kapcsán a helyszínválasztás egyértelmű, könnyű fogódzót nyújt, de ennél általánosabb érvényű jelentést is artikulál. Az előadott mű „funkciója” nem gyönyörködtetés, szórakoztatás, hanem – a helyszín kontextusában – egy olyan kritikai éllel bíráló akció, aminek (felkavaró) hatása elől a közönség nem tudott kitérni, mivel zsigeri szinten bizonytalanította el. A teljes erővel, teljes jelenléttel bíráló mintegy 18 perces üvöltés egész testet átható mivolta a közönségre is „átragadt”, a hangok a nyelv „segítségé” nélkül tettek közzé valamit, s ez mélyen, testileg ragadta meg a közönséget.

Scream! Scream! Scream! Scream! Scream! Scream!

Dick Higgins, 1962

Danger Music #17 is a Fluxus piece from Dick Higgins' 1960s series of scores entitled *Danger Music*. The objective of this particular score is simple: scream until exhaustion. I performed this piece in Budapest's Szabadság tér (Freedom Square) on 19 September 2014 within the framework of a social movement called *Living Memorial – This Is My History*. More specifically, this performance took place in the centre of the interactive fountain that is in front of the memorial called *German Occupation of Hungary on 19 March 1944*. The following layers converge at this location: the fountain, continuously being blocked by the audience; the vertical reflective surface that was erected there by an arts organization called Krétakör, and which was damaged some days later; the personal objects (living relics) which were placed in front of the memorial as part of an effort organized by the Living Memorial; the Memorial itself and the various public issues it signifies and which it is intended to address; and finally, the act of documenting this performance, as carried out by the police. Before and after the performance, a conversation was held, with professional moderator János Sugár (visual artist), and with guests Zsolt Sőrés (experimental musician), Endre Szkárosi (poet, performer), and Annamária Szőke (art historian); the conversation was moderated by Balázs Horváth.

The location of the performance makes the interpretation of the piece somewhat obvious and simple, but the piece also articulates a more general meaning as well. The “function” of this performance was not to please or entertain, but – given the meanings of its setting – to represent a critical attitude. The upsetting effect of this performance brought the audience into an uncertain state, because

A performansz videodokumentáció formájában elérhető az interneten, és ez további megjelenéseket, így exponenciálisan növekvő (47 200) nézettséget és kommentár-áradatot hozott. Az online felületen bekövetkezett hatás az akció zsigeri szintet érintő, elbizonytalanító-nyugtalanító hatásának feleltethető meg. A kommentárok elemzése folyamatban van, szerteágazó irányokba mutat – azon túl, hogy a (hazai) komment-kultúra és online médiafelületek minősége hol/hová tart. A hozzászólások döntő többsége olyan szélsőjobb-közeli retorikába tartozik, olyan gondolkodás- és beszédképtelen állapotokat tükröz, mely állapot javítása az *Eleven emlékmű* fő célkitűzése.

it operated on an instinctive level. Let out with full force and full presence, the almost 18-minute-long scream pervaded the entire body of the performer, and this effect also “infected” the audience: the sounds articulated something without the aid of language, which captivated the audience deeply, on a physical level.

This performance was documented on video, which was made available on the Internet. The appearance begot other appearances; therefore the view count (47,200) and the number of comments grew exponentially. These effects on online media are similar to the uncertainty and alarmed state experienced by the audience during the live performance of the piece. Analysis of the commentary that came with the online articles is in process. It seems to go in diverse directions – pointing beyond facts concerning the current and future state of the culture of online commenting (nationally) and the quality of online media publications. Many of the comments are representative of far right-wing rhetoric and reflect states of mind incapable of thought or discussion. The main objective of the *Living Memorial* is to help change these states of mind.

SZOLNOKI József

Egy perc | One Minute, 2015

videó, kép | video, diagram

a kép mérete | the size of the picture: 30×36 cm

az MTVA jóvoltából | courtesy of Hungarian State Television (MTVA)

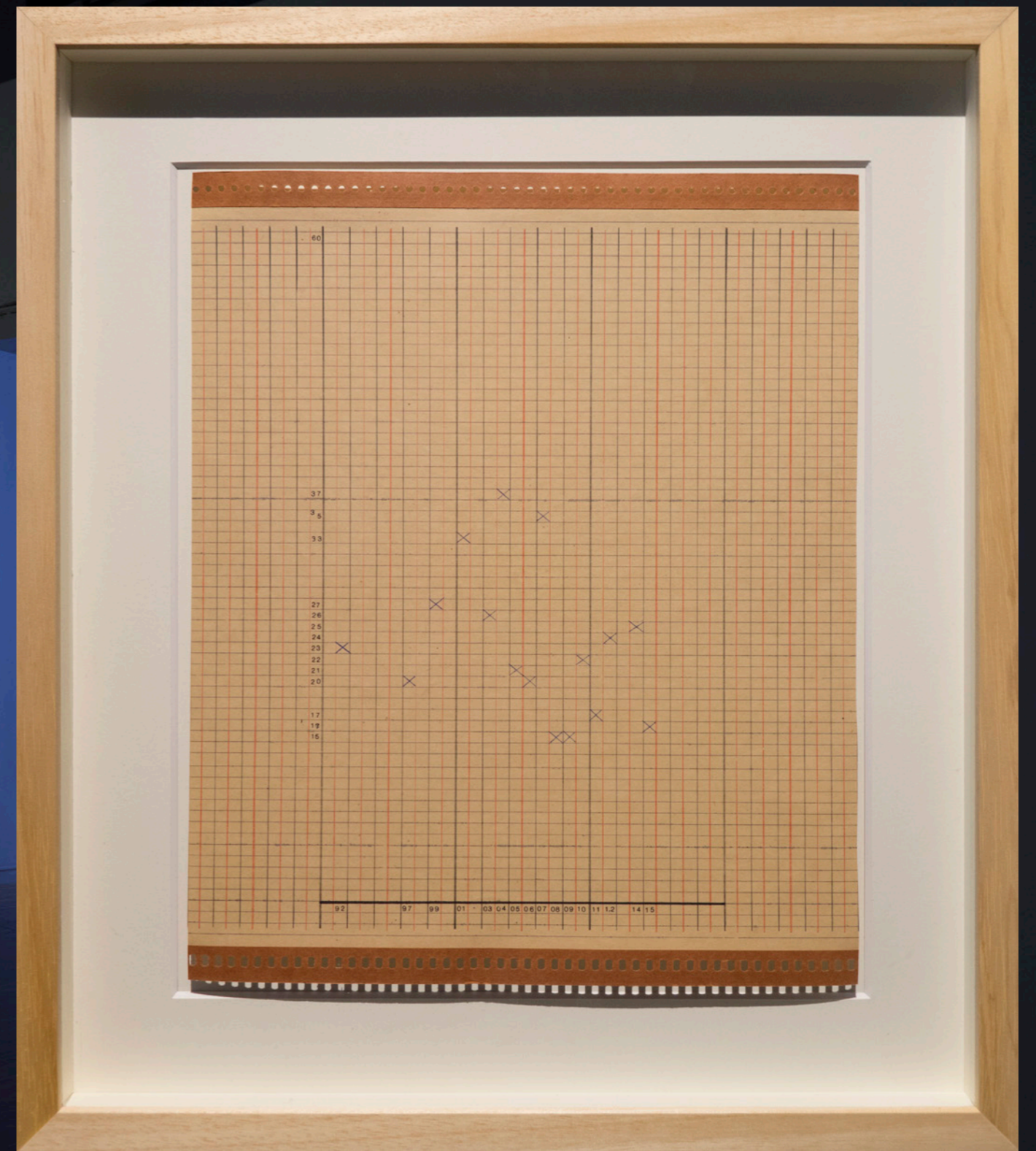
Az Országgyűlés által tartandó megemlékezés során – függetlenül annak jellegétől – kizárólag az Országgyűlés elnöke, illetve az ülést vezető elnök kérheti fel az Országgyűlést egyperces felállással történő megemlékezésre.

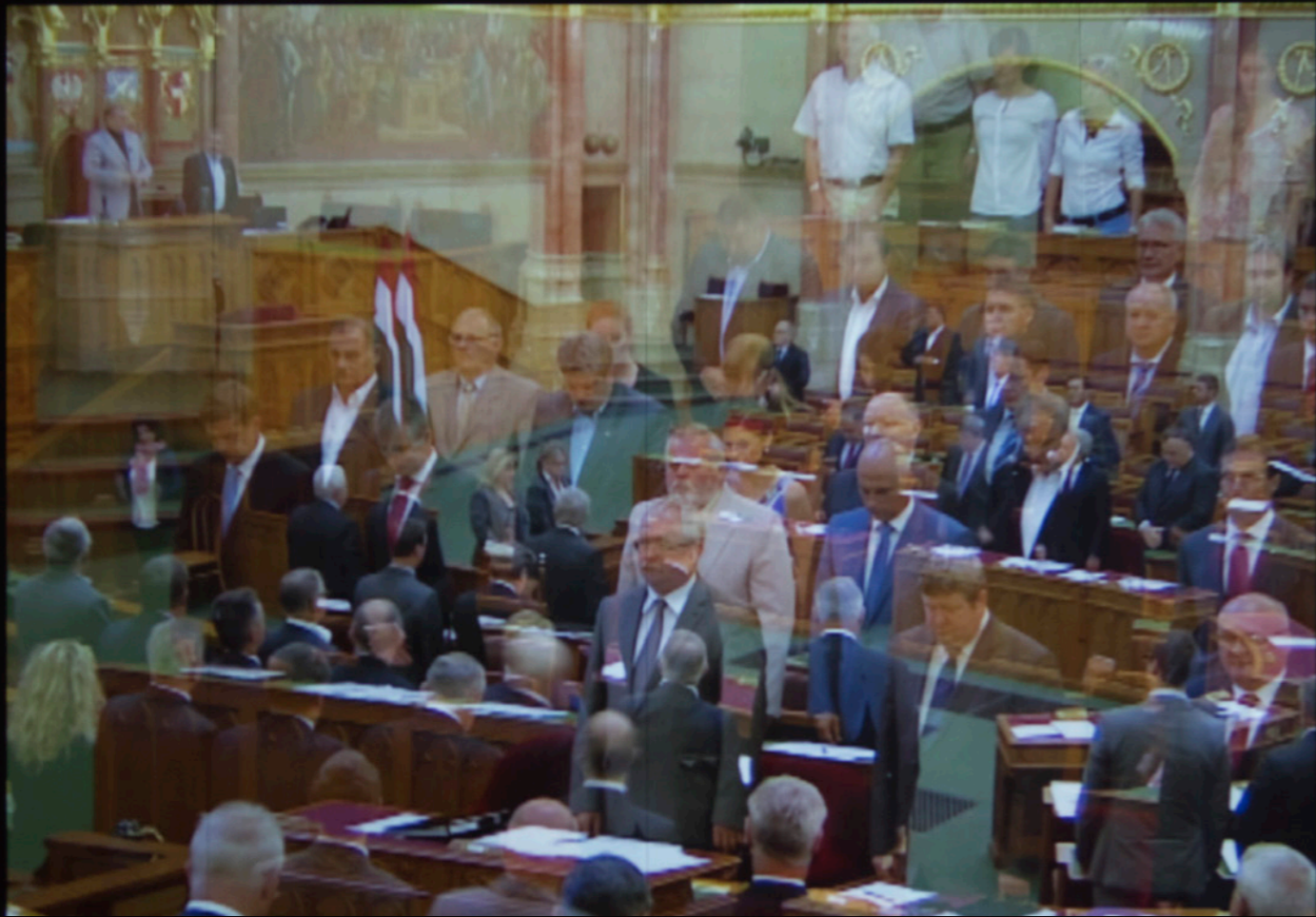
(Az Országgyűlés Házbizottságának általános érvényű állásfoglalásai)

In the course of a commemoration held by the Parliament – irrespective of its nature – only the chair of the Parliament or the president presiding over the meeting can request a one-minute standing commemoration.

(Universally applicable standpoints of the House Committee of the Parliament)

37

35

33

27

26

25

24

23

22

21

20

17

17

15

KIS Judit

Megelégedettség | Contentment, 2015

videók loopolt installációja *Szeretlek, Elég, Távolság, Kiábrándulás, Elengedés, Megtisztulás, Odaadás, Megfelelés, Megelégedettség* címekkel, tizenöt percben

installation of videos in a loop lasting fifteen minutes, the videos have the following titles; *I love you, Enough, Distance, Disillusion, Release, Detoxification, Dedication, Adequacy, Contentment.*

A *contentment* szó magyarul megelégedettséget jelent, egy olyan mentális és érzelmi állapotot, melyben az élethelyzetek elfogadása révén a boldogság egy formája valósul meg. A szó filozófiai háttere egy ideát hangsúlyoz, a megnyugvás és egészséges önértékelés eszményét a lassúság jegyében. A *contentment* szóval a művész célja felölelni az egyetemen töltött évek alatt készült alkotásokat, elsősorban az önmeghatározási folyamat eredményét tükröző önreflexív videókat.

CONTENTMENT is a mental and emotional state in which a form of happiness is realized through the acceptance of life situations. The word's philosophical background emphasizes the ideal of solace and healthy self-esteem in the name of slowness. Kis' intention with the word 'contentment' is to summarize the videos that she made over the course of her university studies, emphasizing the endeavour and the results of self-reflection and self-identification in her works.

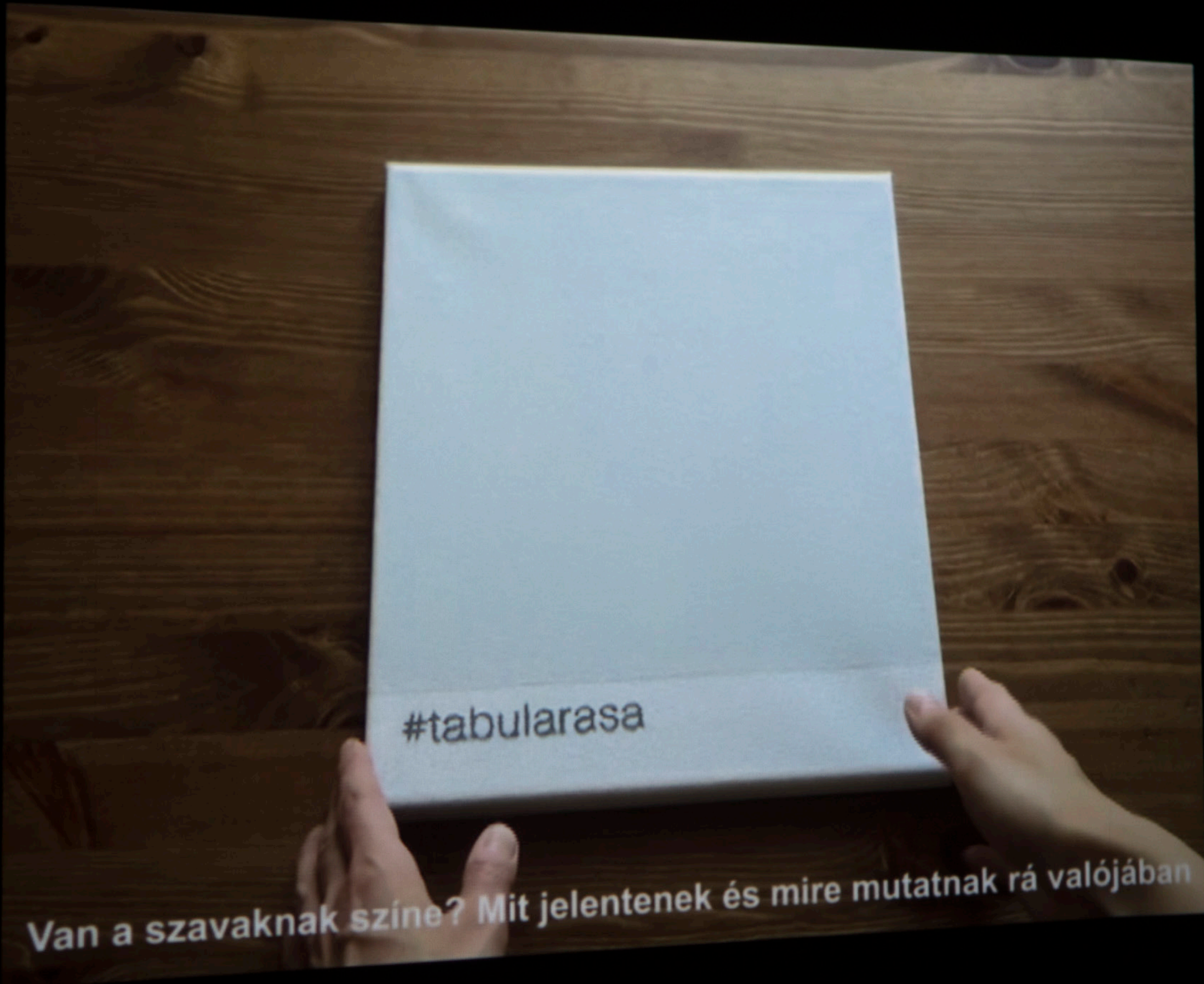

I'm shaping my body, my thoughts,

#tabularasa

Van a szavaknak színe? Mit jelentenek és mire mutatnak rá valójában

JOIN ✓ FOLLOW

index
művészet helyszínei / places of art
no.111 2015

index
művészet helyszínei / places of art
no.111 2015

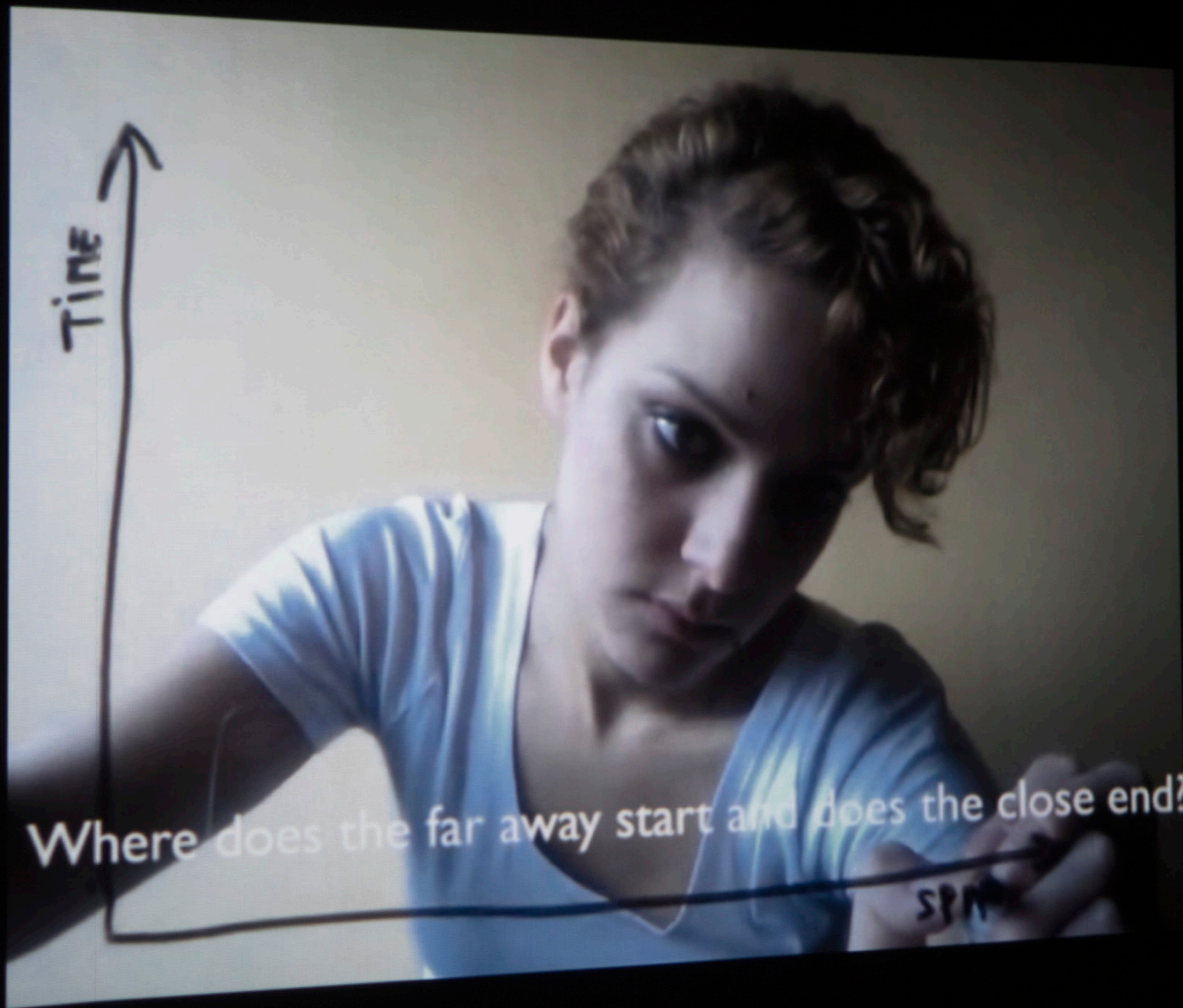
index
művészet helyszínei / places of art
no.111 2015

kitárulkozás - átláthatóság - önmitológia

@u dyt
BUDAPEST

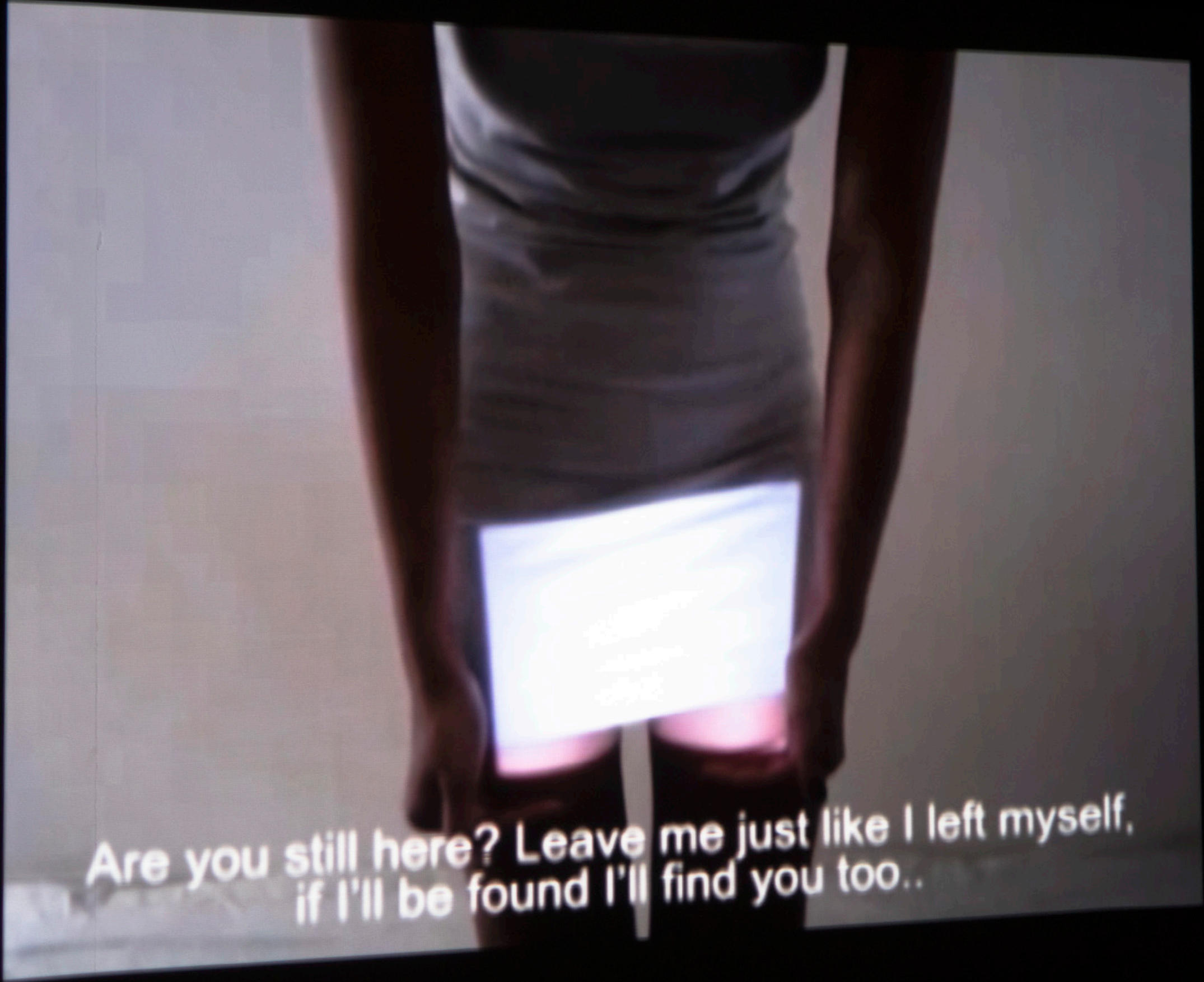

-Well this is that um, feeling awkward'
kind of subject, isn't it?

Where does the far away start and does the close end?

SPM

A person is shown from the waist down, wearing a dark, form-fitting dress. They are holding a glowing, rectangular object in front of their torso. The object has a bright white center with some faint, illegible text or a logo, and a pinkish-red glow at the bottom. The background is a plain, light-colored wall.

Are you still here? Leave me just like I left myself,
if I'll be found I'll find you too..

NÉMETH Hajnal

Összeomlás – Passzív interjú | Crash – Passive Interview, 2011

kísérleti operafilm 12 részben | experimental operatic film in 12 acts
újravágott verzió | re-edited version: 72 perc | min
full HD, sztereó | stereo

írta és rendezte | written and directed by: NÉMETH Hajnal

előadók és közreműködők | performers and collaborators:

Xenia ROMASHOVA (szoprán | soprano), Jana KURUCOVÁ (mezzo), Susanne GRITSCHNEDER (alt | alto), Gregory WARREN (tenor), Nathan De'Shon MYERS (bariton | baritone), Tomasz WIJA (basszus | bass)

Kinderchor Canzonetta Berlin, kórusvezető | choir leader: Jochen WITTUR

zongora | piano: Virginia EHRHARDT, Matthias SAMUIL

cselló | cello: David Sills

zene | music: Reggie and Cornelia Moore; Georg Friedrich Händel – Lascia Ch'io Pianga, ária a Rinaldóból

kamera | camera: IMREH István

kamera asszisztens | camera assistant: LOVAS Péter

hangfelvétel | sound recording: Volker SCHANER, Dino GROBE, Yensin JAHN, Studios Saal3 Berlin

utómunkálatok | post-production: NÉMETH Hajnal, Volker SCHANER, Yensin JAHN

gyártás | producers: C³ Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány, FuFoo Film GmbH, NÉMETH Hajnal

partner a megvalósításban | partner in realization: BMW Group Cultural Communications, BMW Leipzig Plant

készült | made in: 2011, Berlin, Leipzig

a videó eredeti nyelve angol és német, magyar feliratokkal | original languages of the video: English and German, with Hungarian subtitles

Az 54. Velencei Biennálé Magyar Pavilonjában 2011-ben volt látható Németh Hajnal: *Összeomlás – Passzív interjú* című installációja. A mű egyik fontos, a biennáléra elkészült egysége volt az azonos című, eredetileg 90 perces operafilm, melyet az Új Budapest Galériában egy újravágott, 72 perces verzióban mutatunk be.

A videomű egyszerre játékos és komoly, improvizatív és szigorúan megkomponált „történeteinek” mindegyike kapcsolódik az autóhoz, civilizációnk, hétköznapjaink egyszerre praktikus és kultikus termékéhez. A zenemű szöveggönyve tizenkét „passzív interjún” alapul, amelyet operaénekesek változtattak át zenei formává, adtak elő autógyárban, szerelőcsarnokban, autószalomonban, a lipcsei BMW gyár irodájában és más helyszíneken. Mondhatnánk azt is, e mű a véletlen és a szükségszerűség határaitól szól, egyszerű eszközökkel, tiszta, könnyen átlátható szerkezetben. A tizenkét improvizatív zenei egység mellett felcsendül egy rövid ária a szabadságról, s egy másik dal a kórus előadásában: életről és halálról.

„Valóban sokkoló egy alaposan összetört autó látványa, hiszen a formájában, gyűrődéseiben, torzulásaiban ott van a csattanás energiája, mint egy lenyomat. Feltehetően a legtöbben a mögöttes rejlő történetre vagyunk kíváncsiak: hogyan történt a baleset, túléltek vajon?

Egy túlélő elmondásában a katasztrófális pillanat végletesen lelassul az emlékezet által, apró részletekig, akár a nevezetes nap elejéig visszamegy, mintha az ok-okozat viszonyát, döntéseit vizsgálná, melyek végül megmásíthatatlanul a karambolhoz vezettek.

Ebben a lassú visszajátszásban a sok feloldását látom, a »megnyugtató« magyarázatot az elkerülhetetlen csattanásra. A történet kimenetelének meghatározottsága – melyet a megénekelte belső párbeszéddek eldöntendő kérdései jeleznek – azonban korántsem megnyugtató. Ezt a feszültséget igyekeznek az opera műfaja tolmácsolni.

A történet egyébként az autógyárban kezdődik, ilyenformán az autó története, azaz a karambolnál véget érő »élete« lép néhol ironikusan az emberi élet helyébe.”

Hajnal Németh's installation entitled *Crash – Passive Interview* was presented in the Hungarian Pavilion at the 54th Venice Biennale in 2011. One of the main components of the work was an operatic film of the same title which was originally 90 minutes long and which is now presented at the New Budapest Gallery in a newly edited version lasting 72 minutes.

The video work is simultaneously playful and serious. Its improvisational and strictly composed “histories” are all connected to automobiles, a simultaneously cultic and practical product of our civilization. The libretto of the musical work is based on twelve “passive interviews”, which opera singers have transformed into musical forms and performed inside an automobile factory, in the BMW factory in Leipzig and in other locations. One could venture the claim that this work is about the borders of chance and inevitability in a pure, easily comprehensible structure with simple tools. In addition to the twelve improvisational units of music, a short aria is sung about freedom and another song about life and death is performed by a choir.

“The sight of a totalled car is shocking indeed, as the energy of the crash is imprinted in its shape, its creases and deformations. Most of us are probably interested in the underlying story: how did the accident happen? Did they survive?

Related by a survivor, the catastrophic moment is slowed down by memory to an extreme version of the most minute detail, going back even to the very beginning of the fateful day, as if he were exploring the relationship between cause and effect, and his decisions, which eventually and irrevocably led to the crash.

In this slow replay I examine the resettling after the shock, the ‘comforting’ explanation for the unavoidable crash. But the fact that the outcome of this story is predetermined – as indicated by the yes-no questions of the sung inner monologues – is far from comforting. The opera genre is intended to convey this tension.

The story begins at a car factory, and thus the story of the car, its ‘life,’ which is ended by the crash, ironically takes the place of human life at some points.”

A megérkezésed lehetősége?

I'm being born and I am dying.

SZEGEDY-MASZÁK Zoltán – FERNEZELYI Márton

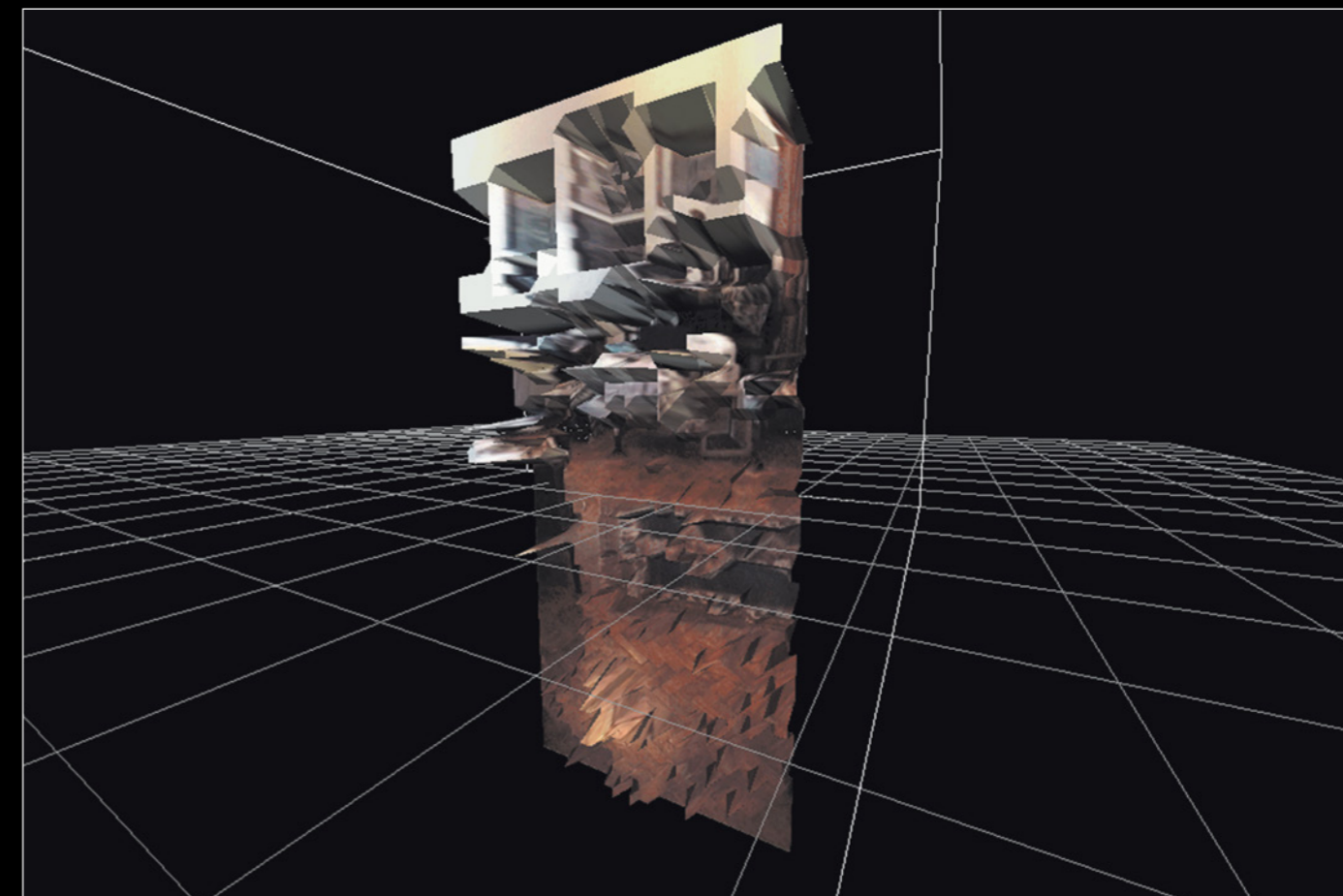

Promenád | *Promenade*, 1998–2002

interaktív virtuális valóságinstalláció, sztereó változat | interactive virtual reality installation, stereo version

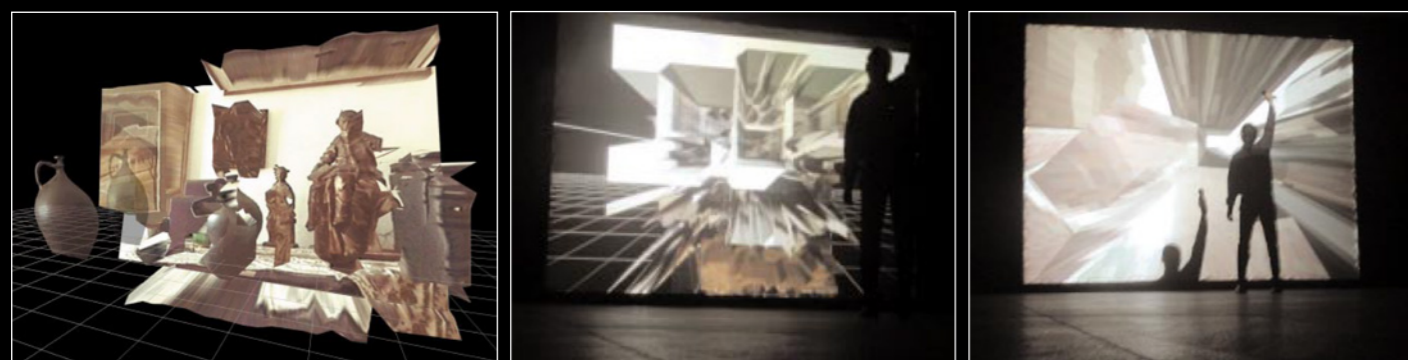
A *Promenád* a valós és a virtuális tér, a mozgás és mozgás-illúzió kérdéseivel foglalkozik. A drótnélküli navigációs eszköz segítségével a néző a kiállítótér valós terében sétálva járhat be olyan virtuális tereket, amelyekben szokatlan geometriai torzulásokat, tér- és mozgásillúziót tapasztalhat meg. A virtuális szempont elmozdulására érzékeny tér, s az arra látványos torzulásokkal reagáló tárgyak világa a háromdimenziós térérzet és annak kétdimenziós leképezésének sajátos viszonyát ábrázolja. A látvány dinamizmusa elsősorban annak köszönhető, hogy a néző virtuális terében elhelyezett objektumok saját autonóm geometriai világukban reagálnak annak mozgására. A nagyon egyszerű algoritmusok által működtetett virtuális terek egymással kapcsolatban lévő, ám öntörvényű geometriai rendszerek egyetlen képfelületen való leképezését mutatják be.

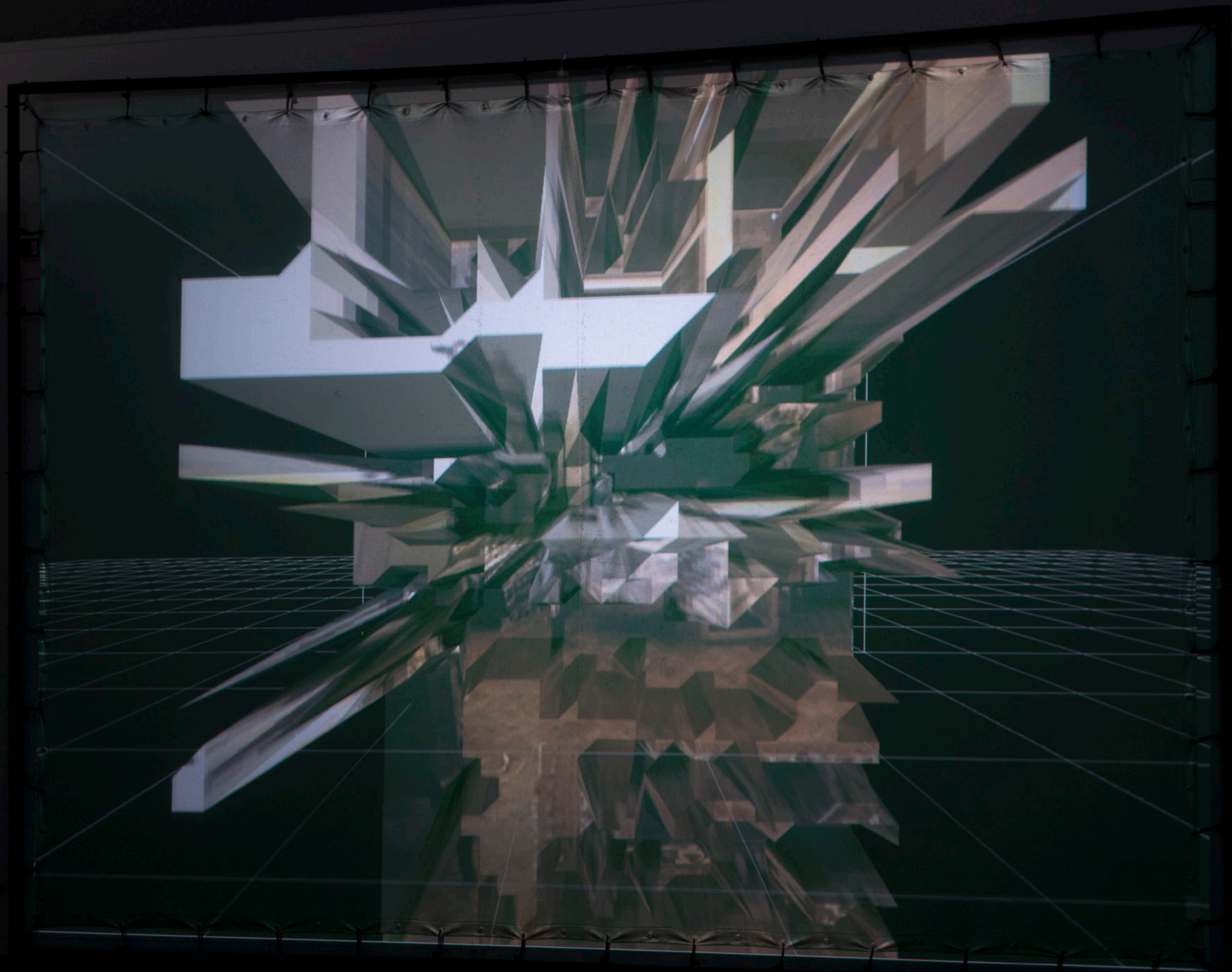
A *Promenád* tereiben a zseblámpába épített ultrahangos interfészt kézben tartva sétálhat a kiállításlátogató: a pozícióérzékelő által a valós térben mért helyzet határozza meg a virtuális térbeli szempontot. A kiállítótérben sétálva a néző egy dinamikusan változó virtuális térben érezheti magát, melyben a tárgyak geometriája folyamatosan deformálódik a valós térben végzett mozgás függvényében. A virtuális tér vetített képén áthaladva a látogató új térbe léphet: a vetített képet megközelítve a virtuális tér automatikusan másik térbe helyezi át a nézőpontot, melyben új perspektíva-csalódások várnak az érdeklődőre.

The project *Promenade* seeks to examine the connections between “real” and virtual space, “real movement” and the illusion of motion. Using the handheld navigation device the visitor can explore virtual rooms by taking a walk in the real space of the exhibition room. The unusual spatial illusions displayed in the halls of *Promenade* address the ambiguous relationships between the three-dimensional space and its two dimensional representation as perceived from a dynamic, moving viewpoint.

The interface of *Promenade* is an ultrasonic position tracker built into a torch: the position measured by the tracker directs the position of the viewpoint in the virtual space. By walking in the exhibition room while holding the navigation-device, the visitor can explore the dynamically changing virtual space, in which the geometry of the scene is continuously being modified according to the viewer’s motion. By approaching the projection screen (virtually stepping through the picture), the visitor can step into a new space: at a certain distance the virtual world will automatically switch to the next room, where other perspective-tricks await the visitor.

KOMORÓCZKY Tamás

Bluten Tag!, 2014

videó, színes, hangos | video, colour, sound
14 perc | min

Ezt a videomunkát először a berlini *Kritika és Krízis #3 – A testvériség ornamentikája* című kiállítássorozat részeként 2014 végén mutatták be a Collegium Hungaricum Berlinben. A videó egy időben és kulturálisan sem meghatározható nézőpontból (a jövőből?) tekinti át napjaink és a XX. század vérrrel kapcsolatos fogalmait, megtörtént eseményeit, kifejezéseit. A felolvasó narratíva a kívülálló pozíciójából idézi és próbálja értelmezni a vérrrel kapcsolatos biológiai, természettudományos, vagy a náci időkben kreált és történelmivé vált, vérrre vonatkozó fogalmakat. A fogalomértelmező nyelvlecke – mint alapszerkezet – során egy fiktív nyelvtanuló próbálja megérteni, helyesen kiejteni és a robot-tanár után ismételni a számára idegen, német nyelvű kifejezéseket. Ehhez szómagyarázati kiegészítést, értelmezési definíciókat is kap segítségül.

A nyelvlecke kötőanyaga egy absztrakt, többretegű, filmekből kölcsönzött és rajzolt elemekből szőtt vér-szövet-mintázat. A képi mintázatot a befogadást segítő, aprólékosan szerkesztett hangstruktúra szervezi és mozgatja, a monoton egymásutánban kiejtett szavakat kísérő dizájnelemként.

This video work was first presented as part of the exhibition series entitled *Kritik und Krise #3 – Ornament der Brüderlichkeit* in the Collegium Hungaricum Berlin, organized at the end of 2014. From a culturally unidentifiable point of view (the future?), the video examines 20th-century concepts, events and expressions which were connected in some manner to blood. The narrative (which is read aloud) cites and endeavours to interpret from an outsider's point of view the biological and scientific concepts referring to blood, as well as notions created during Nazi times which have since become part of history. During a language lesson centred around understanding concepts – as a basic structure – a fictitious language student tries to understand and correctly pronounce and repeat the foreign, German expressions after the robot-instructor. The student receives additional information regarding the meanings of the words.

What holds together this language lesson is an abstract, multi-layered blood-textile-pattern woven from drawn elements and images borrowed from films. The pictorial pattern is organized and manoeuvred by a minutely constructed sound structure intended to aid the reception as a design accompaniment to the words monotonously recited, one after the other.

Bluttransfusion

vérátömlesztés

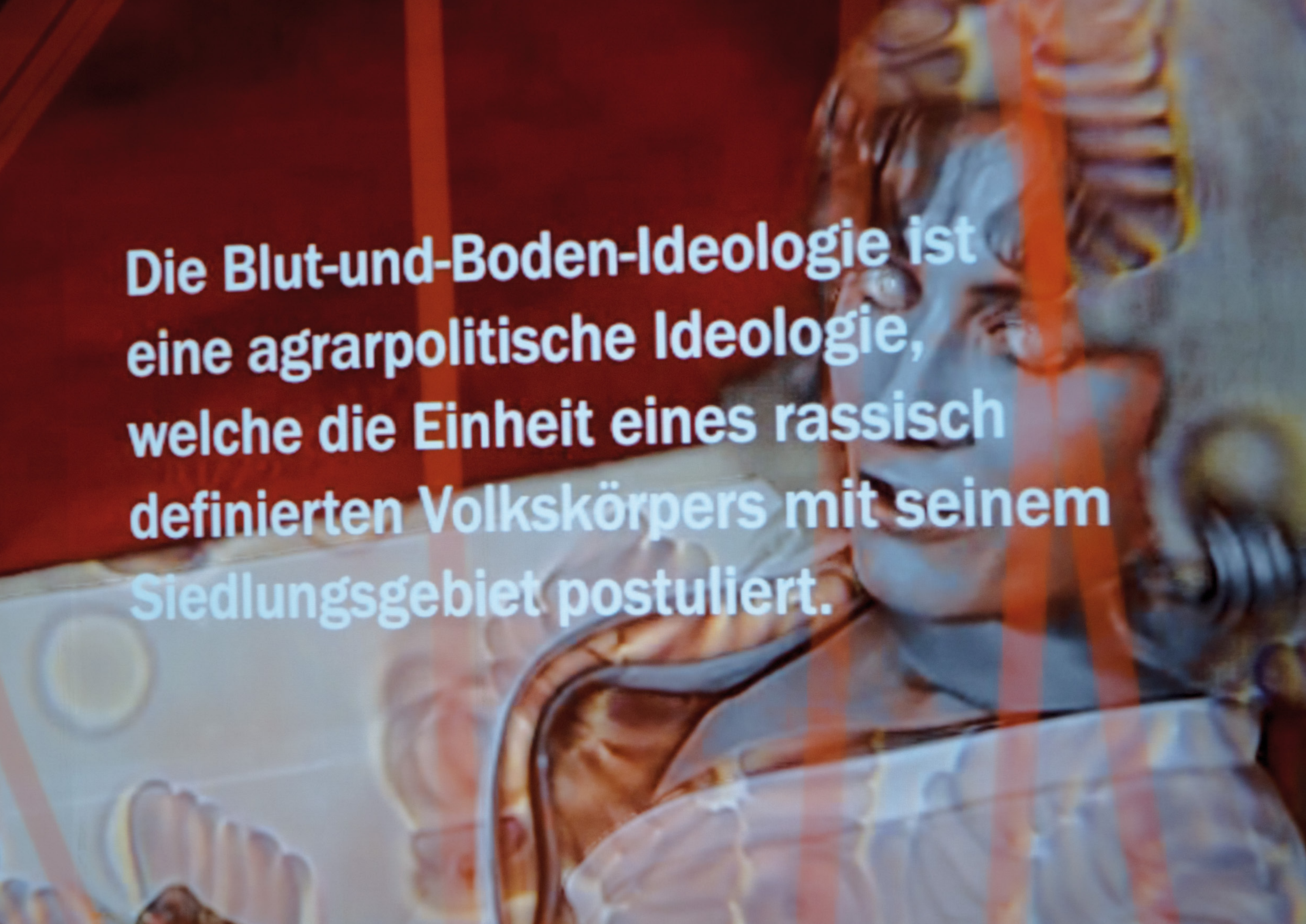
Bezeichnet die intravenöse Infusion von Erythrozytenkonzentraten (Erythrozyten = rote Blutzellen) oder (heute sehr selten) von (Voll-)Blut.

Blutung

vérzés

ABO-System

ABO-(vércsoport)rendszer

Die Blut-und-Boden-Ideologie ist eine agrarpolitische Ideologie, welche die Einheit eines rassisch definierten Volkskörpers mit seinem Siedlungsgebiet postuliert.

KOMORÓCZKY Tamás

Tejleves – Alphaville | Milk Soup – Alphaville, 2014

videó, fekete-fehér, hangos | video, b/w, sound
1 perc | min

„A tejleves fogalmát a magyar popzene jogi precedenseit végigkövető publicisztikájában Szőnyei Tamás vezette be (Perek a popzenében. Kinek fütyöl?, *Magyar Narancs*, 1999/14). A kevésbé elterjedt és ismert tejleves kifejezést olyan produciókra használták, amelyek elkészítésében a zenekar már nem volt érdekelt, viszont a kiadóvállalattal kötött szerződés értelmében kötelezték a teljesítésre. Tehát a produció megalkotásának egyedüli motivációja – a művészi értékteremtés helyett – a kényszerítő jogi szituáció. Ennek bírálata azonban további kérdéseket vet fel. Például »lemeznek minősül-e 40 percnyi A hang«, illetve ki jogosult ennek megítélésére?

Komoróczy Godard vélt vagy valós »tejlevesét«, a special effektek nélkül leforgatott egyetlen sci-fijét, az *Alphaville*-t – melyben visszaköszönnek a szabályozott létezés vezérszólamai: »Silence – Logic – Security – Prudence« – teríti ki fekete-fehér film stíllékbe megvágott szőnyegként.”*

* NÉMET SZILVI *Komoróczy Tamás: A tejleves mint erőltetett egzisztencialista metafora* című tanulmánya (HiggsField, Budapest, 2014) felhasználásával

“The term ‘milk soup’ was introduced into public speech after the publication of an article by Tamás Szőnyei on legal affairs in the Hungarian pop music scene (*Magyar Narancs*, 1999/14. Lawsuits in pop music. Who is it hissing to?). As a consequence, the term milk soup was used to refer to a particular set up, namely when artists wished to back out of a production, but their hands were tied due to the contract with the publishing company, which compelled them to continue. Under these circumstances, the only reason the production was actually made was a matter of legal obligation, not the creation of something of artistic value. The product created under these pressures is subject to further controversy. Does a 40 minute-long sound qualify as an EP? And who is entitled to judge whether it does or does not? A board of trustees?

Komoróczy lays out Godard’s *Alphaville*, a presumed or real ‘milk soup’, his only science fiction movie, shot without special effects, – in which the watchwords of regulated existence reappear: ‘Silence – Logic – Security – Prudence’ – as a carpet consisting of black-and-white film stills.”*

* Based on the following essay: SZILVI NÉMET: *Komoróczy Tamás: A tejleves mint erőltetett egzisztencialista metafora* (*Tamás Komoróczy: Milk Soup as a Forced Existentialist Metaphor*, HiggsField, Budapest, 2014)

MINISTÈRE
DE LA
DISSUASION
POLICE

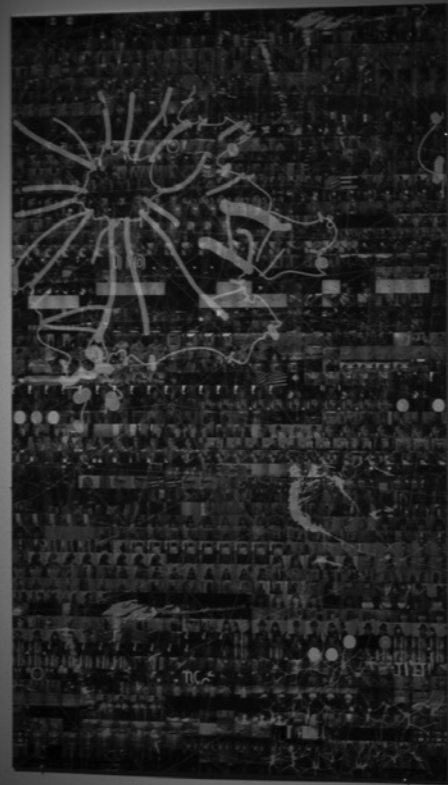

KOMORÓCZKY Tamás

*Tabló (Tejleves – Alphaville) | Tableau
(Milk Soup – Alphaville), 2014*

print, 116 × 74 cm

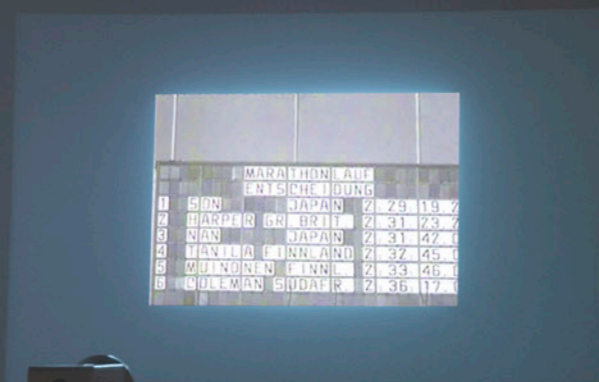

GRÓF Ferenc | Société Réaliste

A Life to See | Egy életen át nézni, 2015

online film, 885 768  ra | hours

<http://www.alifetosee.net>

P  ly  ja sor  n Leni Riefenstahl 10 óra 1 perc 19 m  sodperc és 10 filmkock  nyi filmet forgatott. Riefenstahl 101  vet és 17 napot  lt. Egy  letnyi, 901 985 Riefenstahl-filmkock  b  l áll   filmet szerkesztett  nk, m  gpedig oly m ódon, hogy a vet  t és épp annyi ideig tartson, am  g Riefenstahl  lt, azaz 885 768  r  ig. Az egyes filmkock  k v  letlenszer  en vet  t  dnek, mindegyik csak egyszer ker  l sorra, és 59 percig marad a k  perny  n. Riefenstahl filmjeinek teljes hanganyaga 601 perc, ezt a filmek keletkez és ének sorrendj  ben felgyors  tottuk, hogy minden k  pkocka alatt  jra  s  jra lej  tszhat   legyen. A film vet  t  se 2012. febru  r 17-  n kezd  d  tt  s 2113. m  rcius 7-  n fejez  dik majd be.

Over the course of her career, Leni Riefenstahl shot and edited 10 hours, 1 minute, 19 seconds, and 10 frames of motion picture. She lived for 101 years and 17 days. *A Life to See* is a film composed of the 901,985 frames authored by Riefenstahl, edited in order to last as long as her life, 885,768 hours. The frames are projected randomly and each of them appears only once, for a duration of 59 minutes. The complete 601-minute soundtrack of Riefenstahl's filmography is edited in chronological order and accelerated to an overall duration of 59 minutes, repeated over each frame. The projection of the film began on Friday, 17 February 2012 and will finish on Tuesday, 7 March 2113.

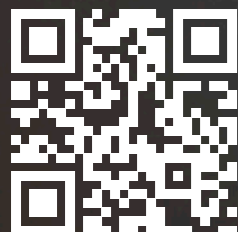
Kivitelez  s | Realisation:

SZ  NYI Andr  s & C³ Center for Culture & Communication Foundation, Budapest

K  sz  lt | Produced by:

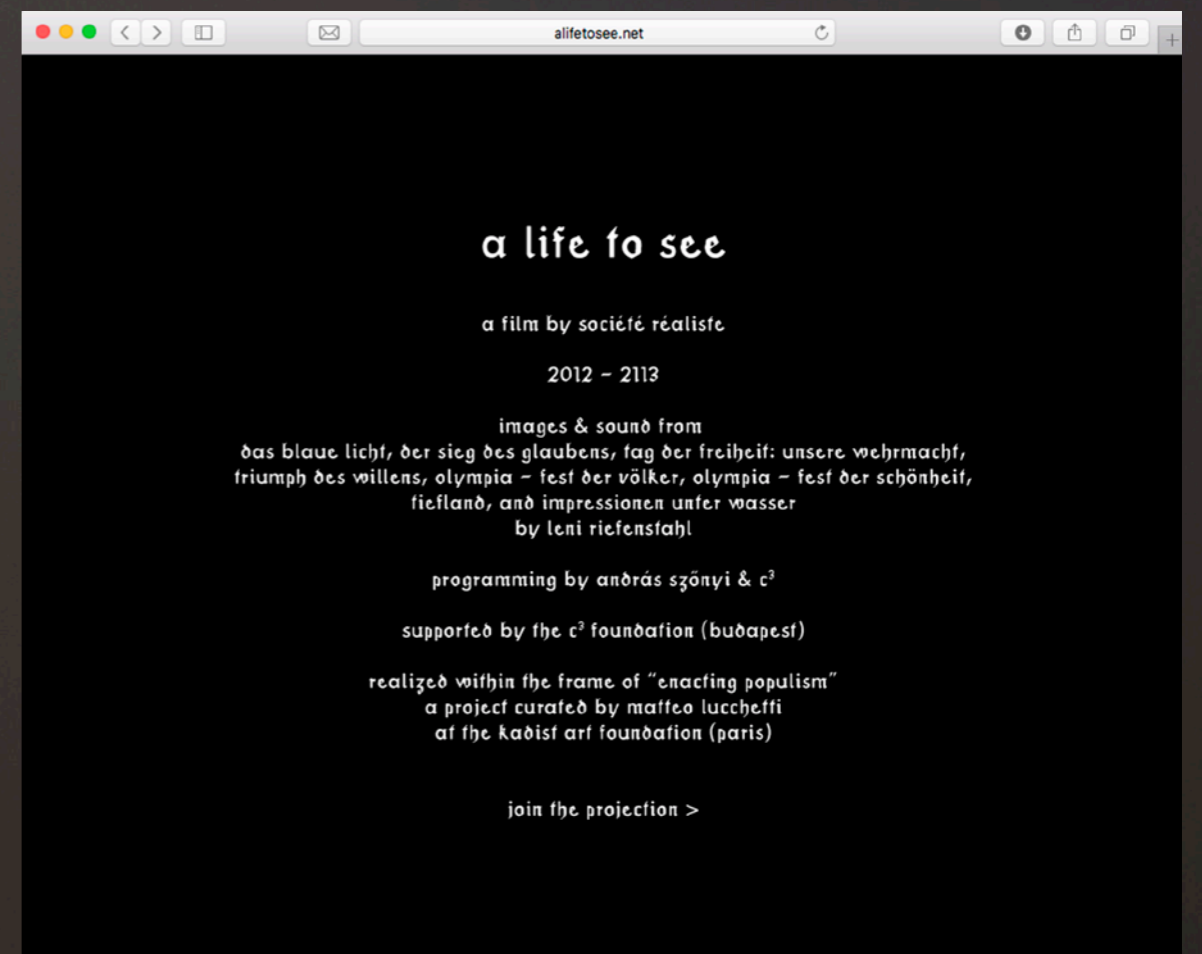
Kadist Foundation, Paris; C³ Center for Culture & Communication Foundation

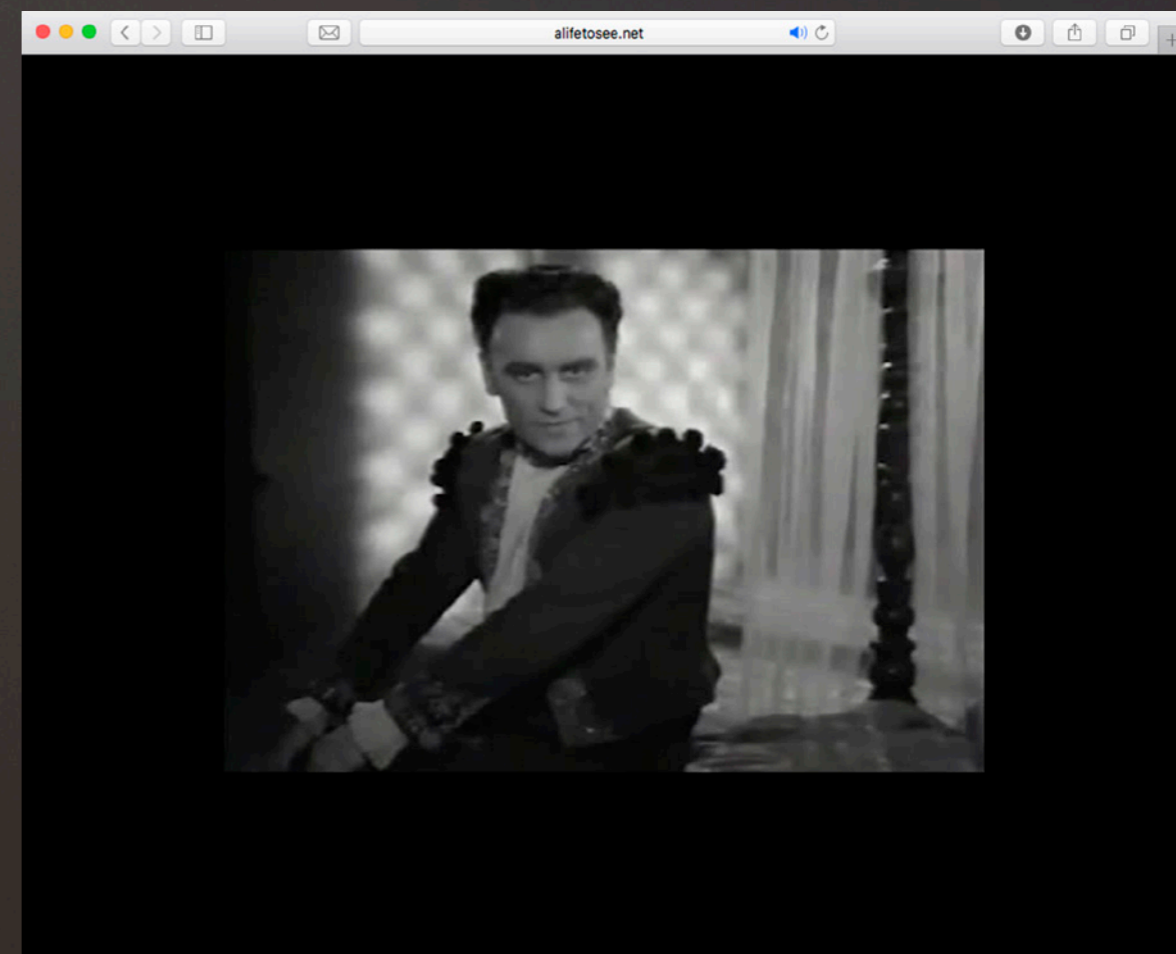
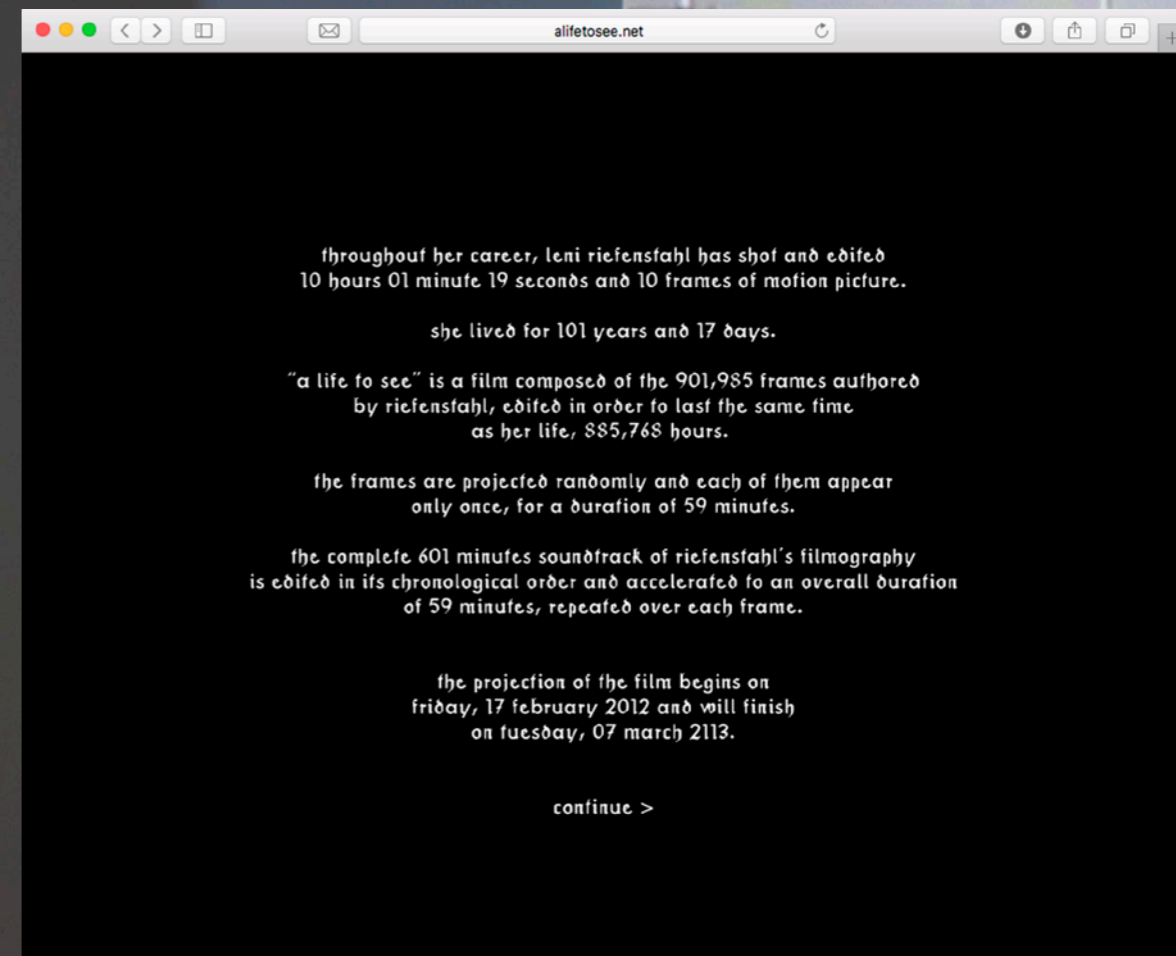
A m  v és zek és az acb Gal  ria j  v  lt  b  l | Courtesy of the artists and acb Gallery

		MARATHONL
		ENTSCHEID
1	SON	JAPAN
2	HARPER	GR. BRIT
3	NAN	JAPAN
4	TANILA	FINNLAN
5	MUINONEN	FINNL
6	COLEMAN	SUDAFR

BARNAFÖLDI Anna

„Mindenképpen megtanulásra szánt szövegrészek” | “Text Parts to be Learnt by all Means”, 2015

installáció, vegyes technika | installation, mixed media

„A mindenképpen megtanulásra szánt szövegrészeket **félkövér** szedéssel emeltük ki.”
A szerző e mondattal jelzi egy középiskolai történelemtankönyv előszavában, hogy miért használ kiemeléseket a szövegben. Egy 1977-es* és egy 2002-es** történelemtankönyvet alakítottam át úgy, hogy csak a kiemelt és az aláhúzott szövegrészeket vágtam ki belőlük. Ezeket egymás mellé illesztettem, ragasztottam és tekercsként installálom. Munkám során fontos volt számomra az a szelekció, amelyet a könyvek szerzői mintegy 25 évnyi különbséggel használtak. Mi maradt, mi változott, miből lett több vagy kevesebb a „mindenképpen megtanulásra szánt” szövegekből?

* Unger Mátyás: *Történelem a gimnáziumok III. osztálya számára*. Tizedik, átdolgozott kiadás. Tankönyvkiadó, Budapest, 1977 [1967].

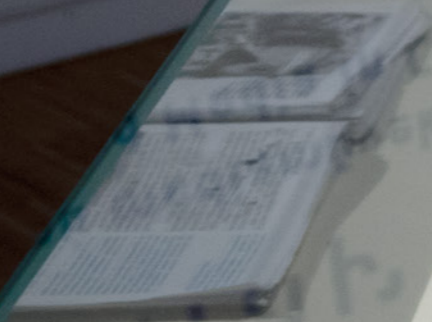
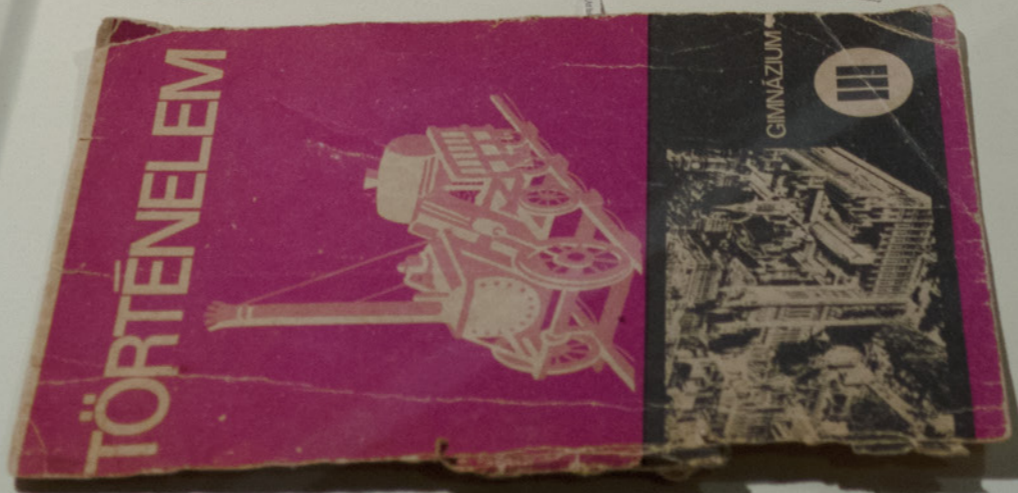
** Závodszy Géza: *Történelem III. a középiskolák számára*. Hetedik, átdolgozott kiadás. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2002 [1999].

“Text parts to be learnt by all means are highlighted with **bold**.” With this sentence, the author indicates in the preface to a secondary school history book why he used bold. I transformed a history book from 1977* and another from 2002** by cutting out only sections of text that had been highlighted or underlined. I placed these next to one another, glued them together, and presented them in the form of a roll, as an installation. In the course of my work, I was very interested in the selections that had been made by the authors, who were separated by a period of about 25 years. What parts of these “texts to be learnt by all means” remained, what changed, and what increased or decreased over time?

* Mátyás Unger: *History for 3rd form high school students*, 10th, revised edition, Textbook Publisher, Budapest, 1977 [1967].

** Géza Závodszy: *History III for Secondary schools*, 7th revised edition, National Textbook Publisher, Budapest, 2002 [1999].jected surface is totally different from conventional television-watching. Thus, the familiar scene is made completely new.

Handwritten notes on a small piece of paper.

Handwritten notes on a small piece of paper, including a diagram with circles and arrows.

Handwritten notes on a small piece of paper, including a diagram with circles and arrows.

Handwritten notes on a small piece of paper, including a diagram with circles and arrows.

gonyosok közelharca.

eni. Az intervenció áraként messze te-

is örömmel, a nyugati nagyhatalmak is tudomásul vették. özvélemény ugyan rokonszenvezett a magyarsággal, de pontiát Palmerston így indokolta: „Ausztria az európai bb. S nagyobb részüket megsemmisítettem. Remé getlen- leszek, én való változatián főntártásán nyugszik.” megverését kellett volt

at s törekvésemet kizárólag csak e kérdés megoldására gondolva azzal, vajjon az 1848-i alkotmány vagy az tkozat-e azon zászló, mely alatt az utolsó csapások is ellensége ellen” – írta visszaemlékezéseiben.

itavesztés után, és a
tik. Oldalt Erdély, Szlavónia, Dal-
mécia, Horvátország stbc., az ún.
„mellékterületek” címere.

A FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC MAGYARORSZÁGON 1848-49. ÉN

1849. augusztus 13. A világosi fegyverletétel.

egfontos... zetállam, és s a vészharangok kongása is kevés sikerrel hívta „kereszteshadjáratra” a lakosságot. Dermesztően hatott a túl-erő és bénítólag a megoldatlan szociális helyzet. Néhány helyen ugyan föllobbant még a partizánharc (a gerillamozgalom), s Mikor, miért változott?

A magyar nacional... rszággyűlés haladó szellemű nemzetis... törvényt fo-
A néptömegek jelentősége.
gadott el, udvar (áll... még nemzeti társulások... yara

A hatalmas túlerővel szemben csak a saját erők gyors koncentrá-
ciója kecsegtetett némi reménnyel. A Szegedre, majd Aradra költöző
kormány a Tisza-Maros-szögbe tervezte a koncentrációt. Görgey
azonban keresztülhúzta ezt az általa is elfogadott tervet. Csak július
közepén indult el Komáromból, s akkor is csak lassan, a mögötte
előnyomuló orosz csapatokkal kapcsolatokat keresve haladt. Köz-
ben Erdélyben vereséget szenvedett Bem... géig.

3. A szentimrei fordulattól 1849. április 14-ig.

4. 1849... császári fővezér... ikásig. A szabadságharc utolsó nagy csa-
tajában.

A forradalom utolsó érintetlen hadserege ekkor Görgey kezében
volt, aki azt állította, hogy minden polgári és katonai hatalom birto-
kában sikerrel tárgyalhat az orosz fővezérrel, Paszkievics herceggel.

IDŐKAPSZULA

nem objektív
→ egy-egy aránytalan dolog → TELEP
→ mit tanított en tudósok
TÖRTÉNELEM
KÖNYV IDŐKAPSZULA BA

- TÖRTÉNELEM KÖNYV
- TÖRTÉNET/NELEM IRÁS
- EMLÉKMŰVEK

objektív TÖRTÉNELEM KÖNYV
ELMÉLET
MÉGÉLT
TÖRTÉNELEM

megfigyelni
egy-egy társi írat
mit tanított a jelentős feladat tanítom
mire figyelt a tanuló ment szemmel

1839 → 15-20% RC

Történelem

→ ! selektív → ideák - gyűjtemény
→ ! illusztrációk → megmaradt - műanyag írték
FOTÓK

DOKUMENTUM
ÉRTÉKŰ
TÉNYEK?

ADAM POLITIKAI!
KATALON AZT A KÖNYVET ADTA KI

TANULÁS CÉLJÁBÓL MÓKAPSZULA AZ IDŐKAPSZULA BAN
MEL AZ Ö REAGBEILIK
TÖRTÉNELEM → ! NEM TUD NEM
SUBJEKTÍV LÉNI

POLITIKA ← KÖRNYEZET ← BARÉK IRJA

→ nem objektív → nem objektív!

Janos...
...
... 188...-ben, annak ellenére, ... Oroszországot nem engedték b...
...
... nemzete kovácsolására irányultak ahol a monarchia önkényuralm...

...kastély...
...Ausztria elleni háborút...
...Bismarck...
...német császár...
...Szemere kormány...
...baloldali nemzetiségi ve...
...rendelte az...

...keresték a meg-egyezés útjára...
...ez már nem hozl...
...a Latour...
...Uj nagyhatalom született...
...Argentin...
...König...
...született...
...Argentin...
...König...
...született...

domi kapitalista fejlődés

katonai egyetem

teradalo vezetö osztälyä.

A magyar lo

vonalak hossza

nak növeked

sági intézmény

A VIV

gyes államok függet-

lensége nő.

BARNAFÖLDI Anna

Médiaetűd | Media étude, 2015

2 digitális videó, kettős vetítés, loop
two digital videos, double projection, loop
3.15 perc | min

A mű alap gondolata, hogy a televíziókészülék képernyőjén megjelenő visszatükröződés és a televízióban folyamatosan közvetített műsor hogyan tud együttműködni egy képként ugyanabban az időben. Bár két különböző történetet látunk, ezek együtt egy új montázsképet hoznak létre. E videó-montázs fontos tárgya az idő, mert a visszatükröződés egy lassú „élő” kép (például a függönyt fújja a szél), míg a televízióban éppen játszott műsorból kifejezetten gyorsan vágott, illetve gyors jelenetek kerültek a műbe. A videó két oldalról van vetítve: az egyik oldalról a kikapcsolt televízióban megjelenő visszatükröződés látható, a másik oldalról a televízióban játszott műsor és a visszatükröződés. E vetített felület alapvetően különbözik a televíziónézés szokásaitól, és így az ismert látványt teljesen új képként kezeljük.

The basic idea of my work is to depict the ways in which a reflection on a television screen and the continuously broadcasted television program interact. We see two different storylines, which together create a new montage. Another important aspect of video montage is elapsed time, since the video scene of the reflection is slow and “real” (for example, the wind blows the curtain), while I chose scenes from the television programs that are particularly fast paced or involve rapid cuts (for example, Formula 1 coverage). The video is projected onto the folding screen from two directions. On one side, the reflection on the screen of the television, which has been switched off, can be seen; on the other side, the television program can be watched against the same reflection. This projected surface is totally different from conventional television-watching. Thus, the familiar scene is made completely new.

e

SZÉCSÉNYI-NAGY Loránd

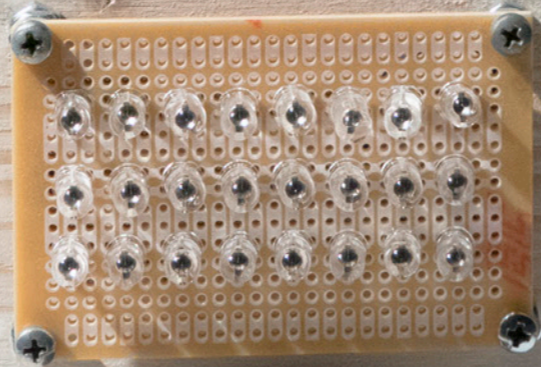
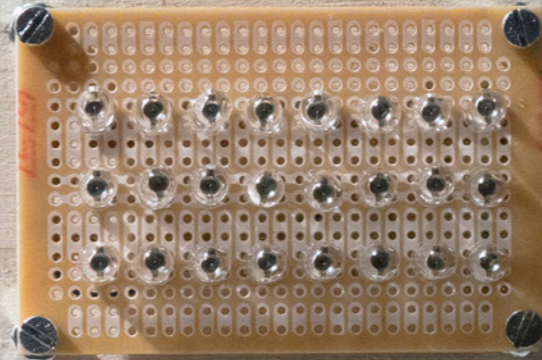
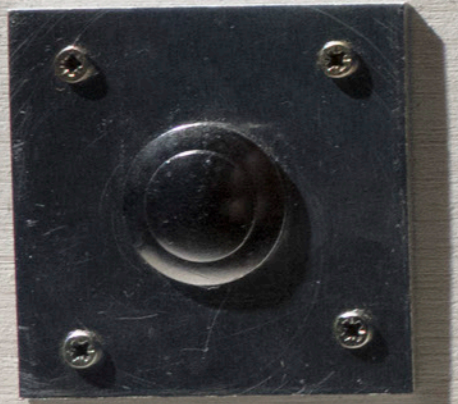
Egy médium tükrében | In the Mirror of a Medium, 2015

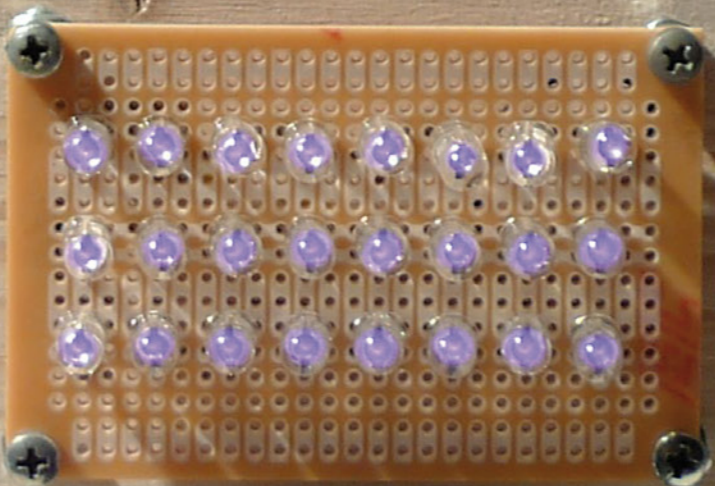
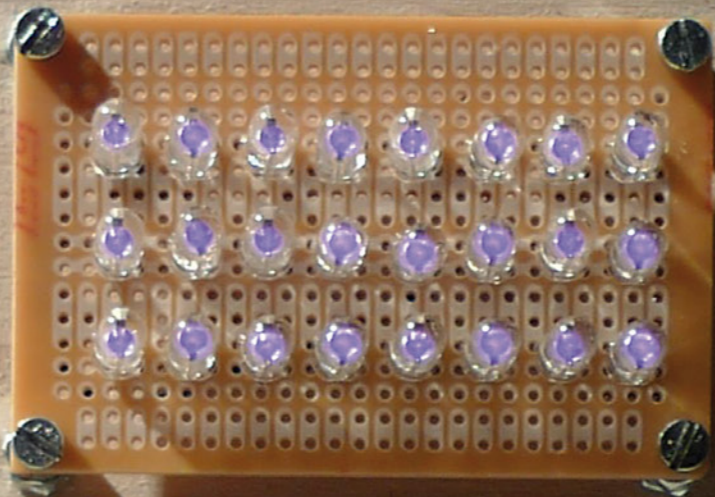
elektro-mechanikus szelfi, multimédia
installáció | electro-mechanical selfie,
multimedia installation

Ez a mű a legősibb vezeték nélküli mozgókép-továbbításra használt eszköz, a Nipkow-tárcsás mechanikus televízió képalkotási elvét felhasználva jött létre. Az 1920-as években megjelent eszköz legfőbb vívmánya az a lehetőség volt, hogy egymástól távol eső helyeken vezeték nélkül, rádiójelek segítségével tudott műsort lejátszani. A Nipkow-tárcsa struktúrája miatt egy kis felbontású, mindössze pár tucat oszlopból álló, íves kép rajzolódott ki a készüléken. Jelen esetben a képet adó és vetítő rendszert egybeépítették, ezzel egy elektromechanikus tükröt létrehozva. Így a képet nézve saját magunk leképeződését láthatjuk ennek a technikai médiumnak a tükrében.

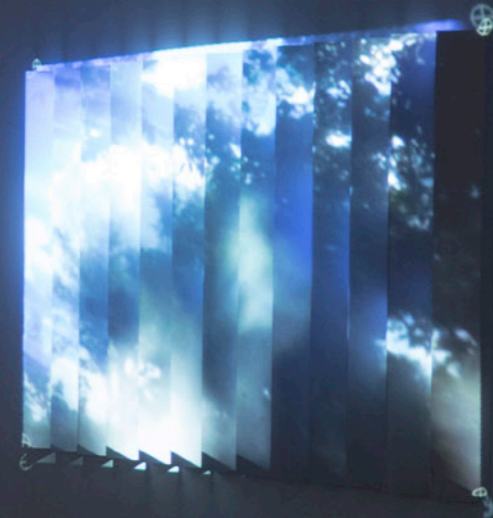
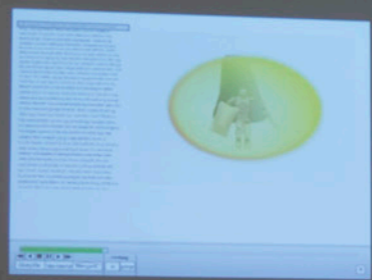
This work was created with the use of the oldest known cordless tool used for sending films, the Nipkow, a mechanically spinning disk which was a fundamental component in mechanical television. The remarkable capability of this tool, which appeared in the 1920s, was that with it, one could broadcast programmes between places at great distances from each other without using wires, only with the aid of radio signs. Due to the structure of the Nipkow disk a low resolution arched image consisting of only a few columns appeared on the apparatus. In the present case, the transmission and projection systems were built both in one, thereby creating an electro-mechanical mirror. Thus, when looking at the picture we see an image of ourselves in the mirror of this technical medium.

VÁNDOR Csaba

„Lemegyek a földbe lakni...” | “I’ll go down to live underground...”, 2012–2013

videoinstalláció | video installation

„Lemegyek a földbe lakni, hogy ne taszigáljon senki.
Olyan házat csináltatok, ablakot rá nem vágatok.”

Egy régi magyar népdalt hallunk Vándor előadásában. Az installáció ebből a komor, szuicid képből bontakozik ki a művésztől már megszokott groteszk irányban.

Az eltolt idősíkok és az archaikus alapmű mind a kiállítás közös hangvételel keresi a ko incidenciát.

Az ásás és annak dokumentálása, valamint a betemetett gödör egy mezőszemerei akció volt Bukta Imre kertjében. A monoton folyamat mint az időmérés lehetséges formája adja az installáció alapját, melyet a mű végül maga alá temet.

Az értelmes vagy értelmetlen munka, a földbe ásott, majd betemetett lyuk szimbólumát járjuk körbe.

Hogy mit is keresünk a föld alatt, avagy mi az underground, talán örökre a felszín alatt marad.

“I’ll go down to live underground, so nobody will push me around
I’ll have a house built that will have no window made”

An old, little-known Hungarian folk song can be heard in the video included in the installation.

The shifted temporal planes and the fundamental archaic work search for coincidences with the exhibition's common tone.

Digging and the documentation of digging, as well as the filled-in hole, were parts of an action in the garden

of Imre Bukta in Mezőszemere. The monotonous process, as a possible form of measuring time, provided the basis for the installation, which the work eventually buried underneath itself.

We circumscribe the sensible or senseless work, the symbol of the hole dug out and filled in.

As far as what we are looking for underground is concerned, or what is underground, it will remain perhaps underneath the surface forever.

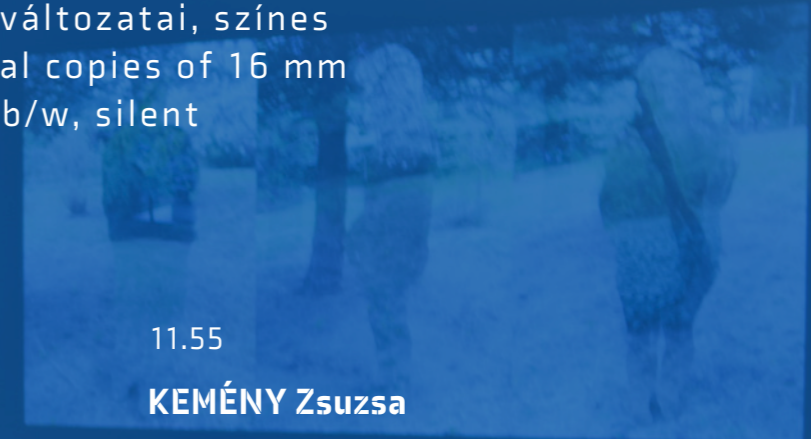

MKE Intermédia hagyományos filmkészítés | HUFA Intermedia traditional filmmaking course

Válogatás a Rigó Mária kurzusán készült munkákból | Selection of works made by the students of Mária Rigó, 2010–2015

filmek | works by FARKAS Rita, HORVÁTH Zsófia,
HUSZÁR Ildikó, KEMÉNY Zsuzsa, KIS Antal,
KORPONOVICS Roland, KRISTÓF Gábor, TULISZ Hajnalka
montázs | edited by Norbert Plaß KATONA
16 és 35 mm filmek digitális változatai, színes
és fekete-fehér, néma | digital copies of 16 mm
and 35 mm films, colour and b/w, silent
22 perc | min

0.10

TULISZ Hajnalka

Szín-játék | Colour-play

3.05

HUSZÁR Ildikó

Montázs-éhség | Montage-hunger

4.45

KORPONOVICS Roland

Streams of Balance

8.35

HORVÁTH Zsófia

A teremtés | The Creation

11.55

KEMÉNY Zsuzsa

Angyali lebegés | Angelic Levitation

14.30

KIS Antal

Apró örömök | Niceties

15.40

FARKAS Rita

Niszán | Nisan

19.20–22.00

KRISTÓF Gábor

A találkozás | The Meeting

SZEMZŐ Tibor

Vágy, hogy indiánok lehessünk – Kafka utolsó szerelme

We'd Laugh Together, Fool Around and Go Swimming – Dr. Kafka's Last Smile, 2014

magyar rövidfilm | Hungarian short movie

írta | written by: FORGÁCH András, SZEMZŐ Tibor

rendező-zeneszerző | director-composer: SZEMZŐ Tibor

Budapest Film Produkciós Kft.

színes és fekete-fehér, hangos | colour and b/w, sound

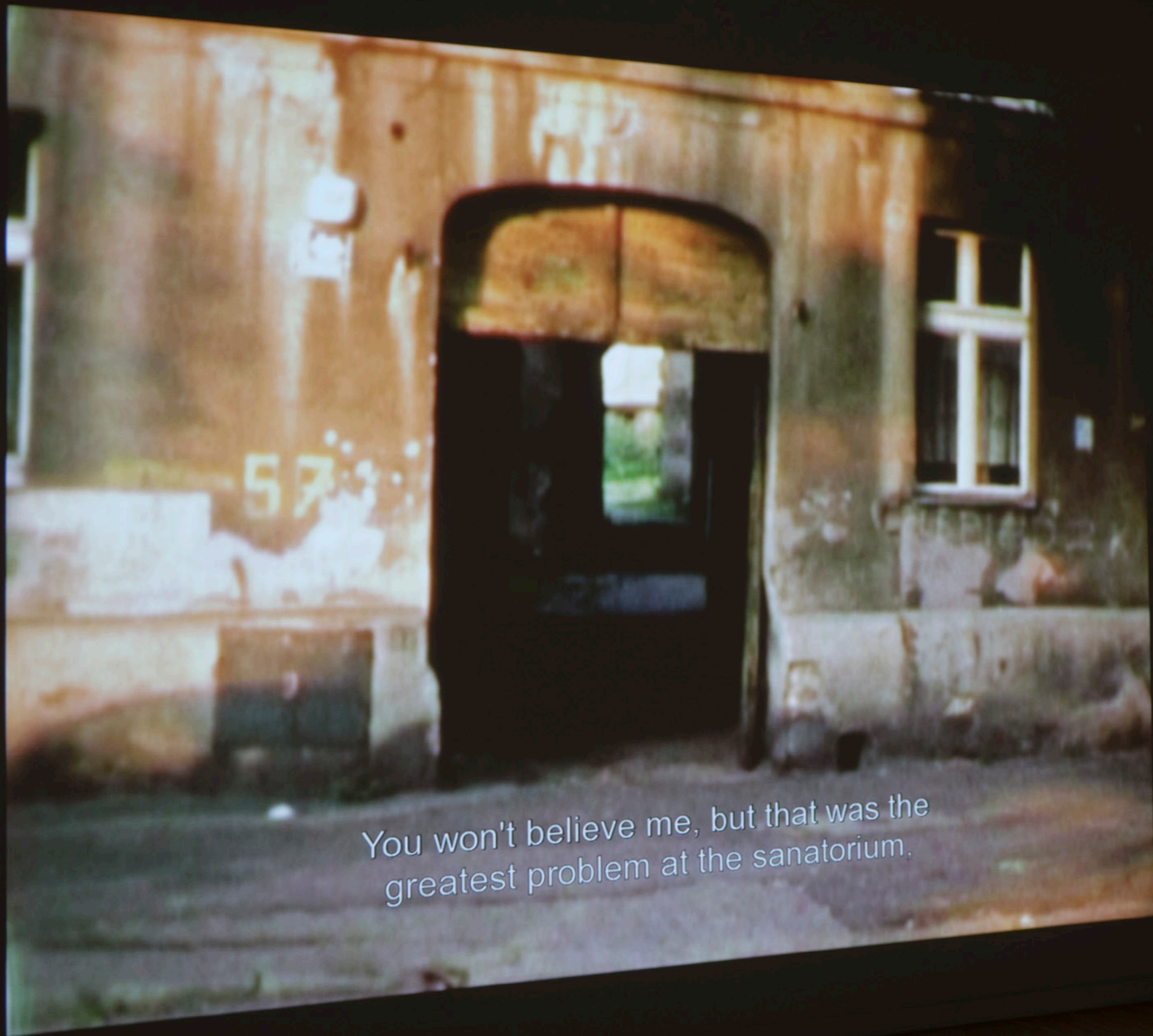
25.09 perc | min.

interaktív virtuális valóságinstalláció, sztereó változat | interactive virtual reality installation, stereo version

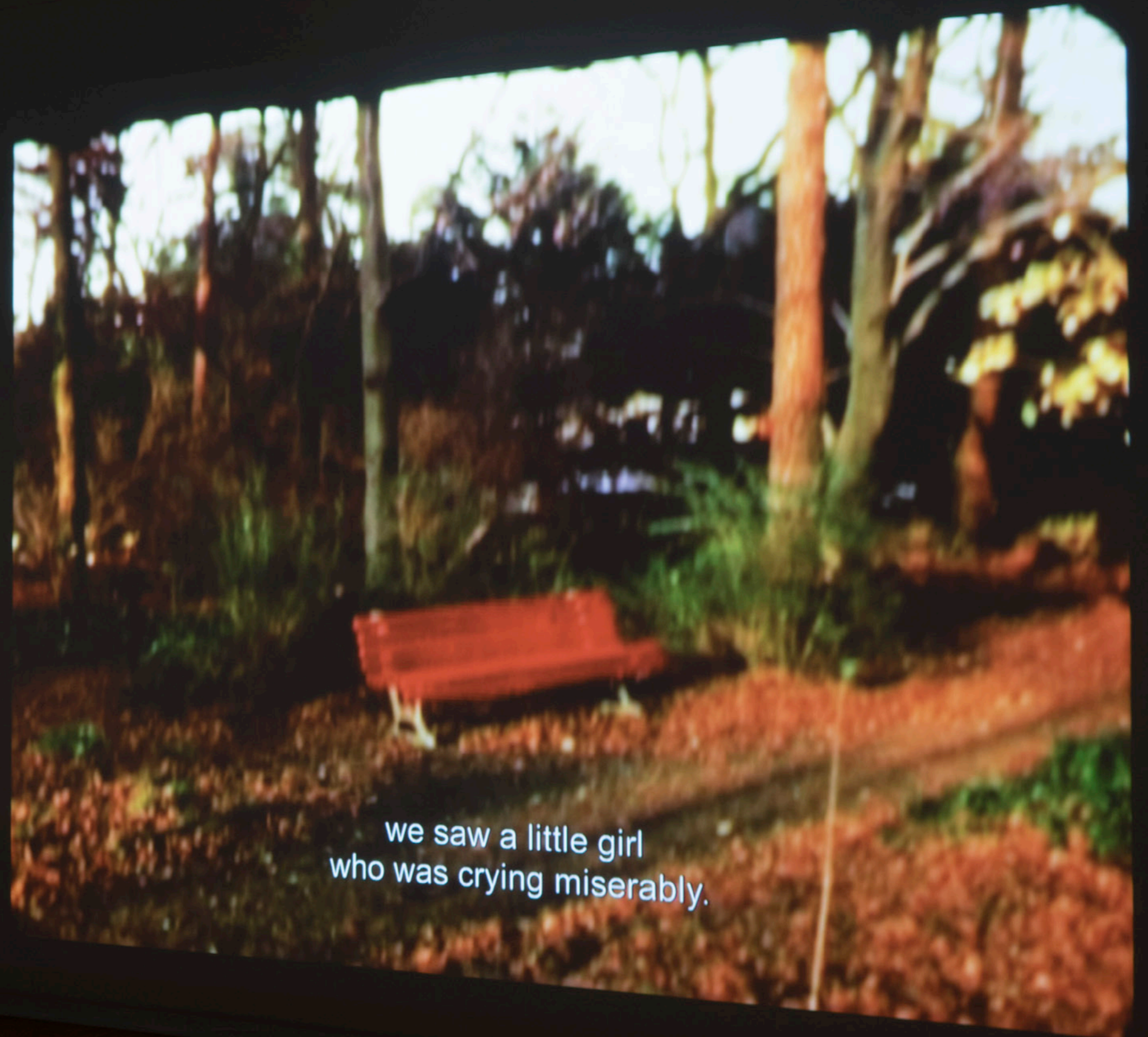
Franz Kafka nem csak írásművészetével vívta ki az utókor csodálatát. Még különlegesebb az a hatás, amelyet személyében gyakorolt a hozzá igazán közel állókra, akik a vele való együttlétet a barátság csodájának élték meg. A *fiatal költő*, aki a Biztosítótársaságban látogatja meg, az *orvostanhallgató*, aki együtt van vele a szanatóriumban, a *gyerektáborban dolgozó konyhalány*, akivel Berlinben él, és aki mindvégig társa marad, a *kislány* a játszótéren, akit megvigasztal elvesztett babája miatt: ezek az emberek nem a zseniális író, hanem a zseniális embert látták benne, sőt olykor még a szentet is, élvezték szikrázóan humoros társalgását, ötleteit, hasonlíthatatlan figyelmességét.

Franz Kafka not only won the admiration of posterity with his writings. In his very person he had an even stronger impact on the individuals who were really close to him, and for whom being with him was the wonder of friendship. The *young poet* who visited him at his workplace, the Workers' Accident Insurance Institute; the *medical student* who was with him in the sanatorium; the *kitchen-girl* at a Jewish orphan camp at a German seaside resort, with whom he later lived in Berlin and who remained at his side till the very end; the *little girl in a playground* whom he consoled for the loss of her doll: these people didn't see in him a writer genius, but a human genius, sometimes even a saint: they enjoyed his sparkling conversation full of humour, his ideas, and his incomparable attentiveness.

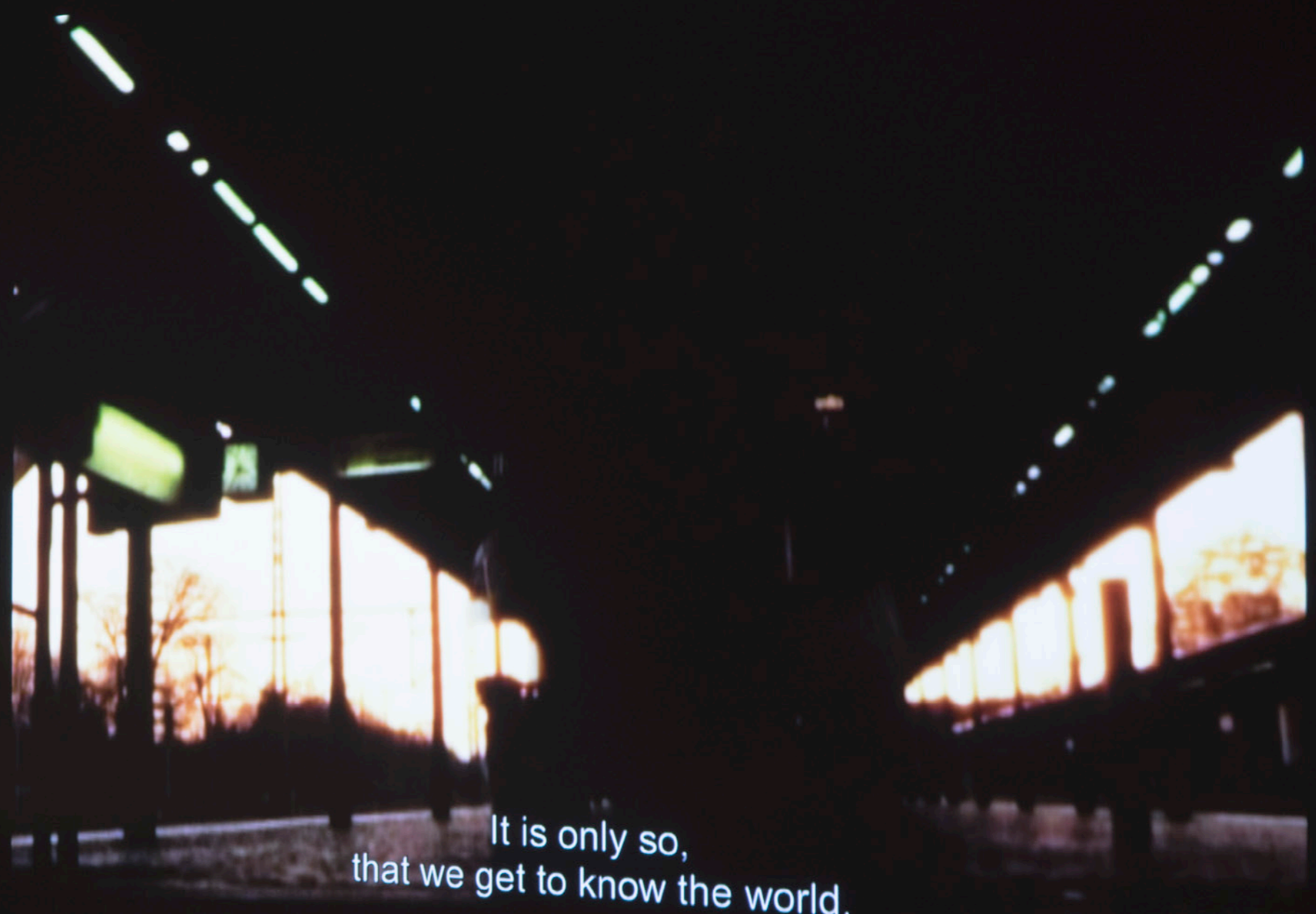

You won't believe me, but that was the
greatest problem at the sanatorium.

we saw a little girl
who was crying miserably.

It is only so,
that we get to know the world.

like an Indian prince.
I thought he wasn't European.

WALICZKY Tamás

Tükröződések | Reflections, 2014

egycsatornás videoinstalláció | one channel video installation

az eredeti videó 4K (3840×2160) felbontású, 6.14 perc hosszú, végtelenítve lejátszva | the original video is in 4K (3840×2160) resolution, 6.14 minutes, played in loop

„Önmagunk megtapasztalása mindig közvetett, csak másoké közvetlen. Arcunkhoz hasonlóan belső önmagunkat sem láthatjuk másként, mint tükörben. Ez a tükröződés, re-flexio a tudatosítás és a reflexivitás szerkezetét mutatja. Tehát nem egyszerű szójátékról van szó.

A másokkal való érintkezés egyúttal érintkezés önmagunkkal. Önmagunkra, vagyis személyes identitásra csak kommunikációban és interakcióban tehetünk szert. A személyes identitás egyrészt önmagunk tudata, másrészt a többiek, a mások részéről velünk szemben támasztott elvárások és az ebből fakadó felelősség tudata.”

(Jan Assmann: *A kulturális emlékezet. Írás, emlékezés és politikai identitás a korai magaskultúrákban*. Ford. Hidas Zoltán, Budapest, Atlantisz, 2013, 138.)

“Experience of oneself is always mediated; only experience of others is direct. Just as we are unable to see our face except in a mirror, we are unable to see our inner self other than by reflection, and it is the latter that creates awareness. Contact with others also entails contact with ourselves, and the self of personal identity is simply not available to us without communication and interaction.

It is an awareness of oneself that at the same time involves awareness of the expectations of others and our resultant obligations and responsibilities.”

(Jan Assmann: *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination*. Cambridge UP, 2011.)

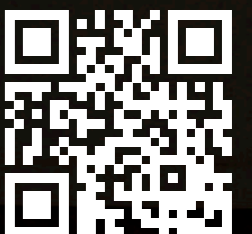
ötlet, képek, animáció | concept, images, animation:

WALICZKY Tamás

fotó | photography: WALICZKY Tamás

művészeti tanácsadó | artistic adviser: SZEPESI Anna

copyright © 2014 by Tamás Waliczky & Anna Szepesi

WALICZKY Tamás

Mikromozgások pillanatfelvételekben | Micromovements in Snapshots, 2014

egycsatornás videoinstalláció | one channel video
installation

az eredeti videó HD (1920×1080) felbontású, 5.37 perc
hosszú, végtelenítve lejátszva | the original video is
in HD (1920×1080) resolution, 5.37 minutes,
played in loop

Az animáció a mozgás illúziója. A mozgás térben és időben történik.

TÉR. Munkám hat rövid animációból áll. Mindegyik animáció egy fotón
alapul. Mindegyik fotó számos képi elemet tartalmaz, és mindegyik fotó
létrehozza a saját terét.

IDŐ. Mindegyik animáció körülbelül egy perc hosszú. Mindegyik animáció
egy fotóval kezdődik mint állóképpel. Nincs mozgás. Aztán a kamera
bemutatja a fotó részleteit. Először lassan, majd gyorsabban mozog.
Egy bizonyos sebességnél a fotó részletei nem különálló elemek többé.
A sebesség animációt hoz létre: a fotó különböző részei a mozgás
illúzióját generálják.

Ez a videó megfejti és bemutatja a pillanatfelvételek saját mikro-
mozgásait.

Az ötletem az volt, hogy bemutassam a fotókban jelen lévő mozgásokat.
Másképp fogalmazva: úgy akartam animációt létrehozni, hogy csak egyet-
len fotó képi elemeit használom. Általában az embernek képek százait kell
elkészítenie egy animációhoz. Én egyetlen fotó kiválasztott részeit haszná-
lom az animáció képkockáihoz. Installációm bemutatja, hogy bizonyos fotók
képi elemei mozgássá transzformálhatók.

Animation is the illusion of movement. Movement happens in space
and time.

SPACE. My work consists of six short animations. Each animation is
based on one photograph. Each photo contains several visual elements,
and each photo creates its own space.

TIME. Each animation is approximately one minute long. Each animation
starts with a photo as a still image. There is no movement. Then the
camera presents details of the photo. It moves first slowly, then more
rapidly. At a certain speed, parts of the photo are not independent
elements anymore. The speed generates animation: elements of the
photo generate the illusion of movement.

This video decodes and presents the snapshots' own micromovements.

My idea was to show the movement existing in these still images.
In other words, I wanted to make animation using the visual elements
of just one photograph. Usually one has to produce hundreds of images
to create an animation. I use selected parts of one photograph as frames
of an animation. My installation shows that visual elements of certain
photos can be translated as movement.

ötlet, képek, animáció | concept, images, animation:
WALICZKY Tamás

fotó | photography: WALICZKY Tamás

művészeti tanácsadó | artistic adviser: SZEPESI Anna

copyright © 2014 by Tamás Waliczky & Anna Szepesi

A Cí rövid bemutatása és a múzeum terve

The short introduction of the Cí project and the museum plan. The text describes the project's goals and the architectural design of the museum, highlighting its role in showcasing the Cí project and its impact on the media landscape.

A short introduction of Cí and the museum project

The short introduction of the Cí project and the museum plan. The text describes the project's goals and the architectural design of the museum, highlighting its role in showcasing the Cí project and its impact on the media landscape.

DEO és a MEDIA VILÁGA 1980-2009

Videotechnika otthon és a kinyitásban

A VIDEO ÉS A MEDIA VILÁGA 1980-2009

A VIDEO ÉS A MEDIA VILÁGA 1980-2009

C³

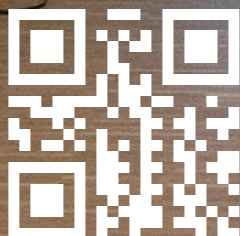
A C³ rövid bemutatása és a médiamúzeum terve

A C³ Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány célja az új tudományos-technológiai eredmények, felfedezések kulturális alkalmazásának, kreatív használatának, innovatív művészeti lehetőségeinek kutatása, fejlesztése, támogatása; új projektek létrehozása, művészeti, tudományos, kommunikációs, oktatási és kulturális programok kezdeményezése, megvalósítása és támogatása.

A C³ az egyetlen médiainstézet Magyarországon, amely következetesen produkálja, bemutatja, gyűjti és publikálja a médiaművészet alkotásait. Gyűjteménye egyedülálló a kortárs videoművészet, multimédia-installációk, net.art művek terén. A létesítendő médiamúzeum alapja e kortárs gyűjtemény, kiegészítve az elmúlt két évezred rendezvényein bemutatott történeti anyagokkal. A médiamúzeum létrehozása érdekében a C³ online katalógusának publikációjával megtette az első lépést: a catalog.c3.hu adatbázisban 670 személy, intézmény, közreműködő található, közel 700 online megtekinthető videó, 1200 dia, kép, mely alapját jelenti egy kibővített, kiegészített, strukturált, részletes megjelenítésnek. Eddigi működése során a C³ közel 100 új mű létrehozását és bemutatását támogatta, több mint 120 kiállítást, eseményt, bemutatót szervezett, melyek közül hat Műcsarnok-méretű, komplex kiállítás és eseménysorozat volt, konferenciákkal, kiadványokkal (*A pillangó-hatás, Perspektíva, Média Modell, Látás, Kempelen, Pillanatgépek*).

Célunk egy virtuális médiatörténeti és médiaművészeti múzeum létrehozása Magyarországon, mely rendszerezett hozzáférést nyújt mind a történeti emlékegy, mind a kortárs médiaművek, források legalapvetőbb corpusához. Magyarországon nincs olyan gyűjtemény, amely a médiaművészetet – beleértve az experimentális és intermediális tradíciót, illetve a technikai képek/médiumok történetét a camera obscurától a komputerig – egységes, áttekinthető és nemzetközi kontextusban is érvényes módon mutatná be.

A mediamuseum.c3.hu jelen fázisban három évre tervezett kutatást és produkciót jelent, melynek során feldolgozzuk és bemutatjuk a C³ saját gyűjteményén és archívumán túl a közép- és kelet-európai régió releváns emlékeit és műveit is. A projekt újdonsága transzdiszciplináris szemléletében rejlik, vagyis az egyes – eddig jórészt külön kezelt – diszciplínák (technika- és tudománytörténet, művészettörténet, képelemzés, kortárs művészet, avantgárd, újmédia művészet, művészetelmélet stb.) együttlátásán alapuló kontextuális, a „műveket” és „találmányokat”, az interpretációt és a tényeket logikusan és egymást erősítő, a megértést és további felhasználást (pl. oktatás) segítő bemutatásról van szó. A hároméves fejlesztés eredményei magukban rejtik az esetleges kilépés lehetőségét is a virtuálisból a valós térbe, vagyis egy kiállítási terekkel rendelkező Médiamúzeum megalapítása felé.

A short introduction of C³ and the mediamuseum project

The C³ Center for Culture and Communication exists to research, develop, and support creative cultural use of new scientific and technological developments, allowing for innovative work in the arts. We aid and support new projects, sponsoring educational and cultural programs in the arts, research, and communications.

C³ is the only media Institute in Hungary that has consistently produced, exhibited, collected, and published works of media art. Its collection of contemporary video art, multimedia installations, and net.art work is unparalleled. The planned Media Museum will be based on this contemporary collection, supplemented by historical materials presented at C³ events over the course of the past two decades. As a first step in creating the museum, C³ has already published its online catalogue. The database at catalog.c3.hu lists 670 individuals, institutions, and partners, as well as nearly 700 videos viewable online and some 1,200 slides and images, all of which will form the basis for an expanded, structured, and detailed presence. In its work to date, C³ has supported the creation and premieres of nearly 100 new works and organized more than 120 exhibitions, events, and premieres, including six complex exhibitions and event series that filled the Kunsthalle in Budapest, complemented by conferences and publications. These include *The Butterfly Effect*, *Perspective*, *Media Model*, *Vision*, *Kempelen* and *Visual Tactics*.

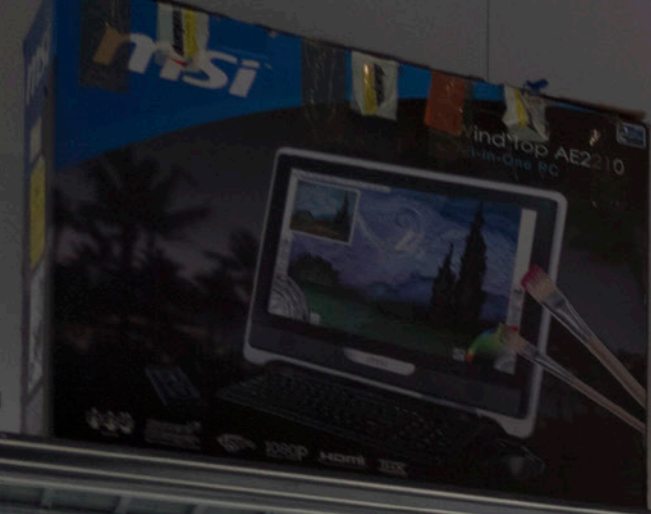
Our purpose is to create a virtual museum of Hungary's media history and media art that will provide comprehensive and systematic access both to historical materials and to the essential sources relevant to the corpus of contemporary art. There is no collection in Hungary that offers a unified, internationally viable perspective on media art, including the experimental and intermedia traditions, and the history of technical images and media, from the camera obscura to the computer.

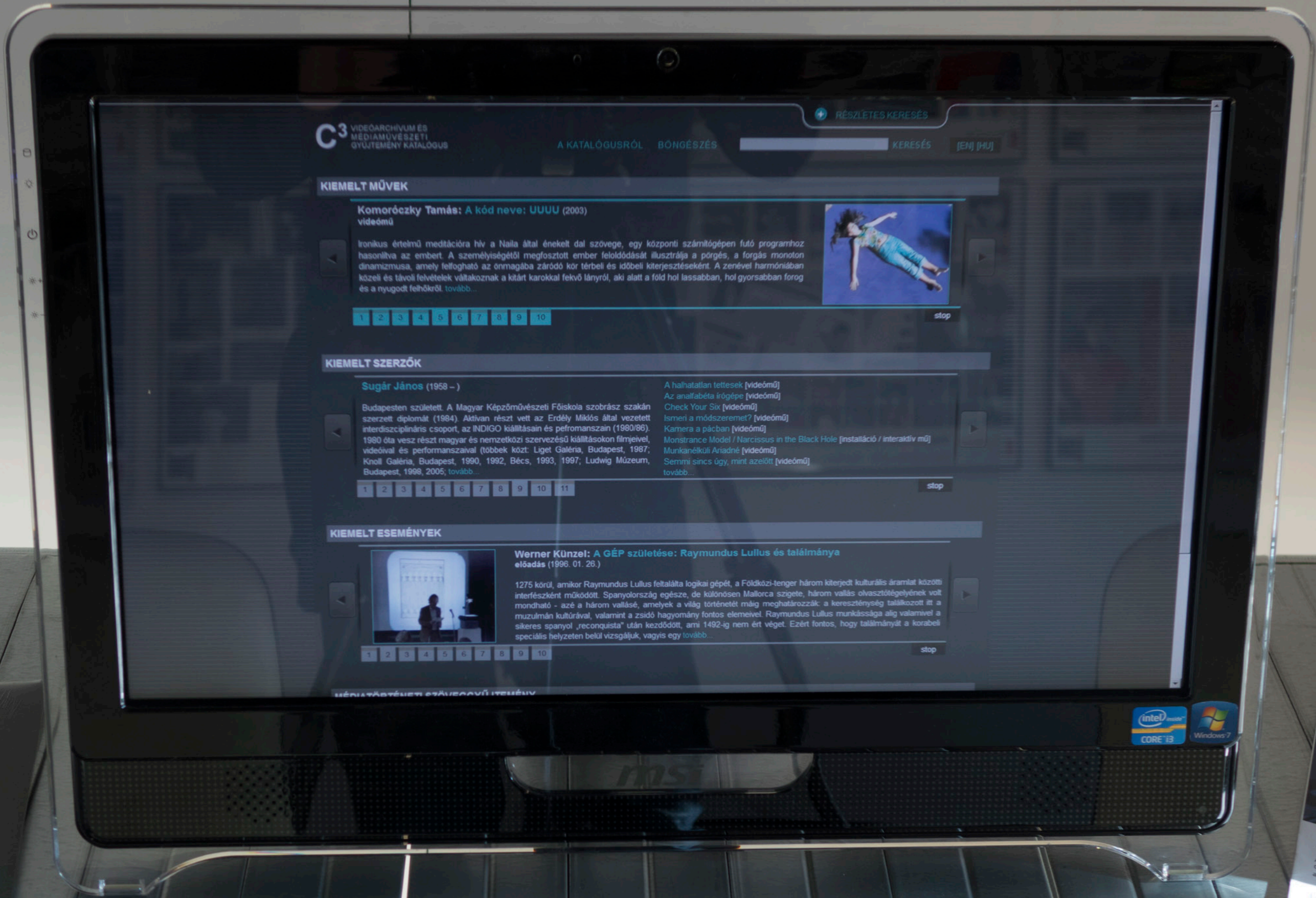
Currently, mediamuseum.c3.hu has planned a three-year program of research and production, over the course of which we shall prepare and present, in addition to C³'s own collection and archive, historical materials and artworks immediately relevant to the Central European region. The innovative aspect of this new project lies in its transdisciplinary approach, integrating fields that have hitherto generally been treated separately. These include the history of technology and science, the history of art, image theory, contemporary art, the avant-garde, New Media art, art theory, and other areas. By putting these fields in one, unified context, we will offer a panorama that allows for new understandings – and further use (including education) – in a synergistic dialogue between “artwork” and “inventions,” between facts and interpretation. The results of this three-year development naturally allow for branching out from the virtual space to the actual one – in other words, for the establishment of a Media Museum offering ample exhibition spaces.

KIEMELT MŰVEK

Komoróczy Tamás: A kód neve: UUUU (2003)
videómű

Ironikus értelmű meditációra hív a Naila által énekelt dal szövege, egy központi számítógépen futó programhoz hasonlítva az embert. A személyiségétől megfosztott ember feloldódását illusztrálja a pörgés, a forgás monoton dinamizmusa, amely felfogható az önmagába záródó kör térbeli és időbeli kiterjesztéseként. A zenével harmóniában közeli és távoli felvételek váltakoznak a kitárt karokkal fekvő lányról, aki alatt a föld hol lassabban, hol gyorsabban forog és a nyugodt felhőkről. [tovább...](#)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

stop

KIEMELT SZERZŐK

Sugár János (1958 -)

Budapesten született. A Magyar Képzőművészeti Főiskola szobrász szakán szerzett diplomát (1984). Aktívan részt vett az Erdély Miklós által vezetett interdiszciplináris csoport, az INDIGO kiállításain és performanszain (1980/86). 1980 óta vesz részt magyar és nemzetközi szervezésű kiállításokon filmjeivel, videóival és performanszaival (többek közt: Liget Galéria, Budapest, 1987; Knoll Galéria, Budapest, 1990, 1992, Bécs, 1993, 1997; Ludwig Múzeum, Budapest, 1998, 2005; [tovább...](#))

- A halhatatlan tettesek [videómű]
- Az analfabéta írógépe [videómű]
- Check Your Six [videómű]
- Ismeri a módszeremet? [videómű]
- Kamera a pácban [videómű]
- Monstrance Model / Narcissus in the Black Hole [installáció / interaktív mű]
- Munkanélküli Ariadné [videómű]
- Semmi sincs úgy, mint azelett [videómű]

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

stop

KIEMELT ESEMÉNYEK

Werner Künzel: A GÉP születése: Raymundus Lullus és találmánya
előadás (1996. 01. 28.)

1275 körül, amikor Raymundus Lullus feltalálta logikai gépét, a Földközi-tenger három kiterjedt kulturális áramlat közötti interfészként működött. Spanyolország egésze, de különösen Mallorca szigete, három vallás olvasztótegyének volt mondható - azé a három vallásé, amelyek a világ történetét máig meghatározzák: a kereszténység találkozott itt a muzulmán kultúrával, valamint a zsidó hagyomány fontos elemeivel. Raymundus Lullus munkássága alig valamivel a sikeres spanyol „reconquista” után kezdődött, ami 1492-ig nem ért véget. Ezért fontos, hogy találmányát a korabeli speciális helyzetben belül vizsgáljuk, vagyis egy [tovább...](#)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

stop

Idő alatti tintebe
Idő-alapú médiaművek
a kortárs képzőművészetben
Time-Based Media
in Contemporary Art
A C³ Kulturális és Kommunikációs Alapítvány és a Budapesti Galéria
An exhibition organized by C³ Cultural and Communication Foundation and the Budapest Gallery
UJ BUDAPEST GALÉRIA
NEW BUDAPEST GALLERY
2015. december 5. - 2016. március 5.
December 2015 - 20 March 2016

Videó Anzix: Kezdetek
Video View-Cards: The Beginnings

Videóművészet a kiállítótértől a digitalizáció határáig
Video Art from the Gallery Space till the Brink of Digitalization

Inferental (1980-1991)

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

Bódy Gábor és a videó
Gábor Bódy and the Video

Produkciónk, bemutatók / BBS - FMS - Fekete Doboz
Productions and presentations / BBS - FMS - Black Box

Videó és tévé - Friz Produkció: Videóvilág (1988-1993), Médiamix
Video and Television - Friz Production: Video-World (1988-1993), Mediamix

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

Noam Chomsky
1994 / Boston / Videovilág

A propaganda az a demokráciában, mint az erőszak a diktatúrában.

Ezt a bonmot-ot idézik tőlem a legtöbbet mostanában. Arra gondolok, hogy ideológiáról beszélünk ugyan a médiában, de a média legnagyobb kényszerítőereje máshonnan jön. A média leginkább azzal foglalkozik, hogy mesterséges igényeket keltsen, s ezáltal csapdába ejtse az embereket. Minden igyekezete az, hogy az emberek passzív fogyasztókká váljanak, és életük egyetlen értelme legyen az, hogy olyan dolgokat hajszoljanak, ami még nincs meg.

Nagyon jól meg lehet mondani az igazságot, csak hogy az ember mindeközben bizonyos dolgokat előnyben részesít, bizonyos dolgokat kiemel. Kiválasztja tehát azt, amit hallatni akar, ami fontos számára. Ebben az értelemben tehát **mítosz az objektivitás**. Aki őszinte, megmondja honnan közelít. A médiának ez lehetne a nyitószövege: „Mi a világot a transznacionális vállalatok és konzernek nézőpontjából mutatjuk be?” És akkor, a hallgatók tudnák, hogy mit néznek. Oroszországban Breznyev ideje alatt nem kellett bementeni a televízióba, hogy „Most a Kommunista Pártot hallják, bürokratáink elmondják, hogy mit gondolnak.” Mert mindenki tudta, és képes volt ellenpontosítani. Ennyit az objektivitásról.

Laurie Anderson
1995 / Budapest / Médiamix

A számítógép talán nem fog olyan gyorsan elterjedni, mint a tévé. Mert bizonyos mértékig ez az új számítógépes kommunikáció mégis elmarad a tévétől. Amikor megnézem a tévét, az emberek most mindig a saját kezükkel tartják az érzékennyelvet. En művészt vagyok. Az lenne a legjobb a világon, ha mindenki művészt válna.

Kornis Mihály
1991 / Budapest / Videovilág

Ugy kezdődött az egész, hogy én 1988-ban elküldtem egy nagyon kezdetleges, de nagyon megízeltet. Na vélekedj. Amikor én filmet akartam nézni. Kb. másfél év telt el, amikor rájöttem, hogy a videóval ugyanezt lehet csinálni, mint amit a papíron néz az újságolvasó. Ha a világot nézünk, vagy a magyar politikát nézünk, akkor én azt a híradóból feleveszem, és gondolom, ahogy néztem a fontosabb újságokat, tehát el akarom. Azt ugyanis tudom, hogy a televízióban nem lehet megélni, nem lehet, hogy megélt a történelmet, meg ha meg is írt, nem biztos, hogy valaki azt megnézi.

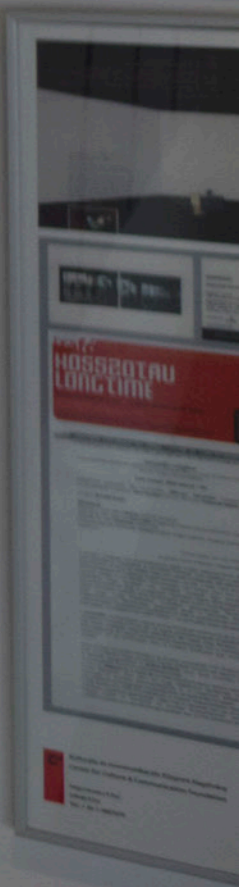
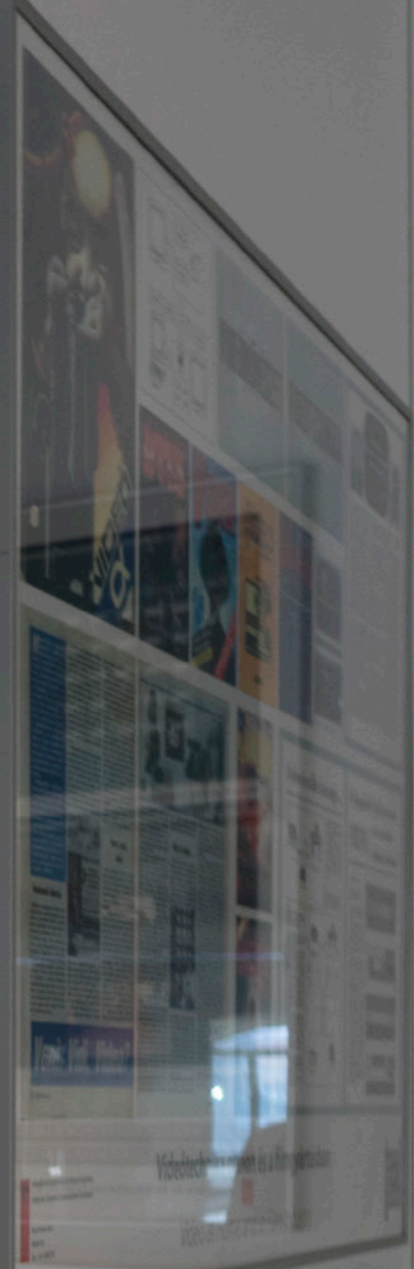
Nem egész műveket veszek fel. Van amikor néhány perces is van amikor csak egy pillanatot. Van amikor azt csinálok, és talán ez a legérdekesebb, hogy egy kasszeta veszek fel egy élményt, miközben látok. Több réteg kerül egymásra, és a megállások miatt létrejön az előző réteg is.

Amolyan elfeledő, felfedő, takarózó, vakarózó módszer.

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009

Videovilág - Médiamix

2 Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány
Center for Culture & Communication Foundation
<http://www.c3.hu/>
info@c3.hu
Tel.: + 36-1-4887070

Videóművészet a kiállítótértől a digitalizáció határáig
Video Art from the Gallery Space till the Brink of Digitalization

Inferental (1980-1991)

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

Videótechnika otthon és a filmgyártásban
Video at Home and in Film Industry

Videó az szertejáró: a digitális fordulat
The Digital Video Turn

Produkciónok, bemutatók / BBS - FMS - Fekete Doboz
Productions and presentations / BBS - FMS - Black Box

Videó és tévé - Friz Produkció: Videóvilág (1988-1993), Médiamix
Video and Television - Friz Production: Video-World (1988-1993), Mediamix

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

A VIDEO és a MÉDIA VILÁGA 1988-2009
Videóvilág - Médiamix

Videó az szertejáró: a digitális fordulat
The Digital Video Turn

<19 Szabadjogású Számítógép Verseny

tizenkilenc év alatti fiataloknak a C3 Alapítvány rendezésében

<http://verseny.c3.hu/2015/>

A 2003 óta évente megrendezett <19 Szabadjogású Számítógép Verseny az Ars Electronica u19 kezdeményezésének magyarországi testvére. A hasonló európai versenyeket rendező nemzetközi network további tagjai Zürichben a Migros-Kulturprozent szervezésében a svájci bugnplay.ch és a drezdai Medienkulturzentrum szervezésében a német mb21.

A gyerekek és tizenéves fiatalok kreatív számítógép-használatát ösztönző, a tudatos, alkotói attitűdöt fejlesztő verseny egyedülálló Magyarországon. Célja, hogy a 19 év alatti korosztályt új szellemű projektekre serkentse, és az iskolás keretektől függetlenül teremtse az egyéni alkotókedv számára megmérettetést, valamint alkalmat a produkciók nyilvános bemutatására. A fiatalok bármely saját készítésű, számítógéppel vagy digitális eszközzel létrehozott projekttel pályázhatnak, lehet az infografika, animáció, rajz, zene, játék, honlap, portál, kiegészítő alkalmazás, adatvizualizáció, mobilkommunikációs fejlesztés, robot, saját készítésű szoftver vagy hardver, illetve bármilyen egyéb informatikai megoldás. A szabad kísérletezés – mely elsősorban e korosztály sajátja – teszi lehetővé, hogy a fiatal alkotók már ismert, nagy múltú műformákat is megújítsanak. Az elmúlt tizenkét évben közel 6000 pályázó nevezett a versenyre.

A nyertes alkotásokat kiállításon mutatjuk be, s emellett a fiatalok minden évben lehetőséget kapnak, hogy megnézzék külföldi partnereink versenyét, és a díjátadó fesztiválokön képviseljék a magyar versenyt. S fordítva, külföldi partnereink nyerteseit évente Budapesten fogadjuk.

Medienkulturzentrum Dresden

<http://www.medienkulturzentrum.de/>

A drezdai Medienkulturzentrum Dresden húsz éve működik, számtalan regionális és országos, médiaoktatással, médiaművészettel kapcsolatos projekt és kulturális program szervezője. A szervezet célja az új média használatának mint a kifejezés és az élmény, a kommunikáció, az oktatás és a kultúra új forrásának a támogatása.

Deutscher Multimediapreis mb21

www.mb21.de

A Medienkulturzentrum Dresden szervezi a német mb21 multimédia versenyt. 1998 óta az mb21 Deutscher Multimediapreis (Német Multimédia Díj) jelentős fesztivállá vált, a gyerekek és fiatalok fontos versenyévé a médiakultúra területén. Ez az egyetlen országosan meghirdetett multimédia verseny, amely a fiatalok aktív és kompetens médiahasználatát támogatja. A részvétellel a gyerekek és fiatalok megszerezhetik a szükséges tájékozottságot, tudást, ítélőképességet és jártasságot ahhoz, hogy a digitális médiavilág aktív, tudatos és kreatív szereplőjévé váljanak. A tizenhat év alatt, amióta a verseny létezik, több mint 17 ezer fiatal vett részt rajta.

Fotó | Photo: TIBAI Péter

Migros Culture Percentage

www.migros-culture-percentage.ch

A Migros Culture Percentage a magánszektor legnagyobb kulturális szervezete Svájcban. Programjait leginkább Svájcban valósítja meg. A Migros Culture Percentage alapszabályba foglalt önkéntes kezdeményezése a Migros cégnek, mely a vállalat társadalom iránti felelősségérzetét mutatja. A feladatvállalás kulcsszavai: kultúra, társadalom, oktatás, szórakozás és gazdaság.

bugnplay.ch

A svájci verseny 2016-ban ünnepli tízéves fennállását. Eddig 1200 résztvevője volt, és több mint 550 projektet valósított meg. Legtöbbjük ma is elérhető online (www.bugnplay.ch), a fotó- és videodokumentációkkal együtt. Elsősorban a Migros által kiadott média segítségével a svájci társadalom nagy tömegeit szólítják meg. Ezek egyikét, a Migros Magazin kétmilliónál is többen olvassák hetente. Ez a kiadvány rendszeresen bemutatja a programot, valamint a díjnyertesek projektjeit. A verseny célcsoportját a nyolc és húsz év közötti fiatalok jelentik.

Ars Electronica

<http://www.aec.at>

Művészet, technológia, társadalom. 1979 óta. Fesztivál, amely az alapot jelenti. Díj, amely a kiválóságot jutalmazza. Központ, amely egész éven át bemutatók és interakciók helyszíne, valamint Futurelab, amely a házon belüli K+F tevékenység kiterjesztése a tudomány és a kutatás, a művészet és a technológia felé. Az Ars Electronica négy részlege egymást inspirálva teszteli futurisztikus vízióit ezen egyedülálló kreatív visszacsatolás révén. Olyan integrált szervezet, mely újra és újra feltalálja önmagát. (Mi az Ars Electronica? <http://www.aec.at/about/en/>)

Prix Ars Electronica – u19 CREATE YOUR WORLD.

<http://www.aec.at/prix/en/kategorien/u19/>

Az u19 – Teremtsd meg a világot a Prix Ars Electronica kategóriája a fiatalok számára. A 19 év alatti gyerekeknek és fiataloknak nyújt arra lehetőséget, hogy megfogalmazzák a holnap világát és megvalósítsák, megmutassák elképzeléseiket és eszméiket. Bátorsággal és kreativitással bármi lehetséges.

u19 – nyitott a fiatalok számára egész Ausztriában

u19 – a 19 év alattiakat hívja, hogy mutassák be projektjeiket és ötleteiket

<http://www.aec.at/u19/en/prix/>

<http://prix.aec.at/u19/>

<19 Freestyle Computing Competition

for youth under the age of 19, organised by the C³ Foundation

<http://verseny.c3.hu/2015/>

C³ has organized the annual <19 Freestyle Computing Competition in Hungary since 2003. This initiative was modelled on the category u19 of *Prix Ars Electronica*. The project shares similarities with *Bug'n'Play* by Migros in Switzerland and *mb21* by Medienkulturzentrum Dresden Germany, and collaboration with these institutions goes back now some 8 years. The competitions – all of which encourage innovative uses of computer technologies – are open to members of the younger generation.

The scope of the C³ competition is open and wide-ranging. In previous years, almost 6,000 applications were submitted from four countries (including Slovakia, Romania, and Serbia). An important aspect of the creative approach is that we welcome submissions that are based upon novel, innovative applications according to the students' individual interests and knowledge, rather than submissions based on formal knowledge of or training in informatics. The primary objective of the competition is to expand the potentials of networked communications, propagate Internet-culture of a high level, and discover initiatives that already exist. From games to digital lifestyles, from websites to wireless applications, we welcome an array of independently made creations and compositions.

In each country, the award ceremony for the competition is not only an opportunity to express appreciation for local talent, but also a chance for the winner of each partner's competition to introduce his or her project and get feedback on a larger scale. The students also take part in workshops, in which they can get to know one another and also get acquainted with new technologies.

Medienkulturzentrum Dresden

<http://www.medienkulturzentrum.de/>

Medienkulturzentrum Dresden is an institution which has established itself regionally and nationally for 20 years, offering numerous media education, media arts and cultural programmes. The aim of the association is to promote the use of media as experience, expression and design resources for communication, education and culture.

Deutscher Multimediapreis mb21

www.mb21.de

Medienkulturzentrum Dresden is the organiser of the German multimedia contest *mb21*. Since 1998, the Deutscher Multimediapreis *mb21* has become significant as an organization that arranges cultural media competitions and festivals for children and adolescents in Germany. It is the only multimedia competition advertised nationwide which promotes active media competence among children and adolescents. By participating in the competition, children and youths alike acquire the necessary orientation, knowledge, judgement and skills to be active, thoughtful and creative actors in the digital media world. Over the course of the 16 years of its existence, the competition has welcomed more than 17,000 children as participants.

Migros Culture Percentage

www.migros-culture-percentage.ch

The Migros Culture Percentage is the biggest private cultural organization in Switzerland. It focuses primarily on programmes in Switzerland. The Migros Culture Percentage is a voluntary initiative by Migros, incorporated in its articles of association, which demonstrates the company's commitment to social responsibility. Key elements of this commitment include culture, society, education, leisure and economy.

bugnplay.ch

The Swiss contest will celebrate its 10th anniversary in 2016. So far, the contest has had 1,200 participants and has led to the creation of more than 550 projects. Most of them are still online, with photos and videos, and are accessible at www.bugnplay.ch. Through various media, particularly the ones published by the Migros company, we have access to a huge segment of the Swiss population. One of the media, Migros Magazin, is read by well over 2 million people every week. This publication regularly presents our programme, as well as the projects of our winners. The contest's target group is the young generation between the ages of 8 and 20.

Ars Electronica

<http://www.aec.at>

Art, technology, society. Since 1979. The Festival as a chance to prove and showcase talent, the Prix as a competition honouring excellence, the Centre as a year-round setting for presentations and interaction, and the Futurelab as an in-house R&D facility extend their feelers throughout the realms of science and research, art and technology. Ars Electronica's four divisions inspire one another and put futuristic visions to the test in a unique, creative feedback loop. It's an integrated organism continuously reinventing itself. (What is Ars Electronica? <http://www.aec.at/about/en/>)

Prix Ars Electronica – u19 CREATE YOUR WORLD.

<http://www.aec.at/prix/en/kategorien/u19/>

u19 – CREATE YOUR WORLD is the Prix Ars Electronica's category for young people. It gives kids and youngsters up to age 19 the opportunity to have a say about the world of tomorrow and to produce and present their concepts of and ideas for it. With boldness and creativity, anything's possible.

u19 – is open to young people throughout Austria.

u19 – invites entrants under 19 years of age to submit their projects and ideas.

<http://www.aec.at/u19/en/prix/>

<http://prix.aec.at/u19/>

BARNAFÖLDI Anna

Budapesten született 1987-ben, 2011-től a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület tagja, 2013-ban a lengyelországi Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie Intermedia szakon Erasmus ösztöndíjas, 2015-ben diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem intermédia szakán. Kiállítások (válogatás): Kimozdulások, Labor Galéria, Budapest, 2015; „törés a szavakban van” – Holokauszt- emlékezet és irodalom, Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest 2014; Virtuális-e a valóság? A kortárs médiaművészet és a médiatörténet mérföldkövei, vagy a mediamuseum.c3.hu, Labor Galéria, Budapest, 2013; Éhes szajha morog II. – az FKSE új tagjainak kiállítása, Stúdió Galéria, Budapest 2012; Crosstalk Video Art Festival, Budapest, 2011.

<http://annabarnafoldi.tumblr.com/>

FERNEZELYI Márton

1972 született Budapesten. Tanulmányait a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán Budapesten, a Delfti Műszaki Egyetemen és a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte. 1996 óta a budapesti C3 Kulturális és Kommunikációs Központ munkatársa, 1998 óta a Magyar Képzőművészeti Egyetem oktatója. Válogatott kiállítások és projektek: Magányos és társas művek 2.0, B5 Studio, Marosvásárhely, Románia, 2014; A [further] study on the genre of painting – Gateways, KUMU Art Museum, Tallinn, Észtország, 2011; Digitális Zoetrope – Pillanatgépek, Múcsarnok, Budapest, 2009; Magányos és társas művek – Paksi Képtár, Paks, 2008; Promenade 2.0 – Active Image, NCCA Moszkva, Oroszország, 2005; aura: reflections on a table – Japan Media Art Festival, Tokió, Japán, 2004; Aura – Aura, Millenáris, Budapest, 2003. Camouflage – Iconoclash, ZKM Karlsruhe, Németország, 2002; Smalltalk – Média Modell, Múcsarnok, Budapest, 2000; Promenade – Interstanding III – Promenade, Tallinn, Észtország, 1999; DeMedusator – CSCC, Graz, Ausztria, 1998; Cryptogram – Internet.Galaxis 96, Budapest Galéria, Budapest, 1996.

http://www.artmagazin.hu/artmagazin_hirek/a_hatarokon_belul_maradni_egy_muvesznek_erdektelen._mindig_ezeket_kell_feszegetni..2322.html?pageid=86

GRÓF Ferenc / Société Réaliste

Budapesten született 1972-ben, a Magyar Képzőművészeti Egyetem intermédia szakán diplomázott, Párizsban él és dolgozik. 2012 óta a bourges-i École Nationale Supérieure d'Art (ENSA) tanára. Munkái a grafikai tervezés és a térbeliség keresztmetszetében álló ideológiai lenyomatokkal

BARNAFÖLDI, Anna

was born in 1987, in Budapest, Hungary. She has been a member of the Studio of Young Artists Association since 2011. As a holder of an Erasmus Scholarship in 2013 she studied at the Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie – Intermedia Department, Cracow, Poland. She received her MA degree from the Hungarian University of Fine Arts, Intermedia Department, in 2015. Selected exhibitions: Moves out, Labor Gallery, Budapest, 2015. “there is breaking in the words” – Holocaust- memory and literature, Petőfi Literary Museum, Budapest, 2014. Is reality virtual? Contemporary media art and the milestones of media history, or the mediamuseum.c3.hu, Labor Gallery, Budapest, 2013. SYAA's new members' exhibition, Studio Gallery, Budapest, 2012. Crosstalk Video Art Festival, Student Selection Screening, Budapest, 2011.

<http://annabarnafoldi.tumblr.com/>

FERNEZELYI, Márton

was born in 1972, in Budapest, Hungary where he lives and works. He graduated from the Kandó Kálmán College of Polytechnics, the Delft University of Technology and the Budapest University of Technology. Fernezelyi has worked as a program coordinator at C3 Center for Culture and Communication in Budapest since 1996. He has been a lecturer of computer studies at the Intermedia Department of the University of Fine Arts Budapest since 1998. Selected projects and exhibitions: Sole and Joint Works 2.0 – B5 Gallery, Târgu-Mureș, Romania, 2014. A [further] study on the genre of painting – Gateways, KUMU Art Museum, Tallinn, Estonia, 2011. Digital Zoetrope – Blickmaschinen – Visual Tactics, Kunsthalle, Budapest, Hungary, 2009. Promenade 3.0 – Blickmaschinen, Museum für Gegenwartskunst, Siegen, Germany, 2009. Smalltalk – Kempelen, Kunsthalle, Budapest; ZKM, Karlsruhe, Germany, 2007. AURA 2.0 – ACM Multimedia Interactive Art Exhibition, Santa Barbara, CA, USA, 2006. Promenade 2.0 – Active Image, NCCA Moscow, Russia, 2005. Aura: Reflections on a Table – Japan Media Art Festival, Tokyo, Japan, 2004. SeeThrough – EU&You, Wien-Graz-Szombathely, Hungary/Austria 2004. SeeThrough – ZKM – Karlsruhe, Ars Electronica Center – Linz, Millenáris – Budapest, Hungary 2004. Camouflage – Iconoclash, ZKM Karlsruhe, Germany, 2002. Promenade – C3 ou la jeune création, Maison Européenne de la Photographie, Paris, France, 2001. DeMedusator – Kunst der neunziger Jahre in Ungarn, Akademie der Künste, Berlin, Germany, 1999. Cryptogram – Internet.Galaxis 96, Budapest Gallery, Budapest, Hungary, 1996.

<http://www.goethe.de/ins/ee/prj/gtw/kue/sze/enindex.htm>

foglalkoznak. Alapító tagja a 2004-ben létrehozott Société Réaliste m vészcsoportnak, mely kollektíva fókuszában a kortárs politikai reprezentáció kérd esei, az ideológiai dizájn és a sz vegek zpont  intervenc k állnak. A Société Réaliste fontosabb önálló kiállításai a k zelm ltb l: amal al-gam, acb Galéria, Budapest, 2014; Egyetemes himnusz, transit.ro, Kolozsvár, 2013; A Rough Guide to Hell, P!, New York, 2013; Thelema of Nations, Galerie J r me Poggi, Párizs, 2013; empire, state, building, MNAC, Bukarest, 2012, Ludwig Múzeum, Budapest, 2012  s Jeu de Paume, Párizs, 2011.

http://www.acbgaleria.hu/muveszek/societe_realiste.93.html

KIS Judit

2015-ben szerzett interm diam vész-diplomát, 2013-ban pedig Képzőművészeti-elmélet szakon végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. 2012-ben ösztöndíjjal tanult Londonban a Chelsea College of Art and Design egyetemen. Az utóbbi években nemzetközi workshopokon vett részt és kiállított Londonban, Berlinben, Stuttgartban, Tallinnban, Belgrádban  s Budapesten. Legtöbb munkáját, leginkább vide it személyes élmények inspirálják, de készültek közösségi és csoportos projektjei is. 2014-ben egy évet Kínában töltött, ahol művészeti- és múzeumpedagógiával foglalkozott. Fontosabb kiállítások: One monday night stand – Povvera, Berlin, 2015; Best of diploma, Barcsay Terem, MKE, Budapest, 2015; Thresholds – Making the Medium, CHB, Berlin, 2013; Crosstalk(6) International Videofestival, HiggsField, Budapest, 2013; ‘A Momentary Holding’, Gallery on the Corner, London, 2012.

www.u-dyt.tumblr.com

www.u-dyt.com

KOMORÓCZKY Tamás

B k csab n született 1963-ban. Budapesten  l és dolgozik. 1986–1990 között a Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szak, 1990–1992 között posztgraduális képzésen a murális szak hallgatója, 1991-ben a Staatliche Kunstakademie Düsseldorf videoszak n tanul. 1995–1998 között Derkovits Gyula képzőművészeti  szt nd jias. Az U.F.F. Galéria társalapítója 1997-ben. 1998-ban a Római Magyar Akadémia, 2005-ben a Künstlerhaus Bethanien, Berlin, 2007-ben az European Center for Contemporary Art Actions, Strasbourg  szt nd jiasa. 1987 óta rendszeres kiállító, számos hazai és külföldi egyéni kiállítása mellett több mint száz csoportos tárlaton vett részt, 2001-ben Social Intercourse címmel a XLIX. Velencei Biennále Magyar Pavilonj nak kiállítója, 2002-ben XXV. Bienal de Sao Paulo részvevője (Oscillatory, Compensation, Dream). Művei megtalálhatók jelent s k z- és magángyűjteményekben: Ludwig Múzeum, Budapest; Szombathelyi Képtár, Szombathely; Paksi Képtár, Paks; Kortárs Művészeti Intézet, Dunaújváros illetve Irok z Gy jtem ny; Spengler-Soml i gy jtem ny, stb. K zt ri alkotásai többek között: M4 Szent Gell rt t ri  llom s mozaik burkolata, Budapest, 2013; Nyilak,  vegmur lia, Szent István Egyetem, G d ll , 2008; Energia raml s,  vegmur lia, Szent István Egyetem, G d ll , 2006. Válogatott publik ci k: Komoróczky Tamás,

GR F, Ferenc / Société Réaliste

was born in 1972, Budapest. He received his diploma from the Intermedia Department of the Hungarian University of Fine Arts. He lives and works in Paris. As of 2012, Gr f has been a lecturer of the  cole Nationale Supérieure d’Art in Bourges. His works address ideological imprints in the cross section of graphic design and spatiality. He is a cofounder of the cooperative Société Réaliste, established in 2004, which appropriates and distorts visual codes used by governments and cultural institutions. Working across fields of art and design, they often utilize maps, emblems, signs, and architecture to examine critically the aesthetics of communication. Société Réaliste’s recent solo exhibitions include: amal al-gam, acb Gallery, Budapest, 2014; Universal Anthem, tranzit.ro, Cluj (Romania), 2013; A Rough Guide to Hell, P!, New York, 2013; Thelema of Nations, Galerie Jérôme Poggi, Paris, 2013; Empire, State, Building, Jeu de Paume, Paris, 2011, Ludwig Museum, Budapest, 2012, and MNAC, Bucharest, 2012. Currently Société Réaliste is on hiatus.

<http://www.jeudepaume.org/index.php?page=article&idArt=1369>

http://acbgaleria.hu/artists/societe_realiste.93.html?subpage=cv

KIS, Judit

was born in 1988. She received her MA degree in Intermedia Art in 2015 and her BA degree in Fine Art Theory in 2013 from the Hungarian University of Fine Arts. She also completed a term at the Chelsea College of Art and Design in London as an exchange student. In recent years, she participated in short residencies and exhibited in London, Berlin, Stuttgart, Tallinn, Belgrade and Budapest. She has a variety of works inspired by her private life experiences as well as by observations of public situations. She spent a year in China, where she worked in art and museum education. Selected exhibitions: One Monday Night Stand – Povvera, Berlin, 2015. Best of diploma show – Barcsay Hall, HUFA, Budapest, 2015. Thresholds – Making the Medium, CHB, Berlin, 2013; Crosstalk(6) International Videofestival at Higgs Field, Budapest, 2013; ‘A Momentary Holding’, Gallery on the Corner, London, 2012.

www.u-dyt.tumblr.com

www.u-dyt.com

KOMORÓCZKY, Tamás

was born in 1963, in B k csaba, Hungary. He lives and works in Budapest. In 1986–1990, he studied at the Painting Department of the Hungarian University of Fine Arts, Budapest, where he continued his postgraduate studies in 1990–1992 at the Mural Department, also studying at the Video Department of the Staatliche Kunstakademie Düsseldorf in 1991. Komoróczky co-founded the U.F.F. Gallery in 1997. He was a recipient of the Derkovits Scholarship (1995–1998), the Scholarship of the Hungarian Academy of Rome (1998) and the Scholarship of Künstlerhaus Bethanien, Berlin (2005). He was artist-in-residence at the Gasworks Gallery in London (1998)

Munkák és napok (2004–2008), katalógus, 2008; Focus Istanbul, Martin-Gropius-Bau, Berlin, katalógus, 2005; Histories Hongroises, Musée d'art moderne de Lille Métropole, Villeneuve D' Ascq, katalógus, 2001.

www.komoroczky.com

MAURER Dóra

Budapesten született. 1955 és 1961 között grafikai és festészeti tanulmányokat folytat a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. 1967-ben egy bécsi ösztöndíjat nyer, és 1996-ig Bécsben és Budapesten él és dolgozik, majd 1996-tól csak Budapesten. 1973 óta tagja a Balázs Béla Stúdióknak, és ettől az évtől kezdve több kísérleti filmet rendez (Megtanult önkéntelen mozgások, 1973; Relatív lengések, 1973; Időmérés, 1973–1980; Arányok, 1979; Triolák, 1980–1981; Kalah, 1980, Hétpróba 1981–1982). 1975-től több iskolában tanít és kurzusokat vezet (Magyar Iparművészeti Főiskola, Budapest; Kreativitás – vizualitás, Ganz-Mávag, Budapest). 1987-ben vendégtanár, majd 1990–2007 között tanár a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, ahol jelenleg professzor emeritus. 1995-ben Munkácsy-díjat kap, 2003-ban Kossuth-díjat. Számos fotogramkísérletet végzett; 2001-ben jelent meg a Fényelvtan. A fotogramról című könyve. 2008-ban a budapesti Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeumban nyílt retrospektív kiállítása címe: Maurer Dóra – Szűkített életmű. Alapító tagja a Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesületnek (<http://www.osas.hu>). Művei számos közgyűjteményben megtalálhatók, többek között: Magyar Nemzeti Galéria, Budapest; Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum, Budapest; Grafische Sammlungen, Albertina, Bécs; Neue Nationalgalerie, Berlin; Muzeum Sztuki, Lodz; Victoria & Albert Museum, London; The Tate Gallery, London; The Chicago Art Institute; Museum of Modern Art, New York; Centre Pompidou, Párizs.

https://hu.wikipedia.org/wiki/Maurer_Dóra

MONHOR Viktória

Budapesten született 1989-ben, tanulmányait 2009–2012 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem művészettörténet és esztétika szakán, valamint a Budapesti Corvinus Egyetem társadalmi tanulmányok szakán végezte, ahol 2016-ban diplomázott. 2013 óta a Magyar Képzőművészeti Egyetem intermédiák szakkurzus hallgatója. Válogatott kiállítások, események: Art Has No Alternative (An Archive of Artist in Action), tranzit.sk, Bratislava, 2015; Átlátszó Hang Fesztivál, Budapesti Építészeti Központ, 2015; Enjoy Dózsa!, 2B Galéria, Budapest, 2014; A common cartography? – Mapping the Local című kurzus kiállítása, Budapest, 2013; MKE Aula, Budapest, 2013; Photo Poetica, FUGA Galéria, Budapest, 2010; Teliholdkor az emberek olyan bolondosok, TÁP színház @Merlin, 2009; LUFTHASE, performansz a Pneuma Szöv. rendezésében, 2008; Odüsszeusz utazása @Merlin, rendező: Juhász Bálint, 2007.

www.viktoriamonhor.portfoliobox.me

and the European Center for Contemporary Art Actions in Strasbourg (2007). Since 1987, he has participated in numerous solo and more than one hundred group exhibitions, both in Hungary and abroad. Komoróczky represented Hungary at the XLIX Venice Biennale in 2001 with his project entitled “Social Intercourse”. In 2002, he took part in the XXV Bienal de Sao Paulo with the project “Oscillatory, Compensation, Dream”. His works can be found in several public and private collections, such as the Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, Budapest; the Municipal Art Gallery of Szombathely, Art Gallery Paks, the Institute of Contemporary Art, Dunaújváros, the Írókéz Collection, the Spengler-Somló Collection and other private collections. His works in public spaces include the mosaic mural of the Szent Gellért station of the M4 metro line, Budapest (2013), “Spears”, a glass mural for the Szent István University in Gödöllő (2008), and “Energy Fluctuations”, a glass mural for the Szent István University in Gödöllő (2006). Selected publications: Tamás Komoróczky, Flying Carpet + Escape Attempt + Anticipated Target Concepts, exh. cat., 2011. Tamás Komoróczky, Works & Days, (200–2008), exh. cat., 2008. Focus Istanbul, Martin-Gropius-Bau Berlin, 2005. Histories Hongroises, Musée d'art moderne de Lille Métropole, Villeneuve D' Ascq, exh. cat., 2001.

www.komoroczky.com

MAURER, Dóra

was born in Budapest. She studied graphics and painting at the Hungarian University of Fine Arts (1955-1961). Maurer received a scholarship to Vienna in 1967, and until 1996 she lived alternately in Vienna and Budapest. Since 1996, she has lived in Budapest. In 1973, she became a member of the Béla Balázs Studio, and from then on she directed several experimental films (“Learned Spontaneous Movements”, 1973; “Relative Swingings”, 1973; “Timing”, 1973/80; “Proportions”, 1979; “Triolets”, 1980/81; “Kalah”, 1980, “Seven Trials”, 1981/82). Since 1975, she has taught several courses in various schools (Academy of Applied Arts, Budapest, “Creativity and Visuality”, Ganz-Mávag, Budapest). In 1987, she became a lecturer at the Hungarian Academy of Fine Arts, where she was a Professor between 1990 and 2007 and is currently Professor Emeritus. She is a recipient of the Munkácsy Award (1995) and the Kossuth Award (2003). She experimented extensively with photograms and published a book entitled “Fényelvtan [Light-syntax]. On the Photogram” (2001). In December 2008, the Ludwig Museum-Museum of Contemporary Art (Budapest) presented a life-work exhibition entitled “Dóra Maurer - Concise Oeuvre”. She is a founding member of Open Structures Art Society (<http://www.osas.hu>). Her artworks can be found in several public collections, including the Hungarian National Gallery, Budapest; the Museum of Fine Arts, Budapest; the Ludwig Museum-Museum of Contemporary Art, Budapest; the Grafische Sammlungen, Albertina, Vienna; the Neue Nationalgalerie, Berlin; Muzeum Sztuki, Lodz; the Victoria & Albert Museum, London; the Tate Gallery, London, the Art Institute of Chicago (2011), the Museum of Modern Art, NY (2013), the Centre Pompidou (2014).

https://en.wikipedia.org/wiki/Dora_Maurer

NÉMETH Hajnal

1972-ben Szőnyben született, Berlinben él és dolgozik. A Magyar Képzőművészeti Egyetem intermédiák szakán végezte tanulmányait 1995–2000 között. 2002-es Berlinbe érkezése után a Künstlerhaus Bethanien nemzetközi stúdióprogramja keretében különböző ösztöndíjakat kapott Németországban, többek között a Senatskanzlei Berlin, a Stiftung Kunstfonds Bonn és az Akademie der Künste Berlin ösztöndíjait. 2010-ben Nam June Paik díjra jelölték. 1998 óta számos egyéni és csoportos kiállításon szerepelt rangos művészeti intézményekben Amerikában, Európában és Ázsiában: MUMOK, Bécs; Martin-Gropius-Bau, Berlin; The Kitchen, New York; Renaissance Society Chicago; Tate Modern, London; Tel Aviv Museum of Art; Art Museum Singapore; Ludwig Múzeum, Budapest; Museo de Arte Reina Sofía, Madrid; TENT Rotterdam; Museum Kunstpalast, Düsseldorf; Múcsarnok, Budapest; Zamek Ujazdowski, Varsó; Comunidad de Madrid; Kunst-Werke, Berlin; Casino Luxembourg; Kunsthal Rotterdam; Moderna Museet, Stockholm; Musée d'Art moderne de Saint-Etienne; Picasso Museum, Barcelona; Neuer Berliner Kunstverein, Berlin; American University Museum at the Katzen, Washington; Palais de Tokyo, Paris. 2001-ben a 2. Berlin Biennálén állított ki a Kunst-Werke-ben, 2011-ben Magyarországot képviselte az 54. Velencei Biennálén.

www.hajnalnemeth.com

www.crash-passiveinterview.c3.hu

RÉVÉSZ László László

Budapesten született. A Magyar Képzőművészeti Egyetemen festészeti, a MOME-n animációs filmművészeti tanulmányokat folytatott. 1979-től részt vett az INDIGO Csoport munkájában. 1978–1990 között Böröcz Andrással alkotópárost alakítva számos performanszt hozott létre Magyarországon, Németországban, Kanadában, Finnországban, Nagy-Britanniában és az Egyesült Államokban (többek között: Max és Móricz, 1983; A dinnyeárus fiúk szerelme, 1986; Tavaszi Szonáta, 1985; Aurora-Our Hour, 1988; Bolha, 1986; 1987-ben Kasselben a documenta8 hivatalos művészeiként: Dawn Carlos). 1988-tól szóló performanszokat rendezett Magyarországon, Ausztráliában, Szlovákiában és Ausztriában (többek között: A ballerina almája, 1988; His Masters's Voice, 1992; She is the Server, 1996; A ballerina almája 2, 2001). 1990-től tagja a Balázs Béla Stúdiónak. Itt készítette a Prágai diák (1990), Ismeretlen remekmű (1993), Gestalt (1995), és a számos korábbi filmjeit összefoglaló Hét évszak (1985–1993) című műveit. 1994–1995-ben a kölni VOX tévéállomáson készített animációs filmeket. 1997–1999 között Portugáliában, Portóban Joao Silva megbízásából paravánfestményeken dolgozott. 2005–2006-ban a New York-i Hungarian Cultural Center művészeti titkára volt. Munkái több közgyűjteményben megtalálhatók: Magyar Nemzeti Galéria, Ludwig Múzeum, Budapest; Lentos Múzeum, Linz; The Zine Collection – London College of Communication Library. 2014-től rendezőként és íróként vesz részt a Karkade Company performansztársulat munkájában. 1993-tól tanít és kurzusokat vezet a MOME-n valamint a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, ahol jelenleg docens.

<http://www.revesz.eu/>

MONHOR, Viktória

was born in 1989, in Budapest. She studied art history and aesthetics in 2009–2012 at the Eötvös Loránd University, Budapest and social sciences at the Corvinus University of Budapest, where she graduated in 2016. As of 2013, she has been a student of the Intermedia Department of the Hungarian University of Fine Arts. Selected exhibitions and events: Art Has No Alternative (An Archive of Artist in Action), tranzit.sk, Bratislava, 2015. Transparent Sound Festival, Budapest Center of Architecture, 2015. Enjoy Dózsa!, 2B Gallery, Budapest, 2014. A common cartography? – group exhibition of the course entitled Mapping the Local, Budapest, 2013. Photo Poetica, FUGA Gallery, Budapest, 2010. People are freaky at full moon, TÁP theatre @Merlin, 2009. LUFTHASE, performance directed by Pneuma Szöv. 2008. The Journey of Odysseus, directed by Bálint Juhász @Merlin Theatre, 2007.

www.viktoriamonhor.portfoliobox.me

NÉMETH, Hajnal

was born in 1972 in Szőny, Hungary. She lives and works in Berlin. She studied at the Intermedia Department at the Hungarian Academy of Fine Arts in Budapest in 1995–2000. After arriving in Berlin in 2002 with the international studio program of Künstlerhaus Bethanien, she received several stipendiums in Germany, for instance from Senatskanzlei Berlin, Stiftung Kunstfonds Bonn and Akademie der Künste Berlin. She was nominated for the Nam June Paik Award in 2010. Since 1998, she has participated in numerous solo and group exhibitions at prestigious art institutions in Europe, America and Asia, including MUMOK, Vienna, Martin-Gropius-Bau, Berlin, The Kitchen, New York, Renaissance Society, Chicago, Tate Modern, London, Tel Aviv Museum of Art, Art Museum, Singapore, Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art (Budapest), Museo de Arte Reina Sofía, Madrid, TENT, Rotterdam, Museum Kunstpalast, Düsseldorf, Kunsthalle, Budapest, Zamek Ujazdowski, Warsaw, Comunidad de Madrid, Kunst-Werke, Berlin, Casino Luxembourg, Kunsthal, Rotterdam, Moderna Museet, Stockholm, Musée d'Art moderne de Saint-Etienne, Picasso Museum, Barcelona, Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, American University Museum at the Katzen Washington, Palais de Tokyo, Paris. In 2001 she exhibited at the 2nd Berlin Biennale in Kunst-Werke, Berlin, in 2011 she represented Hungary at the 54th Venice Biennale.

www.hajnalnemeth.com

www.crash-passiveinterview.c3.hu

RÉVÉSZ, László László

was born in Budapest, where he studied painting and animation film at the Hungarian University of Fine Arts and at MOME. In 1979, he began working together with the INDIGO Group. Between 1978 and 1990, as part of a performance duo with András Böröcz he worked on several different performances in Hungary, Germany, Finland, Canada, Great Britain and in the USA ("Max and Moritz" 1983, "The Love of the Melon Vendor Boys" 1986, "Spring Sonata" 1985, "Aurora Our Hour" 1988,

SZÉCSÉNYI-NAGY Loránd

Budapesten született 1984-ben. Először fotográfiát tanult, majd 2009–2014 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem intermédia szak hallgatója volt. 2012-ben Köztársasági Ösztöndíjban, és Székely Bertalan Ösztöndíjban részesült, 2015-ben elnyerte a Derkovits Gyula ösztöndíjat. Kiállítások: Az észlelés technológiái – A képérzékelés határterületei, Labor Galéria, Budapest, 2015; Kockázati tényező – Intermédia 2.0, MODEM, Debrecen, 2013; 1 híján 20, MAGMA Kortárs Képzőművészeti Kiállítótér, Sepsiszentgyörgy, 2012; Kazetta, Labor Galéria, Budapest, 2011; The Text Behind, Pozsonyi Fotóhónap, Pozsony, 2011; Urban Spaces Berlin-Budapest, Demo Galéria, Budapest, 2011.

<http://www.lorandszecsényi-nagy.com/>

SZEGEDY-MASZÁK Zoltán

Képzőművész, 1969-ben született Budapesten, ahol ma is él és dolgozik. Diplomáit a Képzőművészeti Egyetem festő-, majd intermédia szakán szerezte, ahol 1992-óta oktatóként is dolgozik. Művészete ahhoz a tendenciához kapcsolódik, amelyet az új képfajtákkal (fotó, film, videó, digitális technológia) kísérletező, „a kutatást, a tudományt és a művészetet egységben látó”, ill. láttató képzőművészek képviselnek Magyarországon. 1989 óta állít ki hazai és nemzetközi bemutatókon. Műveiben a technikai médiumok széles spektrumát alkalmazza az analóg fotokémiai eljárásoktól a digitális nyomatokon át a számítógépes interaktív installációkig. Nemzetközi elismertségét az 1990-es évektől készített virtuális, illetve kevert/kiterjesztett valóság alapú installációi hozták meg, melyek speciális interfészek, illetve a digitális technika kreatív használatán keresztül teszik megtapasztalhatóvá a számítógéppel előállítható illuzionisztikus környezeteket. Művei technikai és gondolati értelemben is újító módon ötvözik a legkorszerűbb technológiát az elfeledettnek vélt eljárásokkal, vállaltan szembeállítva a befogadót mindenkori világgépünk képalkotó eszközeink általi meghatározottságával, képeinkbe zártságával.

<http://www.szmz.hu/>

SZEMZŐ Tibor

Zeneszerző, előadó, médiaművész. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen tanult. Többirányú érdeklődése a különböző műfajok határvidéke felé orientálta. Több előadói és alkotói csoport alapítója (180-as csoport, Takarmánybázis, Gordiusi Čomó). Zenei kompozíciói mellett filmeket és installációkat is készít. Különböző díjakkal elismert munkái a világ számos országában jelen vannak.

<http://szemzo.org>

“Flea” 1986, among others). In 1987, at the documenta8, as official artists they created “Dawn Carlos”. Since 1988, he has given solo performances in Hungary, Austria, Australia and Slovakia, such as “The Apple of the Ballerina” (1988), “His Master’s Voice” (1992), “She is the Server” (1996), “The Apple of the Ballerina 2” (2001). In 1990 he became a member of the Béla Balázs Studio, where he directed films such as “Prager Student” (1990), “Unknown Masterpiece” (1993), “Gestalt” (1995) and “Seven Seasons” (1985–93), which is a selection of earlier works. In 1994 and 1995, he made animation shorts in Cologne for the VOX TV station. From 1997 until 1999, he created folding screen paintings on commission of Joao Silva in Porto, Portugal. Between 2005 and 2006, he was the artistic director of the Hungarian Cultural Center, NYC. Several works of his can be found in public collections, such as the Hungarian National Gallery, the Ludwig Museum-Museum of Contemporary Art, Budapest, the Lentos Museum, Linz, the Zine Collection at the London College of Communication Library. Since 2014, he has worked together with the performance group Karkade Company as a writer and director. He started teaching in 1993 at the MOME and at the Hungarian University of Fine Arts, where he is currently an associate professor.

<http://www.revesz.eu/>

SZÉCSÉNYI-NAGY, Loránd

was born in 1984, in Budapest. He began studying photography. Then, in 2009–2014 he was a student at the Intermedia Department, Hungarian University of Fine Arts, Budapest. In 2012, he received the Székely Bertalan grant and in 2015 the Derkovits Scholarship. Selected exhibitions: Technologies of the Perception – The Frontiers of Image Observation, Labor Gallery, Budapest, 2015. Venture Factor, Intermedia 2.0, MODEM, Debrecen, Hungary, 2013. Twenty but One, MAGMA contemporary medium, Sfântu Gheorghe, Romania, 2012. Cassette, Labor Gallery, Budapest, Hungary, 2011. The Text Behind, Month of Photography, Bratislava, Slovakia, 2011. Urban Spaces Berlin-Budapest, Demo Gallery, Budapest, Hungary, 2011.

<http://www.lorandszecsényi-nagy.com/>

SZEGEDY-MASZÁK, Zoltán

was born in 1969, in Budapest, where he lives and works today. He graduated from the Hungarian University of Fine Arts, first from the Department of Painting (1992) and later from the Intermedia Department (1994). Currently, he serves as the director of the Doctoral School of the Hungarian University of Fine Arts and as a professor of the Intermedia Department.

His artistic approach can be characterized by experimentalism closely related to technical media. Szegedy-Maszák uses a broad spectrum of mediums in his artworks, from traditional chemical based photographic processes through painting and printmaking to interactive virtual reality and augmented reality installations. While his artistic approach is strongly based on media (an) archeology and the creative applications of contemporary digital technology, his art became internationally known by his immersive installations from the 1990s, in which the meaningful usage of special interfaces and digital technology made the computer generated illusions explorable.

SZIRTES János

Budapesten született 1954-ben. Művészeti tanulmányait 1975–1983-ig a Magyar Képzőművészeti Egyetemen és a pozsonyi Képzőművészeti Egyetemen folytatta. 1978–1984-ig az Erdély Miklós által vezetett INDIGO Csoport tagja. 1981-től folytat művészetpedagógiai munkásságot, először szakkörökben, majd felsőfokú képzésekben. 1989-től a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem oktatója, jelenleg a Média Design tanszékvezető egyetemi tanára. 1990-ben Munkácsy díjat kap, 2009-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjével díjazták. Festészettel, installáció- és performanszművészettel, valamint video- és filmalkotások készítésével foglalkozik. Több mint száz egyéni tárlatot rendezett; a világ számos pontján vett részt csoportos kiállításokon és fesztiválokon. 1972 óta rendez performanszokat Európában, Ázsiában, Észak- és Dél-Amerikában. Jelentősebb alkotásai (kiállítások, murális alkotások, installációk és performansz-, film- és videoalkotások): Pro/Contra/Against, 153 videoperformansz, 2013–2015; Pro/Contra, életmű-kiállítás, m21 Galéria, Zsolnay Kulturális Negyed, Pécs valamint Éjfél, életmű-kiállítás, Várfok Galéria, Budapest, 2014; Pro/Contra I., II., III., NIPAF, 19. Nemzetközi Performanszművészeti Fesztivál, Tokió, Osaka, Nagano, Japán, 2013; Tiszta lap, feLugossy Lászlóval, Ex Teresa Arte Actual, Mexico, 2000; Tiszta lap, nagyjátékfilm feLugossy Lászlóval, 2000; Fekvő fa III., egyéni kiállítás, Galerie Etaj ¾ De La Teatru National, Bukarest, 1997; Fekvő fa – Fekvő kristály, egyéni kiállítás, Kiscelli Múzeum, Budapest, 1997; Egyéni kiállítás és performansz, Magyar Intézet, Helsinki, 1993; Egyéni kiállítás és performansz, Ernst Múzeum, Budapest, 1992; Hajnal, három performansz, documenta7, Kassel, 1987; Avanti, performansz, Bercsényi Kollégium, Budapest, 1983; Egyéni kiállítás és performansz, Kertészeti Egyetem, Budapest, 1981.

<http://szirtesjanos.com/>

<https://www.youtube.com/user/szirtesjano/videos>

SZOLNOKI József

Született Ajkán, 1971-ben. 1992–1998 között a MEDIAWAVE fesztivál munkatársa, független filmes. 2005–2007 között a Kunsthochschule für Medien Köln hallgatója (<http://www.khm.de/pm/projekte/projekt/paview/2114/>). Újabb kiállítások, projektek: Homeopatikus valóság, Ernst Múzeum, Budapest, 2011; Katharina Roters–Szolnoki József, Hungarian Cubes: Subversive Ornaments in Socialism, Zürich: Park Books, 2014; Hackeld a múltad! – Hack the past! Katharina Roters és Szolnoki József kiállítása, Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum, Győr, 2016.

VÁNDOR Csaba

1972-ben született Budapesten. 2001–2006 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem, intermédia szak, 2011–2014 között a Doktori Iskola hallgatója. Kiállítások, események: Céllövölde – Shooting gallery, Budapest, Bécs, 2015; Rögzítési hiba, Hiba és társai, Magyar Galéria, Dunaszerdahely, 2013; Kaos Camping, Chelsea College of Art, London, 2013; Elnyomásteszt, Lábasház, Sepsiszentgyörgy és Kaos Camping, Gran Lux, Bécs, 2012.

<http://vandorcsaba.blogspot.hu/>

His artworks combine cutting edge tools with anachronistic processes, both in terms of technology and meaning, intentionally confronting the viewer with the (historical) determination of our world picture by our depicting technologies.

<http://www.szmz.hu/>

SZEMZŐ Tibor

Composer, performer, media artist. Graduated from the Liszt Ferenc Academy of Music and the Moholy-Nagy University of Art and Design, Budapest. His diverse interest have oriented him towards the borderline areas of various genres. He is founder of several creative performing formations (Group 180, Fodderbasis, Gordian Knot Cinematic Music Lab). In addition to musical compositions, he creates films and installations. His works, which have been the recipients of numerous awards, are present across Europe and beyond.

<http://szemzo.org>

SZIRTES, János

was born in 1954, in Budapest. He studied from 1975 to 1983 at the Hungarian Academy of Fine Arts and the Academy of Fine Arts in Bratislava. Between 1978 and 1984, he was a member of INDIGO Group led by Miklós Erdély. He has been teaching since 1981, first in study circles, later in higher education. Today he is a university professor and the Head of Media Design Department at Moholy-Nagy University of Art and Design, Budapest, where he has been teaching since 1989. In 1990, he was awarded the Munkácsy Prize. He was honored with the Order of Merit of the Republic of Hungary, Officers' Cross in 2009. He creates artworks in the field of painting, installation, performance art, and video and film direction. He has participated in more than one hundred solo and group exhibitions, as well as numerous international art festivals. Since 1972, he has been directing performance art pieces in Europe, Asia, North and South America. His most prominent artworks are the following (exhibitions, mural works, performances, installations, films and videos): "Pro/Contra/Against", 153 video-performances, 2013–2015. "Pro/Contra", retrospective exhibition, m21 Gallery, Zsolnay Quarter, Pécs, and "Midnight", retrospective exhibition, Várfok Gallery, Budapest, 2014. "Pro/Contra I, II, III", NIPAF, 19th Nippon International Performance Festival, Tokyo, Osaka, Nagano, 2013. "Tabula Rasa", with László feLugossy, Ex Teresa Arte Actual, Mexico, 2000. "Tabula Rasa", feature film with László feLugossy, 2000. "Lying Tree III", solo exhibition, Galerie Etaj ¾ De La Teatru National, Bucharest, 1997. "Lying Tree, Lying Crystal", solo exhibition, Kiscelli Museum, Budapest 1997. Solo exhibition and performance, Hungarian Institute, Helsinki, 1993. Solo exhibition and performance, Ernst Museum, Budapest, 1992. "Dawn", three performances, documenta7, Kassel, 1987. "Avanti", performance, Bercsényi College, Budapest, 1983. Solo exhibition and performance, University of Horticulture, Budapest, 1981.

<http://szirtesjanos.com/>

<https://www.youtube.com/user/szirtesjano/videos>

WALICZKY Tamás

Animációs és újmédia művész. Kilenc éves korában kezdett el animációkat készíteni. Később festőként, illusztrátorként, fotográfusként dolgozott. Számítógépekkel 1983 óta dolgozik. 1992-ben meghívott művész volt a ZKM Vizuális Média Intézetében, majd később az intézet kutatócsapatának a tagja (1993–1997), mielőtt elfogadott egy vendégtanári állást a Saarbrückeni HBK főiskolán (1997–2002). A Japán IAMAS egyetem (Gifu) Waliczkyt választotta meghívott művésznak 1998–1999-ben. 2003–2005 között a mainzi főiskola tanára. 2005–2010 között újra a HKB Saarban tanít. 2010 szeptembere óta a School of Creative Media, City University of Hong Kong egyetemi tanára. Waliczky a kora nyolcvanas évek óta együtt dolgozik Szepesi Annával, aki Waliczky legtöbb munkájában művészeti tanácsadó. Waliczky alkotásai számos nemzetközi díjat nyertek, beleértve a linzi Prix Ars Electronica fesztivál Golden Nica díját, nagyszámú kiállításon szerepeltek világszerte, mint például a Lyoni Biennálé, az ICC galéria Tokióban, a Multimediale Karlsruheban vagy a Sevillai Biennálé, és megtalálhatók különböző közgyűjteményekben, mint például a párizsi Pompidou Központban vagy a budapesti Ludwig Múzeumban.

<http://www.waliczky.com>

<http://issuu.com/tamasw>

SZOLNOKI, József

was born in 1971, in Ajka, Hungary. In 1992–1998, he worked for the MEDIAWAVE Festival, Győr, and as an independent film-maker. Szolnoki studied at the Kunsthochschule für Medien Köln, 2005–2007, <http://www.khm.de/pm/projekte/projekt/paview/2114/>. Recent works and exhibitions include: “Homeopathic Reality”, Ernst Museum, Budapest, 2011. Katharina Roters – József Szolnoki, “Hungarian Cubes: Subversive Ornaments in Socialism”, Zürich: Park Books, 2014. http://index.hu/nagykep/2014/07/08/magyar_kocka/ “Hack the past!” Exhibition of Katharina Roters and József Szolnoki. Römer Flóris Museum of History and Art, Győr, 2016.

VÁNDOR, Csaba

was born in 1972, in Budapest. In 2001–2006, Vándor studied at the Intermedia Department of the Hungarian University of Fine Arts, where in 2011–2014 he was a student of the Doctoral School. Exhibitions, events: “Shooting Gallery”, Budapest, Wien, 2015; “Registration Error” Error and Co. The Contemporary Hungarian Gallery of Dunajská Streda, Slovakia, 2013; “Oppression Test”, London, Chelsea College of Art, 2013, Kaos Camping, Gran Lux, Wien, 2012.

<http://vandorcsaba.blogspot.hu/>

WALICZKY, Tamás

is an animation and new media artist. He started out creating animations at the age of nine. Later, he worked as painter, illustrator and photographer. Waliczky began working with computers in 1983. He was artist-in-residence at the ZKM Institute for Visual Media in 1992, and subsequently a member of the Institute’s research staff (1993–1997), before taking up a guest professorship at the HBK Saar, Saarbrücken (1997–2002). The IAMAS in Gifu, Japan chose Waliczky as artist-in-residence in 1998–99. From 2003 until 2005, he was a professor at Fachhochschule Mainz. Between 2005 and 2010, he again taught at HBK Saar. As of September 2010, he is professor at the School of Creative Media at the City University of Hong Kong. Waliczky has worked together with his wife Anna Szepesi since the early 1980s. Szepesi is the artistic adviser in most of his works. His works have won numerous international awards, including the Golden Nica of Prix Ars Electronica, Linz, and have been shown in several exhibitions worldwide, including the Biennial of Lyon, the ICC Gallery Tokyo, the Multimediale Karlsruhe and the Biennial of Seville. They are also found in numerous public collections, such as the Centre Georges Pompidou (Paris) or the Ludwig Museum-Museum of Contemporary Art (Budapest).

<http://www.waliczky.com>

<http://issuu.com/tamasw>

A C³ Kulturális és Kommunikációs Központ Alapítvány és a Budapest Galéria kiállítása
The exhibition was organized by C³ Center for Culture and Communication Foundation and the Budapest Gallery

Új Budapest Galéria, 2015. december 5. – 2016. március 20.
New Budapest Gallery, 5 December 2015 – 20 March 2016

Kiállító művészek | Exhibiting Artists

BARNAFÖLDI Anna | GRÓF Ferenc | Société Réaliste | KIS Judit | KOMORÓCZKY Tamás | MAURER Dóra | MONHOR Viktória | NÉMETH Hajnal | RÉVÉSZ László László | RIGÓ Mária
hagyományos filmkészítés kurzusa – MKE Intermédia | Mária RIGÓ's traditional filmmaking course – HUFA Intermedia (FARKAS Rita | HORVÁTH Zsófia | HUSZÁR Ildikó | KEMÉNY Zsuzsa | KIS Antal | KORPONOVICS Roland | KRISTÓF Gábor | TULISZ Hajnalka) | SZEGEDY-MASZÁK Zoltán – FERNEZELYI Márton | SZEMZŐ Tibor | SZÉCSÉNYI-NAGY Loránd | SZIRTES János | SZOLNOKI József | VÁNDOR Csaba | WALICZKY Tamás

Megnyitó | Opening

TÖRÖK Tamás, PETERNÁK Miklós

Beszélő szoba – Itt a Jereván Rádió | Talking Room – This is Yerevan speaking: NÉMETH Hajnal és az intermédia hallgatói | the students of the Intermedia Department. Közreműködő | in cooperation with: Nikolaus GERSZEWSKI

<19 Szabadjogású Számítógép Verseny | <19 Freestyle Computing Competition

<http://verseny.c3.hu/2015/>

Megnyitó | Opening

Dr. Dominik LANDWEHR (Migros-Kulturprozent)

A kiállítás megvalósításában közreműködtek | The exhibition was realized with the assistance of

A BUDAPEST GALÉRIA RÉSZÉRŐL | ON BEHALF OF THE BUDAPEST GALLERY

ANDRÁSI Gábor | JUHÁSZ G. Tamás | MURÁNYI Sándor | SCHMAL Alexandra | STEFFANITS István | SZABICS Ágnes | SZEGEDY-MASZÁK Zsuzsanna | TÖRÖK Tamás | VERES Anna | ZOMBORI Mónika

A C³ RÉSZÉRŐL | ON BEHALF OF C³

ACSAI Gábor | ANTAL János | BEÖTHY Balázs | FERNEZELYI Márton | GÉMES Alma | ŐSZ-VARGA Szabina | PECSENYÁNSZKY István | PETERNÁK Miklós | PETERNÁK Zsigmond | SZÜCS Gabriella

A C³ <19 verseny partnerei és támogatói | Supporters and partners of C³ <19 competition

MB21 (Medienkulturzentrum) | U19 – Create Your World (Ars Electronica) | bugnplay.ch (Migros-Kulturprozent)

Együttműködő partnerek | Cooperation partners

Paksi Képtár | Art Gallery Paks | Magyar Képzőművészeti Egyetem Intermédia Tanszék | Hungarian University of Fine Arts, Intermedia Department

Támogató | Supported by

Nemzeti Kulturális Alap

Kurátor | Curator: PETERNÁK Miklós

Katalógus | Catalogue: ELN Ferenc

